

Szentmisét kell hallgatni:

1. Minden vasárnap.
2. Karácsony napján, december 25.
3. Áldozócsütörtökön, május 30.
4. Nagyboldogasszony napján, augusztus 15.
5. Mindenszentek napján, november 1.

Mi szükséges az egyházi házassághoz?

Az egyházi házassághoz a polgári házasságlevélen (özvegyeknél az elhunyt házastárs halotti bizonyítványán) kívül csupán csak a vőlegénynek és menyasszonynak keresztlevele kell (legfeljebb 3 hónappal az egyházi házasság előtt kiállított legyen). Akik a keresztlevelet beszerezni nem tudják, forduljanak a magyar lelkészekhez, készséggel elintézik az ügyet.

Ne halaszd gyermeked keresztelését későre!
Gondoskodsz-e legfontosabb szülői kötelességed teljesítéséről, gyermeked valláserkölcsi neveléséről?
Küldöd-e őt hitoktatásra?

Levélbeli megkeresés esetén a lelkészek válaszbélyeg csatolását kéri.

Imakönyvek, naptárak, rózsafüzérek és egyéb kegytárgyak kaphatók a lelkészeknél.

A *Tudósító* ez évi előfizetési díját, 10 frankot megfizetted-e már?

Minden franciaországi magyar katolikus család asztalán ott legyen a katolikus misszió *Szent Mihály Naptára* és a *Párisi Katolikus Tudósító!*

PÁRISI KATOLIKUS TUDÓSÍTÓ

A FRANCIAORSZÁGI MAGYAR KAT. MISSZIÓK HIVATALOS HAVI ÉRTESTŐJE
(BULLETIN MENSUEL DE LA MISSION CATH. HONGROISE DE FRANCE)

REDACTION ET ADMINISTRATION: MISSION CATH. HONGROISE, 9,
SQUARE DE VERGENNES, PARIS-XVe. — TELEFON: VAUGIRARD 08—57.

V. évfolyam 1. 2. 3. szám. Január-Február-Március 1936.

Lelkészek: Abbé KOZMA, 9, Square de Vergennes, Paris-XVe. Abbé UHL, 2, rue Jean-Levasseur, Lille (Nord) — Tel.: 24-85. Abbé SZOKOLYI DE BERNECZE, 198, Cours Jean-Jaurès, Grenoble (Isère).

A Franciaországi Magyar Katolikus Missziók évi tagsági díja 10 frank, pártoló tagok részére 20 frank. — A tagok a *Párisi Katolikus Tudósító*t díjtalanul kapják. — A magyarországi előfizetéseket Martineum R. T. könyvkereskedés, Szombathely, címre kérjük.

CIMEK ÉS TUDNIVALÓK

A PÁRISI MISSZIÓ

Lelkészi iroda és missziós központ. Magyar Ház, 279, rue de Vaugirard (9, square de Vergennes), Paris-XV. — Métro: Vaugirard. — Telefon: Vaugirard 08-57.

A lelkész megbízotabban otthon található hétfőn, szerdán, pénteken és szombaton délelőtt.

Szentmisék hétköznap 7 órakor az Apostolat de la Prière kápolnában 1, rue Gerbert, Paris-XV. Csütörtökön ugyanott 9 órakor a magyar gyermekek részére. Vasárnap és Franciaországban is kötelező ünnepnapon szentbeszéddel az Eglise Diocésaine des Etrangersban (Idegenek temploma) 33, rue de Sèvres. — Métro: Sèvres-Babylon. *Fél 11 órakor.*

Gyóntatás az idegenek templomában a 9. számú magyar gyóntatószékben szombaton és a kötelező ünnepek vigiliáján délután 4—6-ig, valamint a vasárnapi szentmisék előtt. Egyébkor az Eglise Saint Lambertban, lehetőleg előre való értesítésre.

Hitoktatás a magyar Patronázsban csütörtökön a 9 órai szentmise után váltakozó csoportok számára délelőtt és délután folyik.

A Párisi Magyar Leányok Árpádházi Boldog Margit Köre összejeveleit minden hónap első keddjén délután 3—6-ig tartja a „Protection de la Jeune Fille” 70, rue Denfert-Rochereau alatti otthonában.

Egyházi Énekkar próbáit pénteken este 8 órai kezdettel tartja a Magyar Házban.

A Missziós könyvtár csütörtökön este van nyitva.

A Franciaországi Magyar Katolikus Akadémikusok Köre havonként egyszer tart összejevetelt a Magyar Házban.

A Katolikus Misszió Foyer de la Paix baráti köre havonként rendezi előadásait. (Lehetőleg a hónap első vasárnapján délután.)

A párisi magyar királyi követség címe: *Légation Royale de Hongrie, 15, rue de Berri, Paris-VIII.*

Magyar orvosi rendelő, könyvtár, betegsegélyző, jogi tanácsadó iroda, pénzügyi iroda a Magyar Házban, 279, rue de Vaugirard (9, square de Vergennes, XV). — Telefon: Vaugirard 08-57.

Magyar Tanulmányi Központ: 13, place du Panthéon, Paris-V. Igazgatója: Dr. Müller Lipót.

Legyetek jóságosak!

Ha már jók nem lehetnek — az Üdvözítő szerint senki sem jó, kivéve az Istent, — legyetek jóságosak. E szavakat olvassuk gróf Mikes püspök úrnak a papjaihoz intézett utolsó körlevelében. Megokolását is adja intésének, mert: a jóságosság erősebb a hatalomnál, gazdagságnál, tudásnál. A jóságosság a szeretet gyermeke, a szeretet megtestesülése gondolatban, szóban, cselekedetben. Egészen jók nem lehetünk, mert csak az Istenben van meg a szeretetnek a teljessége. A mi szeretetünk csak igen halvány visszfénye Isten szeretetlényegének. A mi szeretetünk telve van földi vonatkozással, önzéssel. A mi szeretetünk nem a kristályon szikrázó napsugár; bizony csak igen kevés kiválasztott lélek tudja szikráztatni Isten mérhetetlen jóságát! Az emberi szeretet inkább csak virág, mit az isteni szeretet napsugara csíráztatott, növelt ki a fekete földből, az emberi rosszra hajló természetnek nagyon is ingoványos talajából, virág, amely határolt kicsiny bimbóból fakadt, melynek szíromleveleit az isteni jóság tartja nyitva. Magunktól nem vagyunk még csak jóságosak sem. Mivel azonban mindenkinek süt az isteni szeretet napja, és nem lehet ennek áldását nem érezni, csak tőlünk függ, hogy legalább jóságosak igyekezzünk lenni, és hogy sikerüljön is emberi jóakarattunkkal jóságosnak lennünk.

Nagybőjti időben vagyunk. A nagybőjt Krisztus szenvedésére emlékezteti a hívő lelket. Violaszínbé öltözik a pap az egyházi szertartások alkalmával, hamuső hull a fejünkre, szünetel a tánc, elhalkul a nótázó ajak, bőjtölést, önmegtagadást rendel el a kereszténység évezredes gyakorlata. Mindez miért? Ó, nem csupán azért, hogy figyelemzetést kapjunk az emberi élet végességére, sok földi gyarlóságunkra, hanem hogy arra gondoljunk: úgy szerette Isten az embereket, hogy egyszerűlt Fiát adta érettük, hogy szenvedjen, meghaljon értük és így megváltsa őket. A második isteni személy emberrélevésének és a megváltásunknak nagy hittitkai Isten szeretetéről tesznek bizonyosságot, vérrel, a Kálvária tizennygy állomásának végtelen fájdalommal

mával megpecsételt bizonyosságot, adják a szenvedés és élet-áldozat szeretetbizonyosságát.

Ha Krisztus szerette az embereket, szerette a halál áldozatával s ami ennél is többet mond, szerette a kereszthalál áldozatával, úgy nekünk most a nagybőjti időben, nem kell-e fokozottan a szenvedés és áldozat nagy misztériumának a mozgatójára, a szeretetre gondolnunk-e? S nem kell-e ezen túlrádó szeretetözönben fürdőzöttünk lelkünket s kivirágoztatni gondolataink, szavaink, cselekedeteink útján ugyancsak a szeretet virágait, a jóságosságot? A természetek különbözőek. A szeretet virágai is különbözni fognak egymástól. Egyiknél szerény, igénytelen fehérszínű hóvirág a jóságosság, nem tart igényt másra, csak annak a beharangozására, hogy új élet kezdődik nála a szeretet jegyében; másiknál illatos, de ugyancsak szerény ibolya a szeretet virága, szerény eszközökkel apró örömeket juttatni a felebaráthoz, de sokat, sokat, nagyon sokat! A jóságosság kivirágozhatik, mint gyönyörű rózsá, a nagy áldozatoknak a rózsája, szíromdíszl ölthet, mint az akácfa, melyről a méhikék ezrei gyűjtik, raktározzák a mézet, a szociális megsegítések virágai ezek, lehet az a virág tulipán, jácint, cyklámen, vagyis szeretet, jóságosság, amely, ha kenyérral segíteni nem is tud, az isteni szeretetnek és a szépségnek napsugarát vígasztalóan tudja azért belopni a gondterhes felebarát lelkébe. Becsüljük meg a méregtartalmú növényeket, szeretetvirágokat is és gondoljunk arra, hogy mivel azokban is van valami Istenből, nem szabad megvetni őket. Felhasználhatók azok is a jóra. Legyetek jóságosak és becsüljétek meg a felebarátban a szeretetet, mert Isten fakasztotta azt!

Vígasztaló gondolat

A gyémánt az árnyékban alig fénylik, ha ellenben a nap felé fordítjuk, sokféle színben ragyog. Így van az igaz és vallásos emberekkel is. Itt a földön nem tudhatjuk, milyen az értékük Isten előtt; lelküknek csodálatos szépsége csak haláluk után a külön ítéletben lesz ismeretes, midőn megvilágítja őket az „örök világosság.” Azért mondja Krisztus Urunk: „akkor az igazak fénylenek, mint a nap.”

VERDIER BIBOROS, a templomépitő egyházfejedelem.

Verdier János bíboros, párisi érsek a francia katolikus egyháztörténelemben a „templomépitő” jelzőt fogja kapni. Az 1929. decemberében egyszerű szulpiciánus teológiai tanárból a párisi bíboros-érseki méltóságra emelkedett Verdier a bíbor és a pallium mellé hősiesség lelkének kijáró óriási gondot és emberfeletti munkát kapott. Az egyszerű megjelenésű és közvetlenül kedves modorú bíboros a világ legnagyobb egyházmegyéjét kormányozza. Temérdek gondját három segédpüspökkel és nyolc érseki helynökkel osztja meg. Ha az ember közléről nézi a szelíden mosolygó és nyugodt arckifejezésű bíborost, semmiképpen sem tudja kiolvasni az állandó súlyos gondok idegölő hatását. Csak az isteni Gondviselésben feltétlenül bizó lélekemberek tudják így megőrizni lelki nyugalmukat és derűs optimizmusukat az állandó munka, nehézség, akadály és gond között.

Verdier főpásztori működésének kezdetén azonnal látta, hogy mind magában Párisban, mind az azt övező külvárosokban a hitélet fejlődésének legnagyobb akadálya a feltűnően nagy templomhiány. Bár a hírhedt vörös-öv apostolpapjai a csodával határos erőfeszítést tesznek és kétségtelenül sikert aratnak a vallástalan munkás és proletárelemek között, azonban teljesen átütő erejű tartós sikerről nem lehet ott beszélni, ahol a papi buzgóság mellett hiányzik megfelelő templom és plébániai kultúr-ház. A párisi érsek a gyors elhatározások és cselekedetek emberének mutatkozott. Amidőn a gazdasági krízis már felütötte a fejét, a bíboros kiadta a jelszót, hogy új templomokat, még pedig azonnal hatvanat kell építeni. Sokan vakmerőnek és egyenesen kivihetetlennek tartották a bíboros váratlanul kiadott merész jelszavát és tervét, azonban a rendíthetetlen bizalom, optimista főpásztor nem hátrált meg és gondolatát azonnal cselekedet követte.

Verdier megbízta egyik érseki helynökét, Touzét a gígantikus terv kivitelével. Az ezután következő események

a legvérmesebb reményeket is felülmúlták és fényesen igazolták, hogy korunk emberéből még nem halt ki az ideá-
lizmus, az áldozatkészség lelki nagysága. Hihetetlenül hang-
zik, pedig úgy van, hogy a templomépitő bíboros felhívá-
sára négy óra leforgása alatt megtörtént az egyelőre szük-
séges húsz millió frank kölcsön jegyzése. A legyőzhetetlen-
nek látszó pénzügyi nehézség egyszerre megoldódott. A
másik nehézség a telkek aránylag igen nagy ára. Párisban
még ma is átlag 1.550—1.800 frankba kerül egy négyszög-
méternyi terület. Verdier Páris tanácsához és Seine megye
prefekturájához fordult azon kérelemmel, hogy a lebontott
váröv területéből megfelelő telket kaphasson templomépités
céljára. Mindkét hatóság elismert jóindulattal fogadta a
kérelmet és a szeparációs törvénynek megfelelően úgy álla-
podtak meg, hogy Páris városa 99 évre csekély összeggel
bére adja a telkeket az egyházmegyei templomépitő egye-
sületnek, amelynek leteltével azok végleg az egyesület tulaj-
donába szállnak át. A külvárosokban már jóval kisebb ára
van a teleknek. Egy négyzetméter átlag 100 frankba kerül.
Így is 60—100.000 frankot jelent egy szükségképpen és
250.000 frankot jelent egy megfelelő nagyságú templom
területe. A telektulajdonosok nagylelkűsége itt segítségére
jött a bíborosnak és önkéntes felajánlásukkal mentesítették
őt a nagy kiadásoktól.

Verdier bíboros úgyszólván minden nagyobb nehézség
nélkül megkezdhette hatalmas szervező gárdájával a templomok
építését. Egyre-másra jönnek elő a leginkább modern
stílusban épült templomok falai és emelkednek esdeklően ég
felé tornyai. Néhány hónap elteltével máris 17 templom
nyílik meg. Az utána következő statisztika eképpen szól:
1933. végéig 45 templom, 1934. végéig 60 templom és
tavalyi 1935. év végéig immáron 80 templom nyitotta meg
kapuit. A mai oly nyomasztó gazdasági helyzet ellenére
elért tüneményes sikerű eredmény fényesen igazolja, hogy
Páris érseke megérdemli a „templomépitő” jelzöt. Bámula-
tosan nagyszabású akciója nemcsak az építőmunkások ezrei-
nek adott munkát, hanem az építészmérnököknek, szobrász-
és festőművészeknek, aranyműveseknek stb. A mérnökök,

akik terveikkel egy csomó díjat nyertek el, a modern egy-
házművészet legújabb fényes lapjait írták meg és nagyban
előmozdították a legújabb templomépitészeti stílus kiala-
kulását.

Úgy látszik a középkori Arany Legenda csodálatos
eseményekben gazdag lapjai nem fejeződtek be. A Párisban
és környékén istentiszteletre megnyílt 80 templom ékesen
beszélő hírnöke lesz mindenkoron, annak a hegyeket áthe-
lyező hitnek, amely a templomépitő bíboros szívében lako-
zik, annak a mérhetetlen és ragyogó nagylelkűségnek,
amelyre tündöklő példát adott az a sok templomépitő bizott-
ság, azoknak valamenyi tagja különösen de Vogüé Károly
grófnő és végeredményben Páris áldozatkész katolikussága.

Memento!

*Permeteznek a percek
S be mindent elsepernek.
Cseppekből lesz a tenger,
Percektől vénülsz, ember.*

*Megáradnak a percek.
Csitt, csitt, a szű már perceg!
Az élet fája odvas.
Az őszi köd halottas.*

*Megérkeznek a percek.
A szentelt gyertya serceg.
Hült arcra tűz a fénye —
S te fázva lépsz az éjbe.*

Székely László

Mikes János gróf

szombathelyi megyéspüspök utolsó körlevele.

Teljes egészében közöljük e körlevelet, a papokhoz intézett részt épűgy, mint a hívekhez szóló levelet. Tesszük ezt nemcsak azért, mert a szombathelyi egyházmegyéből, főleg Sárvárról, még most is igen sokan vannak Franciaország területén és így ők is hallhatják távozó püspökünk búcsúszavait, hanem azért is, mivel az egyházmegye papjaihoz intézett levélből megtudják a hívek, hogy mekkora bölcseséggel, mennyi atyai szeretettel kormányozta ez a nagy püspök papjain keresztül az egyházmegyéjét. XI. Pius pápa éppen most kiadott enciklikájában a papi hivatal magasztosságáról szól s Mikes püspök úrnak szavain keresztül a Szentatya és az Anyaszentegyháznak tanítását hallhatjuk a Krisztus szíve szerint való papságról. És lehet-e meghatódottság nélkül elolvasnunk a súlyos betegségben szenvedő Főpásztor búcsúszavait, egyben intéseit, melyeket szeretett híveivel intéz? Vajjon nem nyerhet-e betekintést így mindenki, minden katolikus hívő, ki a levelet olvassa, egy igen széleslátókörű egyházfejedelemnek a szívébe, cselekedeteinek, intézkedéseinek legbelsőbb rugóiba? Jobban, mint bármily más alkalommal! — Olvassuk el e két körlevelet és elmélkedjünk az olvasottak felett. Vessük be jól az emlékezetünkbe mondását: „A jóságosság erősebb a hatalomnál, gazdagságnál, tudásnál.” Zárjuk szívünkbe, vigyük át cselekedeteinkbe intéseit: „Legyetek jóságosak.” Ez papnak, hívőnek egyaránt szól. „Ragaszkodjatok hü odaadással szent Egyházához.” „Éljetek békében és szeretetben egymás között, mert Isten áldása csak ott lehet, ahol szeretet, békeség és egyetértés honol.”

Krisztusban Szeretett Papjaim!

Ezelőtt huszonnégy esztendővel szeretettel köszöntöttem a szombathelyi egyházmegye papságát, most megnövekedett szeretettel búcsúzom tőle, mert Szentséges Atyánk ismételt kérésemet meghallgatva elfogadta lemondásomat s szombathelyi egyházmegye kormányzásától felmenteni méltóztatott.

Nehezemre esett az elhatározás, hogy szeretett egyházmegyém kormányzatáról és főképp jó, hűséges papságom vezetéséről lemondjak, de meghoztam ezt az áldozatot abban a hitben, hogy ezzel csak egyházmegyém javát szolgálom. A jó Isten betegséggel látogatott meg, amelynek következtében az ígéhirdetés, a hívek közt való megjelenés, a papsággal való sűrűbb érintkezés és főleg a kormányzattal járó izgalmak és gondok viselése lehetetlenné vált nekem. Én pedig mindig azt az elvet vallottam, hogy az, aki helyét már nem tudja betölteni, adja azt át másnak. Az utolsó

évtizedek nehéz küzdelmei megviselték szervezetemet; lelki ruganyosságom sem képes már a megpróbáltatásokat és súlyos felelősséget viselni. Egyházmegyénk nagy védőszentje, Szent Márton püspök azt mondotta: „Domine, si populo tuo adhuc sum necessarius, non recuso laborem;” * — én tudom, hogy nem vagyok az egyházmegyének nélkülözhetetlen, hisz a Szentatya fog arról gondoskodni, hogy más vállak hordozzák a felelősséget és bár a munkát sohasem utasítottam vissza, utóbbi időben megrokkant egészségem engem annak végzésére képtelenné tett.

Nagyon nehezemre esik, Töletek, Kedves Testvéreim és Fiaim búcsúzni, akikkel egy negyedszázadon keresztül együtt dolgoztam; hosszú idő ez, hiszen azok, akiket elsőként papokká szenteltem, már ezüstmiséjük küszöbén állnak. E hosszú idő alatt irántam engedelmesek voltak, szavamra hallgattatok és főképpen mióta egészségem megrendült, állandó szeretettel, imádsággal vettetek körül engem. Fogadjatok ezért atyai hálámat és azon ígéretet, hogy ha ezután az egyházmegye kormányzatában nem is veszek részt, mint atyai jóbarát köztetek maradok. Ha valakit közületek nem akarva megbántottam volna, vagy szigort mutattam volna ott, ahol szeretettel is célt lehetett volna érní, bocsánatot kérek tőle épűgy, amint én is tiszta szívből megbocsátok mindenkinek, aki akarva nem akarva bánatot okozott nekem. Minden papomat mindenkor szerettem, de legjobban azokat, akiknek nagyobb szükségűk volt az atya szeretetére, vagy nagyobb szeretettel csűngtek atyjukon.

Visszapillantva erre a 24 esztendőre, hálát adok a jó Istennek, hogy ezen egyházmegyének egy papi nemzedékét láttam felnőni, amely nemcsak papi érényekben, de tudásban és műveltségben is tündökölt.

A jó Isten kegyelméből sok alkalmam volt az Úr szántóföldjébe a magot elhinteni s ha nem is láthatnám meg a termést, kérem a jó Istent, adja meg a növekedést.

Ezen utolsó levelemben fogadjatok meg néhány atyai

* Uram, ha népednek szüksége van még rám, én nem vonakodom a munkától.

tanácsomat. Éljetek tiszta papi életet; lelketek legyen az a talaj, amelyből búza és szőlő teremjen, amely mint isteni Íge az emberek lelkét táplálja. Ne legyen a pap lelke ingovány, amelyen ugyan rövidéletű és mérges mocsári virágok fakadhatnak, de mely elnyel minden életet, mely reá merészkedik.

Éljetek lelki életet; ne a röghöz, az anyaghoz, a betűből ragaszkodjatok, hanem az isteni lelket keressétek. Műveljétek a tudást, amely felemel, a szeretetet, amely tisztít, az önzetlenséget, amely magában hordja jutalmát.

Mint lelkipásztorok ne akarjatok uralkodni sem a nép, sem az előljárókon, sem a tanítóság felett, hanem szeretettel, megértéssel, leereszkedéssel nyerjétek meg mindenkinek a szívét.

A gyermekek, a betegek, a szegények azok az ablakok, amelyeken keresztül szeretetetek napsütése be fog hatolni minden házba. Ha már jók nem lehettek — az Üdvözítő szerint senki sem jó, kivéve az Istent, — legyetek jószágosak. A jószágosság erősebb a hatalomnál, gazdagságnál, tudásnál.

Szeretett Testvéreim és Fiaim! Ha ezután a szentmise kánonjában nem is mondjátok nevemet, kérek, hogy a memento vivorumban s majd egyszer a memento mortuorumban foglaljátok be engem buzgó imáitokba, amint hogy értetek is mindenkor imádkozni fog

Szombathely, 1936. január.

szerető atyátok, † JÁNOS s. k. püspök.

Krisztusban Szeretett Híveim!

Huszonnégy évvel ezelőtt Vízkereszt ünnepén köszöntöttem először a jeles szombathelyi egyházmegye híveit és keletről, Erdélyből jöve három ajándékot hoztam nekik: aranyat, tömjént és mirhát — mondván, hogy az arany a szeretet egyházmegyém iránt, a tömjén az imádság, amely híveim üdvösségeért szünet nélkül az Ég felé fog szállni, a mirha pedig a keserűség, melyet kész vagyok híveimért elszenvadni. Most, mikor betegségemre való tekintettel egyházmegyém kormányzásáról lemondottam és a Pápa Őszent-

sege ismételt kérésemre ezen lemondásomat elfogadta, újra mondhatom, hogy főpásztori tevékenységem alatt mindenkor az egyházmegye iránti szeretet vezérelt engem; minden imám mint tömjén szállt felt az Éghez híveimért s a keserűség mirháját, amelyből bőségesen volt részem, panasz nélkül elfogadtam.

Nagy keserűség nekem, hogy meg kell vállnom szeretett egyházmegyém kormányzatától, miután jó papságom és Ti, Kedves Hívek, annyi éven át engedelmességgel és odaadással ragaszkodtatok hozzám, szereteteketek pedig legjobban éreztem, amióta a jó Isten betegséggel látogatott meg engem. Nehéz megválni azon egyházmegyétől, amelyhez annyi kötelék fűz, de meg vagyok győződve arról, hogy éppen a mai nehéz viszonyok között a főpásztornak állandó és személyes érintkezésben kell lennie a lelkipásztorokkal és hívekkel, s mivel erre már nem vagyok képes, jobb, ha új erő veszi át elgyengült kezemből a kormányzatot.

Tehát, Szeretett Híveim, fogadjátok hálás köszönetemet azért a sok lelki örömeért, amit nekem szereztek. Huszonnégy év alatt a mély hitnek, a tiszta erkölcsnek, az áldozatkész önzetlenségnek, az alázatos gyermeki engedelmességnek annyi szép példáját láttam egyházmegyémben, hogy ez bátorsággal fog eltölteni egykor engem, amidőn az isteni Bíró előtt híveimről számot kell adnom.

Ragaszkodjatok ezután is hű odaadással szent Egyházunkhoz és ne felejtsetek el, hogy Krisztus Egyháza isteni alkotás, amely örök és csalhatatlan; ezen isteni alkotásnak földi hordozói gyarló emberek, akik természetüknél fogva hibázhatnak és hibáznak is, de ha gyarlók és bűnösök lennének is, mégis Isten szolgái s az isteni kegyelemnek kiszolgáltatói. Szeressétek Egyházatok előljáróit s ahelyett, hogy bírálótok, támogassátok őket imáitokkal, mint a csata alatt az imádságban lankadó Mózes karjait jobbról is, balról is támasztották övéi, nehogy a földi nehézség lenyomja azokat. Azt a tiszteletet és szeretetet, amellyel engem megajándékoztatok egy negyed századon keresztül, vigyétek át főkép arra a férfiúra, akit a Szentatya bölcsesége kiválasztott, hogy ezt az egyházmegyét kormányozza.

Egy másik kérésem az, hogy erős, meggyőződéses katolikus hiteteket az utódaitok, a jövő nemzedék számára is biztosítsátok. Adjátok *otthon* gyermekeiteknek a béke és szeretet, az önzetlenség és imádság, az Istenbe vetett rendületlen bizalom példáját és gondoskodjatok arról, hogy a gyermekek katolikus *iskolában* katolikus tanítók által tiszta forrásból tiszta igazságot meríthessenek.

Éljetek békében és szeretetben egymás között, mert Isten áldása csak ott lehet, ahol a szeretet, békesség és egyetértés honol. A gyűlölködés és széthúzás már itt a földön erkölcsi és anyagi romlásba viszi az embereket. Az apostol szavaival buzdítalak: járjatok az igazság útján szeretetben és mindenképpen növekedjetek őhozzá, Kisztushoz, aki a fej. (Efez. 4, 15.) Éljetek méltón Krisztus evangéliumához; és ha már távol leszek tőletek, azt halljam rólatok, hogy egy lélekkel és egyetértően munkálkodtok az evangéliumi hitért; hogy gyűlölködés és széthúzás szelleme közeledik sem férközhetik hozzátok. Újra az apostol szavaival szólok: „Ne tegyetek semmit versengésből, sem hiú dicsőségvágyból, hanem alázatosságból, kiki köztetek tekintse a másikat fölöttésének.” (Fil. 2, 3.)

Legyetek tisztelettel világi előjárótok iránt is és ne felejtsetek el, hogy minden magában meghasonlott ország elpusztul és ház házra omlik. (Máté 11, 14.)

Az Isten útján járó törvényisztelet fogja szegény hazánkat fenntartani és üldözött nemzetünknek erőt adni arra, hogy a Gondviselés által neki szánt küldetését teljesítse. Szent István birodalmát Isten keze tartotta fenn és Isten keze fogja ismét feltámasztani, s a Szentkorona fénye be fogja még ragyogni nemzetünk jövőjét, ha hívek maradtok a magyarok ősi jelszavához: Isten, Király, Haza.

Kérlek Titeket, Kedves Híveim, rólam se feledkezzetek meg imáitokban, amint nekem is állandó könyörgésem lesz utolsó lehelletemig, hogy áldjon meg Titeket az Atya, Fiú és a Szentlélek Isten. Amen.

Szombathely, 1936. január.

† JÁNOS s. k. püspök.

Az erdei kereszt mint emlékeztető

A Hoffnung című német röplapnak legújabb száma megható és tanulságos történetet közöl.

Azt írja, hogy Németországban Eiffel közelében, az erdei út mellett állt valaha egy kereszt. Ezt a keresztet az 1870. évi német-francia háborúban elhalt katonák emlékéül állították a környékbeli családok. A kereszt hátulján márványtáblába vésvé ott volt az akkori háborúban elhalt hősök neve. A kereszt elég jókarban lett volna. Szolid, időálló kőből készítették. Most azonban a kereszt két karja le van törve és az Úr Jézusnak csak a felsőteste lóg a megmaradt oszlopszerű középperegrándán. A letört részek ott fekszenek a kereszt talpazatán. Ha az ember közelebb megy, akkor látja, hogy e letört részek vassal vannak odaerősítve.

A lapnak a tudósítója megkérdezte az egyik környékbeli gazdát, hogy a keresztet miért nem javíttatják ki és a letört darabokat miért erősítették vaspántal a talpazathoz?

A gazda így mondta el a kereszt történetét:

— Mikor a világháború szerencsétlen befejeztével erre vonultak vissza a katonák, e kereszt alatt egy csapat pihenőt tartott. Három fiatal legényke volt a katonák között, akik a keresztet meglátva, gúnyolódni kezdtek. Amíg a társaik pihentek, ők elővették fegyverüket és 15 lépésnyi távolságból célbalöttek a keresztre. Golyójuk volt hozzá elég, de hitük kihalt. Nem valami jó lövők voltak, mert golyóik nem találtak. Erre dühükben a csapatot követő szerszámokocsiról valami hatalmas vasrudat vettek elő és a három legény azzal mulatott, hogy összetörte a keresztet.

A csapat, amelyhez a három keresztromboló suhanc tartozott — a közeli faluban tért éjjeli szállásra. Még azon estén borzalmas véget ért mind a három merénylő. Az egyik, a legfiatalabb, a szerszámokocsinak az egyik udvarra való betolásánál segédkezett. Közben oly szerencsétlenül elcsúszott, hogy közvetlenül a nehéz kocsi első keze alá esett és a nyakán ment keresztül, úgy, hogy menten meghalt. A másik, a falu másik végén volt bekvártélyozva. Tovább folytatta céllovó játékát és közben, hogy

mit csinált a fegyverével, senki sem tudja, de annyi tény, hogy önmagát lőtte meg. Haslövét kapott és reggelre meghalt. A harmadik valahol pálinkához jutott és oly nagy mennyiséget szívott belőle magába, hogy alkohol mérgezésben szintén elpusztult.

— A környékbeli lakosok, akiknek családja valaha ezt a keresztet emeltette, elhatározták, hogy e megrendítő istenítélet emlékéül nem javíttatják ki a megrongált feszületet, hanem annak darabjait vaspántokkal odaerősítették, hogy az utókornak hirdesse: „Az Isten nem enged magáva tréfálni. Tűr, de néha érezteti lesújtó hatalmát.”

Nagyböjti apostolkodás

Nagyböjti harmadik vasárnapjával kezdődik több egyházmegyében a húsvéti gyónás-áldozás ideje. (Néhány egyházmegyében már hamvazószerdával megkezdődött.) A mi egyházmegyénkben nagyböjti első vasárnapjával kezdődik a húsvéti gyónás ideje. Felhívjuk kedves olvasóink figyelmét a következőkre:

1. Azok is, akik gyakrabban járulnak a Szentségekhez, fektessenek különös súlyt a nagyböjti szentgyónásra. Így pl. aki teheti tartson lelkigyakorlatot, vagy járjon el sorozatos nagyböjti szentbeszédre, vagy legalább foglalkozzék egy jó lelkikönyv segítségével elmélkedéseiben Krisztus szenvedéseivel, hogy minél összeszedettebben és buzgóbban végezhesse el húsvéti gyónását. (Csakis egyházi lag jóváhagyott lelkikönyvet szabad olvasni!)

2. Apostolkodjunk családunkban, rokonaink és ismerőseink között, hogy mindenki elvégezhesse a szentgyónást és a húsvéti szentáldozást. Ne feledjük, hogy a cseléd is a családhoz tartozik, tehát a munkaadónak szent kötelessége gondoskodni cselédeinek, inasainak, munkásainak lelkiüdvéről. Ne csak időt adjon arra, hogy húsvéti gyónás-áldozásukat elvégezhesék, hanem buzdítsa őket, sőt kívánja meg ezen lelki kötelezettség elvégzését!

3. Végül szeretetből apostolkodjunk városunkban, köz-

ségünkben, hogy mindenki elvégezze szentgyónás után a húsvéti szentáldozást. Toborozzunk híveket a missziókra, lelkigyakorlatokra és nagyböjti szentbeszédre. Látogassuk meg a beteget, tegyünk jót a szegényekkel, viszont azt kérve tőlük, hogy végezzék el húsvéti lelki kötelességüket. Teljes szívvel-lélekkel támogassuk papjainkat abban a szent munkában, amellyel a nagyböjti időben minden lelket a gyónatószékhez és utána az áldozató korláthoz igyekeznek vezetni.

Jézus a szegényeknek nyújtott pohár vízért is mennyi jutalmat ígért. Mennyivel inkább jutalmazza meg azt, aki természetfeletti kincsekhez juttatja felebarátját apostoli munkával! Ne sajnáljunk tehát imát, fáradságot, időt, ha kell áldozatot is azért, hogy általunk is minél több lélek megszentelődjék a nagyböjti időben.

Bajban imádkozunk!

Hume Dávid, istentagadó (†1776.) angol tudós volt. Saját eszét azonban istenítette. Egyszer Edinburgban egy mocsáron át akart menni. De alig tett pár lépést, a híd nagyot roppant s a mocsárba esett. Kétségbe esve kiáltozott, rimánkodott segítségért. A nagy jajgatásra egy törődött anyóka bandukolt oda és amint észrevette, hogy ki van ott, gúnyosan így szólt: — „Ahá, vagy úgy? Maga van itt, az istentagadó Hume? Aki önmagát tette istenné? Hát akkor csak szabadítsa ki magát, mert én elmegek!” S csodák csodája, az istentagadó Hume így kiáltott fel most kétségbe esve: „Istenemre mondom; én hiszek Istenben.” — „Hadd látom” — erősködött az anyóka — „mondja el hát a Hiszekegyet!” S a halálfélelemtől remegő tudós ott az iszapban imádkozta el a Hiszekegyet a gyámoltalan anyóka előtt, aki ki is segítette... Sárosan, piszkosan, de egy tanulsággal gazdagabban tért haza Hume, hogy t. i. a legkomorabb istentagadó is hívő lesz, szükség és megpróbáltatás közepette.

Hírek és közlemények

Általános.

Miért jelenik meg ily későn a Tudósító? Ezt a kérdést sokan feltették a lelkeseknek mostanában. Egyesek sajnálkozással választ is kerestek önmagukban s halkan duruzsolták: talán azért, mert fogyott a lendület a misszióban, kisebb az a hév, mely az alakulás első éveiben szinte magával ragadott mindenkit. Mintha megsoványkodott volna a tettekkészség s következményképp a cselekedet, kevesbedett tehát a beszámolásra váró anyag is; talán megszűkült a tervezetések horizontja s így már nincs szükség arra, hogy gazdag naptárt készítsünk a jövő hetekre és hónapokra. Nem, nem, tévedés volna ezt hinni! A hév és a lendület nem lankadt le, sőt természetszerűleg csak gyarapodott, hiszen a Tudósító megteremtése óta a négy esztendő nem szaladhatott el nyomtalanul a fejük felett s a kis lapunk felkelte az érdeklődést azokban a lelkekben is, kik álmos közönyben szunnyadtak, erősítette az összehangot is, mélyítette az együvé tartozás és közös hitvallás tudatát. Az el-suttogott válaszokból mindössze annyi a találó igazság, hogy a franciaországi katolikus magyarság körében szűkült, illetőleg módosult a Tudósítóban való beszámolásra váró anyag és az előkészítendő naptár oly értelemben, hogy ma már — az eredeti hivatás és célkitűzés szerint — a társadalmi élet helyett a lelki élet elmélyítésére fektethetjük a fősúlyt. Kezdetben meg kellett egymást ismernünk, ezért is volt a sok összejövetel, teadélután, ma már ott tartunk, hogy közvetlenül a több istentiszteletre, az imádságra és a lelkeknek befelé irányuló elmélyedésére közvetlenebbül gondolhatunk. Ehhez pedig nem kell annyi meghívó, sem beszámoló. Bizony kezdetben, mikor nem ismertük egymást, minden inci-finci összejövetelhez a részletes meghívók garmadái kellett szíjjel-külendünk külön is, a Tudósítóban is. Ő, azt nagyon jól tudjuk, hogy az összeismerkedési munka koránt sincsen befejezve, hogy szükség lesz a jövőben is teákra, összejövetelekre, ha másért nem, azért, mert az ember társadalmi lény és kívánja a társaságot, a szórakozást. Sajnos, most még nemcsak ezért. Még igen sokan vannak, akiket a misszió útján fel kell rázni közönyükből. Mindenkit nem tudunk elérni a jövőben sem. Ezt is tudjuk előre. Már csak azért sem, mert a párisi és franciaországi magyarság körében igen nagy a jövés-menés. Úgyan hol vannak ma számosan azok közül, akik négy évvel ezelőtt izgatottan várták a Solsona-nyomdából érkező első Tudósító számot? A mi helyzetünk egészen különleges. Mi soha sem fogunk képezhetni egy megállapodott és ismerős taglétszámú egyházközséget. Arról tehát eleve le kell mondanunk, hogy minden franciaországi magyar katolikust körünkben lássunk és ismerjünk. Az ismerkedés különben sem lehet öncél. Egy misszionárknak öncélja a társadalmi élet sem lehet. Elsődleges és mindenek felett álló cél:

elmélyíteni a hitéletet! Úgy véljük, hogy e cél állandó hangoztatásához és megvalósításához közelebb jutottunk ma s innét van az, hogy igazságnak lehet jelenteni azt, hogy szűkült némiképpen a misszió társadalmi élete, kevesebb ezen a téren a beszámolni való és az előre elkészítendő naptár is. Ez tudatosan történik így. Azt is tudjuk, hogy ezzel szemben nem igen fog emelkedni a közös istentiszteleteknek és lelki gyakorlatoknak a meghirdetése. Normális viszonyok között alakult és működő hitközségek életében ez logikus és természetes volna, misszionárknak inkább egyénekkal, családokkal és kisebb diaszporákkal külön-külön kell a pasztorációs munkát is végezni és mélyíteni a hitéletet.

Hogy pedig a Tudósító miért jelenik meg ily későn, arra a felelet még sem ebben adódik meg, amit egyébként csöppet sem volt fölösleges legalább ilyen formában röviden kifejezni. A Tudósító azért jelenik meg késéssel, mert takaréksági szempontok miatt nyomdát változtatunk s ennek végleges elintézése időt igényelt. A Polgár-nyomdának becsületes és szép munkájával, missziókkal szemben tanúsított előzékeny és kifogástalan eljárásával mindig teljesen meg voltunk elégedve s ezért csak köszönetünket fejezhetjük ki ezután is tulajdonosának, Polgár József úrnak, aki mint misszionárknak tagja, segítségét a jövőben is felajánlotta. A nyomdaváltoztatás magyarázata abban áll, hogy a rákospalotai Szalézi-Művek nyomdávalalattól ránkérve kedvezőbb árajánlatot kaptunk, amit a Polgár-nyomda csak azért nem tudott megadni, mivel itten az idegennyelvű nyomdaternék elkészítése kétszeresen drága a munkabérek miatt. Ezen első három számot összevontuk azért is, mert takarékoskodni akartunk azzal a pénzzel, amelynek filléreit bizony nehezen lehet összehozni. Reméljük, hogy a jövőben, ha oly pontosságot, amilyent szeretnénk, nem is ígérhetünk be, a hónap elején mindig meg fog jelenni. Most pedig, ha késve is, de nem lekéssetten, szeretettel üdvözljük a Franciaországi Magyar Katolikus Misszió tagjait és barátait az Úrnak 1936. esztendejében.

Meghalt Tóth Ede ferences költő, kinek költészetét a Tudósító 1934 szeptember, október és novemberi számokban megjelent bájos verseiből is ismerhették olvasóink. *Tóth Ede*, a fiatal pesti franciskánus, akinek a lapok hozták a halála hírért, s aki immár a ferencesek kriptájának lakója a kerepesi úti temetőben, elhunytával nemcsak rendjét borította gyászba, hanem a magyar katolikus irodalmat is. Vele a halál ismét egy értékes, szépzengésű lantot némított el sorainkban. Életpályája a földi értelemben való boldogtalanság tekintetében vetekszik a Tóth Ede név első híres viselőjével, a Falu rossza szerzőjével. A franciaországi Mons-en-Baroeulból, ahová rendje tanulmányai végzésére küldte ki, a mult év nyarán gyilkos kórral szervezetében, került haza, s ez aztán most a budakeszi szanatóriumban, 25 éves korában, kioltotta életét. A *Katolikus Szemle*-ben tünt fel néhány év előtt, az utolsó két esztendőben az *Élet* lapjain jelentek meg elég sűrűn versei. A Rába-vidéken töltött gyermekkor plasztikusan megmaradt emlékeinek, az idegenből haza-

sóvárgásnak, az anyai szeretetnek tüde közvetlenségű megdabolásán át jutott el a halálsejtelmeknek, a kórral viaskodásnak megrendítő költészetéig. Egy szeretetreméltó lélek értékes képe így is, az élet örömein ujjongástól a velük való leszámolásig, a Teremtője felé kész elindulásig. Az ifjú szerzetes költő temetésén, aki özvegy édesanyjának egyetlen öröme-reménye volt, rendtársai, rokonsága, a ferences harmadrend tagjai nagy számmal vettek részt. Akik figyelték, ismerik Tóth Ede feledhetetlen bájú költészetét, azzal a szivettepő tudattal állták körül koporsóját, hogy vele a magyar katolikus költészetnek már is igaz értékeket nyújtott, a legszebb továbbfejlődés reményére jogosító tagja száll korai sírba. Ez a kedves név valóban megérdemli az el nem feledést, a katolikus emlékezés Pantheonába elhelyezést. (*Nemzeti Újság*, 1936 febr. 23.)

Párisi Misszió.

Keresztelés. Laffers Pál és felesége örömmel adtak hírt fiuk születéséről, ki a compiegne-i plébániatemplomban kereszteltetett s a Krisztián nevet kapta. Szívvel gratulálunk a kedves szülőknek.

Beszámoló. Januári missziós összejövetelünkön nagy figyelemmel hallgatta meg közönségünk Dr. Lengyel Júliának élvezetes és igen tanulságos biológiai előadását. Az előadást követő teán mint háziasszonyok s házikisasszonyok buzgólkodtak Király Nusi, Nagy Józsefné, Németh Gizi, Pécsi Józsefné, Pruzsinszky Lászlóné, Sass Mária, Veress Lászlóné, Weisz Ferencné. Teázás után vidám muzikaszó mellett jókedvűen táncraperdültek a párok s úgy búcsúztak el egymástól: „A viszontlátásra, a farsangi teán!”, Ezt a teát az „Árpádházi Boldog Margi Leánykör” tagjai rendezték meg február 2-án igen nagy sikerrel. Színré került egy vidám bohózat, volt ének, táncbemutató, szavalat. A gazdag büffét, melyet a Leánykör és a háziasszonyok ajánlottak fel, a Leánykör tagjai, valamint a magyar ruhába öltözött háziasszonyok, Günther Rezsóné, Nagy Józsefné, Pécsi Józsefné szolgálták fel gyorsan, szeretetreméltóan. Hogy a teát tánc követte és hogy jókedv uralkodott és megnyilatkozott egész este, az természetes, hiszen farsangi tea volt meghirdetve és megrendezve. Tudósítónk útján is köszönetet mondunk a teák megrendezőinek, a háziasszonyoknak és házikisasszonyoknak, a szereplőknek és előadóknak.

Naptár. Missziós összejövetel március 1-én. Előadást tart Főtisztelendő Dr. Saly Arnulf bencés tanár a modern francia katolikus irodalomról. Március 29-én 8 órakor szentmise a magyar hívek számára és gyónatás a *Blancmesnil-Cité-Jardin-i* plébániatemplomban. Párisban, az Eglise des Etrangersben természetesen azért megtartjuk a féltizenegyi órai szentmisét. Március 30-tól április 4-ig bezárólag minden este fél 9-kor magyar nagybőjti konferenciabeszéd lesz áldással az *Apostolat de la Prière*-kápolnában, 1, rue Gerbert, Paris XV-e, a Magyar Ház közvetlen közelében. Befejezésül megtartjuk a *Virágvasárnap*i Áhitatot. A konferenciabeszédek legmúltabb befejezése mégis inkább a gyónás és

közös szentáldozás lesz. Amaz virágvasárnap előtti szombaton 4–6 között az Eglise des Etrangersben, emez virágvasárnap a magyarok szentmiséjén fél 11-kor ugyanott. Ha lesz elégségszámú jelentkező, hűsvét hétfőjén *záródogmatot vezetünk Lisieuxbe*. Tervbevéttük, hogy május 3-án (eredetileg márciusra gondoltunk, de nem lévén elég idő elhalasztottuk) *magyar népművészeti kiállítást rendezünk és szeretetvásárt*, melyre franciákat is meg hívunk. Kérünk adományokat és kiállítási tárgyakat. **Üdvözlőket küldtök párisi ismerőseinknek:** Dr. Tóth János, Dr. Bárd János, Dr. Wutskits György, Klema Endre, Molnár József, Stouy Ferenc, Osskó Emil, Dr. Tamás József, P. König Kelemen.

Adományok nyugtázása. Természetbeni és pénzbeli adományokkal járultak hozzá a *Szent Erzsébet-ünnepély*hez: Alsó Ödönné, Kipper Berta, Nagy Józsefné, Pécsi Józsefné, Pruzsinszky Lászlóné, Rácz Kálmánné, Sass Mária, Sthöhr Adolfné, Dr. Tergina Irén, Véber Béláné, Weisz Ferencné; a *dec. 1-i teához* Kipper Berta, Magyar Gizella, Pécsi Józsefné, Pruzsinszky Lászlóné, Rácz Kálmánné, Sass Mária, Ströhr Adolfné, Tessarik Teréz, Vámos István és családja, Veres Lászlóné; az *1936 jan. 5-i teához* Czeiner Margit, Kipper Berta, Lengyel Júlia, Nagy Józsefné, Pécsi Józsefné, Sass Mária, Urai Mária, Veres Lászlóné, Weisz Ferencné; a *február 2-i teához* a büffét az „Árpádházi Boldog Margi Leánykör” tagjai és a háziasszonyok Günther Rezsóné, Nagy Józsefné, Pécsi Józsefné adományozták. *Gazdag tombolatárgyakat* köszönünk Weisz Ferencnek, Kármánnénak, Alsó Ilonkának, Nagy Józsefnék, Thierry Máriának, Rácz Kálmánnénak. *Rászoruló honfitársak segítségére* adományokat juttattak el hozzánk Háhn Gáspárné, báró Thierry Gasztonné. A *toursi Szent Márton-zászlóalapot* növelték Pruzsinszky Lászlóné 5, Huba Károlyné 5, Kostyánné 10 frankkal. P. Pál S. J. missziójára adakoztak Ugrob Mária 30, Véber Béláné 10, Nagy Júlia 30, X. Y. 10, Bauer Klári 10, Mme Marcel Rey 5, Szabó Pál 10 frankot. *Missziós műveinkre* kaptunk Dr. Béres Istvántól 30, Polgár Józseftől 20, Mozsárnétól 10, Szilassy Bélától 100, Varga Gézáttól 4, Szabó Páltól 50, Hahn Gáspárnétól 10, Huba Károlynétől 16, Kostyánnétól 5, Bebessy Lászlónétól 20 frankot, Molnár Józseftől 40 csehkoronát. *Missziós könyvtárunk* számára gazdag könyvajándékokat kaptunk P. König Kelemenétől, Köszegi Jánostól, Hunn Ernőtől, Osskó Emiltől, Dr. Galla Ferentől, Kovács Gyulától, Dr. Wünsch Frigyesztől. Az adományokat köszönettel nyugtázzuk.

Északfranciaországi Misszió.

Márciusi naptár. Első vasárnap szentmise Lensban, második vasárnap Roubaixban harmadik vasárnap Roubaixban (kivételesen a Saint Louis-kápolnában), negyedik vasárnap Rouvroiban, ötödik vasárnap Complain-Chatelainban.

Házasság. Pápai János és Szloboda Róbert december 7-én, Horvát József és Hegedűs Róziája december 26-án házasságot kötöttek Colmárban. Mindkét új házaspárnak szívvel jókívánatainkat küldjük.

Halálozás. Barányi Imre december 26-án a nagybetegek szent-ségével ellátva Rouvroyban meghalt. Eschbacher Pál január 12-én a szentségekkel ellátva meghalt. R. I. P.!

Farsangi bál Roubaixban. A Szent István Kör február 16-án, harmadik vasárnap este 5 órai kezdettel műsoros előadást és bált rendezett, melyen részt vett Dr. Kozma Ferenc párisi lelkész is, ki az északi hívek meglátogatására utazott Lillebe, Lensba, Roubaixba.

Március 15. Roubaixban. A Szent István Kör az idén is hagyományosan fényes ünnepli meg a magyar szabadság ünnepét. Március 15-én, harmadik vasárnapon szentmisét tartunk a Saint-Louis kápolnában. Délután 5 órai kezdettel hazafias előadás a kör helyiségeiben melyre minden hazafias honfitársunkat meghívjuk.

Beszámoló az elmúlt negyedév nagyobb ünnepeiről. Mikulás-ünnepek. Gyermekszavallatokkal és énekekkel hangulatos Mikulás-ünnepeket rendeztünk december 1-én Lensban, ahol 67 gyermeket ajándékoztunk meg, december 3-án Hydrequantban, ahol 13 gyermeket ajándékoztunk meg, 5-én Calonne-Ricouartban, ahol 36 gyermeket örvendeztetünk meg, és 8-án Roubaixban, ahol 48 gyermeknek szerezünk örömet ajándékokkal.

Szeretetvásár Lilleben. A Misszió Nagy Ilona tanárnő fáradhatatlan vezetésével és igen sok lelkes magyar közreműködésével gyönyörűen megrendezett Szeretetvásárt tartott december 14-én és 15-én Lilleben az egyházmegyei művek palotájának nagytermében. A vásár úgy anyagilag, mint erkölcsileg fényesen sikerült. Eladásra kerültek hazai készítményű és magyaros motívumú női blúzok, gyermekruhák, matyóhímzések, halasi csipkék, csecsebecskék, magyaros sütemények, tokaji borok stb. A vásár elsősorban a francia közönség részére lett megnyitva, de résztvett azon igen sok magyar is; még Pas-de-Calaisból is. A helyi sajtó készségesen jött segítségünkre, előzőleg többször meghirdette a vásárt, és megnyitásokor a La Croix du Nord és La Dépêche tudósítót küldött ki a helyszínre, és a vásár főnapján igen rokonszenves színes és hosszú tudósítás jelent meg mindkét lapban, amely ismertette a Misszió életét, működését, a vásár megrendezését, célját, anyagát; az utóbbi lap mindjárt a legszebb halasi csipke képét is hozta. (E számot el is küldtük a kiskunhalasi polgármesternek) A párisi magyar idegenforgalmi irodától készségesen küldött magyar propaganda plakátok, hazánk nagyjainak, és kormányzónak képe ékesítették a termet, ahol a vásár legnagyobb forgalma idejében, vasárnap délután 4 órakor műsoros előadást rendeztünk a francia közönség számára. A Misszió lelkésze francia nyelvű beszédében megköszönte a közönség megjelenését és a Misszió támogatását, majd ismertette a Misszió életét és műveit. azután nyolc magyar ruhába öltözött pár a 17. századból való gyönyörű magyar táncokat lejtett, a Peisz fivérke hegedűn és csellón Nagy Ilona tanárnő zongorakisérével Bizet Rákóczi indulóját, és Massenét Thaisz operájából való Meditációt játszották bravúrral. Az énekkar bús és vidám magyar népdalokat adott

elő fegyelmelzeten, hatásosan. Az előadásnak és vásárnak oly nagysikere volt, hogy maguk a franciák ajánlották, hogy ők is megrendezik a vásárt tavasszal Missziónk javára. Minden bevő francianyelvű propaganda-füzetet és magyarországi útikalauzknövyvet kapott ajándékba. A kiszolgálók mind magyar ruhában voltak.

Külön is meg kell említenünk azon franciák és magyarok neveit, akik anyagi adományaikkal vagy fáradozásaikkal hozzájárultak a vásár sikeréhez. Mme Gillis, Mme Marcel-Segard, Mr Bernard Dewarinn, Mme Ducatillon, Mme Bonnel, Mlle Deledalle, Mme Detailleur, Habján Györgyné, özv. Ábel Józsefné, Szalai Istvánné, Kutenics Istvánné, özv. Bartalonsné, Forró Ilus, Meleg Emilia, Szabó Teréz, Prokop Annus, Hrutkáné, Széligné, Czigler Boriska, Bauer Klári, Mészáros Ilonka, Schwarcz Ilonka, Erzsike és Veronka, Bozi Sári, Haász Gizella, Pákozdi Anni, Marázi Mária és Mancsi, Kozák Emilia, Könya Irén, Csermák Bözsi és Mancsi, Simon Margit, Német Anna és Ilonka, Sütő Magdi, Barsi Mancsi, Varga Pirokska, Barsi János, Forró Dezső, Buzsik Ferenc, Molnár Albert.

Karácsonyfaünnepek. A colmári magyar gyermekek szám szerint 26-an, december 22-én részesültek a karácsonyi ajándékozás örömeiben. Cukorkák és játékok kerültek kiosztásra. Az Árpádházi Boldog Margit Kör karácsony előestéjén 5 órakor tartotta megható és családias karácsonyfaünnepejét a roubaixi kör helyiségében. A szépen diszített asztalon tea és ajándék várt mind a 40 leányra. A díszes, szép karácsonyfa meggyújtása után a lelkész alkalmi beszédet mondott, majd karácsonyi énekeket énekeltek és tombolt rendeztek. A Szent István Kör tagjai este 10 órakor gyűltek össze a családias ünnepre, amelynek hangulatos eltelte után éjfél misén vettek részt. A roubaixi gyermekek karácsonyfaünnepe másnap délután 5 órakor volt, és azon pásztorjáték és gyermekszíndarab varázsolt elő karácsonyi hangulatot, amelynek végzetével 56 gyermek bőséges ajándékot kapott. A Misszió ezúton is hálálan köszöni Mlle Louise Dervillennek 300 frankos adományát. December 26-án Lensben tartottunk ünnepeket; amelyre a gyermekeken kívül a szülők is eljöttek és örömmel hallgatták gyermekeik karácsonyi szavát. Itt 78 gyermeknek szerezünk örömet cukorkával és játékokkal. December 29-én Rouvroyban 21 gyermeknek, január 1-én Calonne-Ricouartban 36 gyermeknek és 7-én Hydrequantban 13 gyermeknek rendeztünk karácsonyfaünnepeket.

Szilveszter-bál. A roubaixi Szent István Kör tréfás, jó hangulattal búcsúzott az őszentendőtől. A műkedvelő gárda színpadi jelenetekkel, énekszámokkal, monológgal, tréfás konferánsszal mulattatta a közönséget és utána tánc volt.

Délfranciaországi Misszió.

Az utóbbi hónapok eseményei közül kiemeljük a *karácsonyi éjféle szentmisét*, melyet Szokolai lelkész az echirollési plébániatemplomban mutatott be a magyar és francia híveknek a világon szétszórta élő

AZ ÉSZAK-FRANCIAORSZÁGI MISSZIÓ

összmagyarságért. A szentmise alatt sok magyar hívő járult a szentáldozáshoz. *Karácsony ünnepén* igen szépen sikerült szindarabot mutattak be az iskolások a karácsonyfaünnepélyen, melynek műsorát és a szereplők neveit itt közöljük: 1. *Karácsonyi énekek, szavalatok*: Palkovics Margitka, Hegedüs Ilus, Tóth Ili, Soós Ili, Horváth Margitka, és Boris, Kondor Gizi, Kozma Karcsi, Ható Béla és Őcsi, Tischler Őcsi, Fülöp Béla, Juci, Jancsi. 2. *Karácsonyi párbeszéd*. Elmondták: Kovács Annus és Mariska. 3. *Pásztorjáték*. Előadták: Bucsi Jenő, Ható Józsi, Palkovics Jancsi, Tischler Józsi, Schneller Árpád és Sós Juliska. 4. *Jézuska szindarabja* (kis szindarab). Előadták: Mester: Schneller Béla, inas: Ható Józsi és Fülöp Béla. Angyalok: Kovács Annus és Mariska, Fülöp Juci. 5. *Oh szép karácsony este*. Előadták: Zsuzsi néni: Balogh Jánosné, Miska bácsi: Horváth Sándor, Árva kislány: Fülöp Jucika. Pásztorok: Bucsi Jenő, Ható Béla, Tischler Őcsi és Jancsi Fülöp Jancsi. Angyalok: Horváth Boris és Margitka. 6. *Karácsonyi történet*. Előadták: Nagymama: Horváth Józsefné, Unokái: Horváth Bözsi és Boris, Kerekésné: Balog Jánosné, Koldus: Horváth József. 7. *Bellehemi élőkép*. 8. *Ajándékosztás*.

Szilveszteri kabaré és bál. Szilveszter estéjén ismét együtt volt a kolónia a „Michel” nagytermében. Az előadás előtt Szokolyi lelkész komoly szavakkal emlékezett meg az esztendő végéről s kérte a kolónia tagjait, hogy imádságban ne feledkezzenek el hálát adni a Mindenhatónak az 1935. évben nyert jöteleményekért. Majd vidám hangulatban élvezték a műkedvelők által nyújtott kítőnő műsort, melyet tombola s a házizenekar muzsikája mellett tánc követett. A műsoron három vígjáték követte egymást. „A szekrény titka”, „Meseherceg”, „Fáni orvossága”. Előadták: Balogh János, Balogh Jánosné, Farkas Karola, Farkas Nusi, Horváth Sándor, Horváth József, Kőnig József, Lucsánzky István, Lucsánzky Istvánné, Schneller Béla, Sebesi Rózsa, Szita Lajos, Vargha József.

Ketten tudják.

Két munkáslegény ment egy elhagyott utcában, amikor az egyik a szemfülebb egy érszényt talált.

Erre rögtön meggyorsította a lépteit, bár a másik váltig mondogatta, hogy álljanak meg s számlálják meg a pénzt. A legelső rendőrszobába betért a legény s átadta a pénzt, hogy a rendőrség a tulajdonost kutassa s az érszényt, amely igen nagy összeget tartalmazott, neki visszaadja. Mikor társa ezt látta, egészen elképedve így szólt hozzá:

— Na hallod! Sohse hittem volna, hogy te még ilyen ostoba is légy! Miért nem tartottad meg azt a pénzt? Talán bizony attól féltél, hogy majd éppen tenálad keresték volna?

De a derék munkásember így felelt:

— Ugyan kérlek, ne beszélj ilyeneket! Ha többen nem is, de ketten biztosan tudják, hogy a pénzt én megtaláltam s ezek majd számunkérték volna! S ez a kettő: Isten, akit szeretek s félek és a lelkiismeretem, amely a jóra int.

A másik legény megszégyenülve hallgatott el s máskor nem is próbálta meg az embereket a helyes útról letéríteni.

A szerkesztésért és a kiadásért felel: Dr. Kozma Ferenc.

Don Bosco Nyomda, (Sarkady J. Alajos) Rákospalota, Horthy Miklós-út 97 szám.

A lelkész fogad Roubaixban a Szent István Körben kedd, csütörtök és vasárnap este 6—8 óráig. — Lilleben hétfőn, pénteken délelőtt és szombaton délután 2, rue Jean-Levasseur cím alatt.

Szentmisék Roubaixban a hónap második és negyedik vasárnapján a Carmel templomban (rue Saint-Antoine) fél 11 órakor. A szentmise előtt gyóntatás. Minden csütörtökön fél 9 órakor szentmise ugyanott a gyermekek számára. — Lensban szentmise a hónap első vasárnapján a Fosse 14 templomában 10 órakor. A hónap harmadik vasárnapján a többi kisebb kolóniában előzetes értesítés után.

Hitoktatás csütörtökön délelőtt és délután Roubaixban a Szent István Kör helyiségében 59, rue de la Fosse-aux Chênes.

Szent István Kör. Roubaix 59, rue de la Fosse-aux Chênes. Tagsági díj havi 3 frank. Könyvtára és hivatalos óra kedd, csütörtök 6—8 óráig és vasárnap délután.

Magyar Leányok Árpádházi Boldog Margit Köre összefüvetelét a hónap első hétfőjén délután 3—6-ig tartja a lillei Cénacleban (33, rue Cantelen).

Egyházi Énekkar próbái csütörtökön este 8—9 óráig vannak a roubaixi Körben

DÉL-FRANCIAORSZÁGI MISSZIÓ.

A lelkész fogad az Echirolles-Viscose-Cité-i magyar patronázsban kedden és szerdán délután, csütörtökön délelőtt és délután.

Szentmise és szentbeszéd vasárnap és kötelező ünnepnapon a Grenoble-Saint Pierre de Rondeau-i kúria templomban 8 órakor. Időnként az Echirolles-i plébániatemplomban. Gyóntatás szentmise előtt és után, szombaton délután, valamint megbeszélésre bármikor.

Hitoktatás csütörtökön a gyermekek 8 órai szentmiséje után a patronázsban délelőtt és délután.

A Grenoblei Magyar Sport Club az ifjúsági futball és turista egyesület az Alpesei festői vidékeire kirándulásokat rendez és ezáltal ápolja az ifjúság összefogását.

A Grenoblei Magyar Leányok Árpádházi Boldog Margit Köre havi összefüvetelét a Notre Dame de France zárdában szerdán délután tartja.

Az Egyházi Énekkar próbáit kedden este 7—9 óráig végzi a patronázsban.

A beteglátogatást a lelkészek legszentebb kötelességüknek tartják és azért hangsúlyozottan kéri a magyar híveket, hogy jelentsék be azonnal beteg hozzátartozóikat, ismerőseiket, hogy a lelkesi látogatás el ne maradjon.

Szentmisét kell hallgatni:

1. Minden vasárnap.
2. Karácsony napján, december 25.
3. Áldozócsüörtökön, május 30.
4. Nagyboldogasszony napján, augusztus 15.
5. Mindenszentek napján, november 1.

Mi szükséges az egyházi házassághoz?

Az egyházi házassághoz a polgári házasságlevélen (özvegyeknél az elhunyt házastárs halotti bizonyítványán) kívül csupán csak a vőlegénynek és menyasszonynak keresztlevele kell (legfeljebb 3 hónappal az egyházi házasság előtt kiállított legyen). Akik a keresztlevelet beszerezni nem tudják, forduljanak a magyar lelkészekhez, készséggel elintézik az ügyet.

**Ne halaszd gyermeked keresztelését későre!
Gondoskodsz-e legfontosabb szülői kötelességed teljesítéséről, gyermeked valláserkölcsei neveléséről?
Küldöd-e őt hitoktatásra?**

Levélbeli megkeresés esetén a lelkészek válaszbélyeg csatolását kérik.

Imakönyvek, naptárak, rózsafüzérek és egyéb kegytárgyak kaphatók a lelkészeknél.

A *Tudósító* ez évi előfizetési díját, 10 frankot megfizetted-e már?

Minden franciaországi magyar katolikus család asztalán ott legyen a katolikus misszió *Szent Mihály Naptára* és a *Párisi Katolikus Tudósító*!

PÁRISI KATOLIKUS TUDÓSÍTÓ

A FRANCIAORSZÁGI MAGYAR KAT. MISSZIÓK HIVATALOS HAVI ÉRTESÍTŐJE
(BULLETIN MENSUEL DE LA MISSION CATH. HONGROISE DE FRANCE)

REDACTION ET ADMINISTRATION: MISSION CATH. HONGROISE, 9,
SQUARE DE VERGENNES, PARIS-XVe. — TELEFON: VAUGIRARD 08-57.

V. évfolyam 1. 2. 3. szám. Január-Február-Március 1936.

Lelkészek: Abbé KOZMA, 9, Square de Vergennes, Paris-XVe. Abbé UHL, 2, rue Jean-Levasseur, Lille (Nord) — Tel.: 24-85. Abbé SZOKOLYI DE BERNECZE, 198, Cours Jean-Jaurès, Grenoble (Isère).

A Franciaországi Magyar Katolikus Missziók évi tagsági díja 10 frank, pártoló tagok részére 20 frank. — A tagok a *Párisi Katolikus Tudósító*t díjtalanul kapják. — A magyarországi előfizetéseket Martineum R. T. könyvkereskedés, Szombathely, címre kérjük.

Szentmisét kell hallgatni:

1. Minden vasárnap.
2. Karácsony napján, december 25.
3. Áldozócsütörtökön, május 21.
4. Nagyboldogasszony napján, augusztus 15.
5. Mindenszentek napján, november 1.

Mi szükséges az egyházi házassághoz?

Az egyházi házassághoz a polgári házasságlevélen (özvegyeknél az elhunyt házastárs halotti bizonyítványán) kívül csupán csak a vőlegénynek és menyasszonynak keresztlevele kell (legfeljebb 3 hónappal az egyházi házasság előtt kiállított legyen). Akik a keresztlevelet beszerezni nem tudják, forduljanak a magyar lelkészekhez, készséggel elintézik az ügyet.

**Ne halaszd gyermeked keresztelését későre!
Gondoskods-z-e legfontosabb szülői kötelességed teljesítéséről, gyermeked valláserkölcsi neveléséről?
Küldöd-e őt hitoktatásra?**

Levélbeli megkeresés esetén a lelkészek válaszbélyeg csatolását kérik.

Imakönyvek, naptárak, rózsafüzérek és egyéb kégytárgyak kaphatók a lelkészeknél.

A *Tudósító* ez évi előfizetési díját, 10 frankot megfizetted-e már?

Minden franciaországi magyar katolikus család asztalán ott legyen a katolikus misszió *Szent Mihály Naptára* és a *Párisi Katolikus Tudósító!*

PÁRISI KATOLIKUS TUDÓSÍTÓ

A FRANCIAORSZÁGI MAGYAR KAT. MISSZIÓK HIVATALOS HAVI ÉRTESTŐJE
(BULLETIN MENSUEL DE LA MISSION CATH. HONGROISE DE FRANCE)

REDACTION ET ADMINISTRATION: MISSION CATH. HONGROISE, 9,
SQUARE DE VERGENNES, PARIS-XVe. — TELEFON: VAUGIRARD 08—57.

V. évf. 4. sz.

Április 1936.

TARTALOMJEGYZÉK: A győzelem ünnepe. — A hiszekegyről. — Magyarok Világkongresszusa. — Reflexio. — Az örökös csend otthonában. — Hírek és közlemények. — Miért szükséges az összetartás a katolikus pap és hívei közt? — A szelidség. — Mártika. — Hogyan lehet a gyermeket elrontani.

A Franciaországi Magyar Katolikus Missziók évi tagsági díja 10 frank, pártoló tagok részére 20 frank. — A tagok a *Párisi Katolikus Tudósítót* díjtalanul kapják. — A magyarországi előfizetéseket Martineum R. T. könyvkereskedés, Szombathely, címre kérjük.

CIMEK ÉS TUDNIVALÓK

A PÁRISI MISSZIÓ

Lelkész neve, címe: *Dr. Kozma Ferenc*. Magyar Ház, 279, rue de Vaugirard (9, square de Vergennes), Paris-XV. — Métro: Vaugirard. — Telefon: Vaugirard 08-57.

A lelkész legbiztosabban otthon található hétfőn, szerdán, pénteken és szombaton délelőtt.

Szentmisék hétköznap 7 órakor az Apostolat de la Prière kápolnában I, rue Gerbert, Paris-XV. Csütörtökön ugyanott 9 órakor a magyar gyermekek részére. Vasárnap és Franciaországban is kötelező ünnepnapon szentbézddel az Eglise Riocésaine des Etrangèresban (Idegenek temploma) 33, rue de Sèvres. — Métro: Sèvres-Babylon. *Fél 11 órakor.*

Gyónatás az idegenek templomában a 9. számú magyar gyónatószekben szombaton és a kötelező ünnepek vigiliáján délután 4—6-ig, valamint a vasárnapi szentmisék előtt. Egyébkor az Eglise Saint Lambertban, lehetőleg előre való értesítésre.

Hitoktatás a magyar Patronázsban csütörtökön a 9 órai szentmise után váltakozó csoportok számára délelőtt és délután folyik.

A Párisi Magyar Leányok Árpádházi Boldog Margit Köre összejöveteleit minden hónap első keddjén délután 3—6-ig tartja a „Protection de la Jeune Fille” 70, rue Denfert-Rochereau alatti otthonában.

Egyházi Énekkar próbáit pénteken este 8 órai kezdettel tartja a Magyar Házban.

A Missziós könyvtár csütörtökön este van nyitva.

A Franciaországi Magyar Katolikus Akadémikusok Köre havonként egyszer tart összejövetelt a Magyar Házban.

A Katolikus Misszió Foyer de la Paix baráti köre havonként rendezi előadásait. (Lehetőleg a hónap első vasárnapján délután.)

A párisi magyar királyi követség címe: *Légation Royale de Hongrie*, 15, rue de Berri, Paris-VIII.

Magyar orvosi rendelő, könyvtár, betegsegélyző, jogi tanácsadó iroda, pénzüntalási iroda a Magyar Házban, 279, rue de Vaugirard (9, square de Vergennes, XV). — Telefon: Vaugirard 08-57.

Magyar Tanulmányi Központ: 13, place du Panthéon, Paris-V. Igazgatója: Dr. Müller Lipót.

A győzelem ünnepe.

Van egy ünnep minden esztendőben, amikor a küzködő, szenvedő, és annyi külső-belső ellenséggel harcoló keresztény lélek az öröm és bizakodás szent érzelmével telik meg, és ez húsvét ünnepe. A halottaiból dicsőségesen feltámadt Údvözítő e napon a halál fölött aratott győzelmével mindörökre megalapozta hű követőinek lelkében a megdönthetetlen reményt és a mindenen uralkodó örömet. E napon a győzedelmes Krisztus kitűzte zászlaját a halál, bűn és pokol véstes fellegvárai fölött. Az élet szerzője nemcsak másokon mutatta ki csodáival, hogy ő halál ura, hanem önön testével is, amelyet feltámadásával az elpusztíthatatlanság és megdicsőülés fényébe öltöztetett. A rettegett halál Jézus feltámadásával elvesztette félelmetességét. „Elnyelte a halált a diadal! Halál, hol a te győzelmed?” (I. Kor. 15, 54—55.) Kérdezhetjük Szent Pállal. Krisztus feltámadásával meghozta a boldogító reményt, hogy halandó testünk hasonló fényben és dicsőségben fog feltámadni, amint ezt oly röviden és tömören fejezi ki a nemzetek apostola: „Ha ugyanis egybenöttünk vele halálának hasonlatosságában, úgy majd a feltámadásban.” (Róm. 6, 5.) Az elmúlás, az enyészet lélekbenítőan sötét gondolata nem terpeszkedhetik Krisztus követőire, kik az ő feltámadásában látják saját feltámadásuk biztos zálogát. A vigasztalhatatlan bánat nem marcangolhatja a sírnál kesergő keresztényt, mert a húsvéti zászló a sírok fölött is leng. Van feltámadás, van találkozás, van viszontlátás, van elszakíthatatlan örök élet!

Ami a testnek a halál, az a léleknek a súlyos bűn, és kárhozat. Krisztus keresztahalálával megfizette a bűn adóját, és a feltámadt Údvözítő a bűn és a pokol mindenható ellensége és legyőzője a bűn nélküli, mocsoktalan tiszta, kegyelmi élet forrása minden lélek számára. Ismét csak Szent Pál tudja ezt a legkifejezöbben leírni: „Vele együtt eltemetkeztetek a keresztségben s vele együtt fel is támadtatok annak az Istennek erejébe vetett hittel, aki őt feltámasztotta halottaiból s aki vele együtt titeket is, midőn

halottak voltak vétkeitek és testeteknek körülmetéletlensége miatt, életre keltett és megbocsátotta minden bűnötöket, mert a rendelkezéseket magába foglaló okmányt, mely ellenünk szólt, megszüntette, eltette az útból, és feltűzte a keresztre, lefegyverezte a fejedelemségeket és a hatalmaságokat, nyilvánosan megszegyenítette őket és diadalmaskodott rajtuk öbenne." (Kol. 2, 12—15.) „Eltemettünk tehát vele együtt a halálba a keresztség által, hogy amint az Atya dicsősége feltámasztotta Krisztust a halottaiból, épúgy mi is éljünk új életet." (Róm. 6, 4.) A feltámadt Krisztus előtt nincs semmi akadály, a tér korlátoltsága őt nem köti, a hatalmas sírkőnek el kell az útból mennie, éppenúgy miként a bűnnek és atyjának, a Gonosz Léleknek meg kell szegyenülnie előtte. Krisztus győzelmi ígérete: „Biztatok, én meggyőztem a világot!" Húsvét ünnepén beteljesedett. Mi, akik olyan szerencsések vagyunk, hogy az ő követői lehetünk, húsvéti zászlója alatt büszke örömmel és bizakodással nézhetünk szembe a halállal, és lelkünk minden ellenségével, mert velünk van lelkünk buzgó Vedője, az élet és halál Ura, a minden gonoszság felett diadalmaskodó, Feltámadt Krisztus!

A HISZEKEGYRŐL.

A Hiszekegyet más névvel apostoli hitvallásnak nevezük. A Miatyánk után — melynek maga az Úr Jézus a szerzője — ez a legrégebb imánk. Kétségkívül az apostoli időkből származik. Az első századok hagyományai szerint maguk az apostolok szerkesztették, mielőtt az egész világra szétszóródtak. Kezdetben nem írták le, hanem szóval adták tovább. Ez is bizonyítéka annak, hogy az első századok hitforrása nem az írott betű, hanem az apostoli hagyomány volt.

A legrégebb jelenleg ismeretes írott szövege az apostoli hitvallásnak 338. évből való Marcell ancyrai püspöknek I. Gyula pápához írott levelében maradt ez fenn, melyet egy Rutinus nevű pap őrzött meg az utókorának. Ez a legrégebb szöveg szóról-szóra való fordításban így hangzik:

„Hiszek az Istenben, mindenható Atyában és a Jézus Krisztusban, Ő egy fiában, a mi Urunkban, aki született a Szentlélektől, Mária szűztől, megfeszítették Pontius Pilátus alatt és eltemették, harmadnapra halottaiból föltámad, fölméne mennybe, ül az Atyának jobbján, honnét eljövendő ítélni eleveneket és holtakat; ül a Szentlélekben, a szentegyházat, bűnőknek bocsánatát, testnek föltámasztását.”

Ebben a szövegben lényegében minden benne van, amit a Hiszek-egyben ma imádkozunk.

Magyarok Világkongresszusa.

Tudjátok-e magyar Testvéreim, hogy Budapest egyik dunaparti utcájában serényen működik a Magyarok Világkongresszusának irodája?

Az elmúlt nyáron otthon voltam; fölkerestem ezt az irodát s bemutatkoztam vezetőjének, Dr. Nagy Károly nyug. főkapitányhelyettes úr öméltóságának. Szeretettel fogadott. Első kérdése igen jóleső közvetlenséggel, keresetlen, zamatos magyarsággal ez volt: „Mivel lehetünk szolgálatjára? Mert hát mi azért vagyunk itt, folytatta, hogy tájékoztatlanul hazavetődő honfitársainknak segítségére legyünk ügyes-bajos dögökben”. — Szépen megköszöntem a följánlott segédelmet és biz' a' igénybe is vettem mivel hogy vót ügyes-bajos dögöm. — De mennyire vót! — Kinek nincsen?

Hanem aztán följárogattam háromhavi pesti tartózkodásom alatt, amikor nem is vót ügyes-bajos dögöm. Elbeszélgettem Nagy József titkár úrral, bájos munkatársnőjével, olvastattam a világ minden tájáról befutó magyar újságokat, s ha volt öméltóságának némi szabad ideje, meséltem neki az itteni életről, ő meg cserébe nekem a magyarok első világkongresszusáról. E mozgalom, előzményei és eredménye megérdemelné, hogy kimerítően foglalkozunk vele, amit Misszióknak októberi összejövetelére tervezett konferenciámban meg is teszek. Am sajnós, ma itt helyszűke miatt csak vázlatos képét nyújthatjuk.

1929 augusztus 22-én óriási néptömeg gyűlt a Magyar Nemzeti Múzeum kertjébe, ahol báró Perényi Zsigmond öexcellenciája koronáőr, v. b. t. t., nyug. miniszter és Dr. Ripka Ferenc, Budapest székesőfváros főpolgármestere elnököl a kongresszus megnyitó diszülésén. 172 külföldi magyar egyesület küldte haza e nagyjelentőségű gyűlésre 365 képviselőjét; összesen 746, a szélrózsa minden irányából érkezett honfitársunk, és számos hazai kiválóság jelent meg. Ugyanezen nap délutánján megkezdődtek a tulajdonképpen tárgyalások. Négy szakosztály vitatta meg a négy csoportba osztályozott kérdéseket: a kulturális szociális, gazdasági, és a szervezeti szakosztály. 67 előadás és jelentős fölszólalás hangzott el; 117 határozatot hoztak. Minden egyes előadás, minden egyes fölszólalás, minden egyes határozat a magyar jövőt szolgálja; s a magyar jövőt szolgálja az az iroda, mely e határozatok végrehajtószerve.

Haj! be nagy szüksége is van erre annak a megsonkított hazának. Be soká elhanyagolták érdekeit, amidőn

a magyarság külképviseletével és idegenbe szakadt véreink sorsával oly keveset törődött a Monarchia gőgös diplomáciaja!

Valamikor bámulat és lelkesedés környezte a tatárral, törökkel, majd az osztrák önkénnyel viaskodó nemzetet; Montesquieu, Michelet és más lángelmék hévvel dicsőítették; Kossuthot és társait mintegy diadalútra vitte az Újvilágba Amerika szabadságszerető népe. Akkoriban kezdődött a tömeges magyar kivándorlás, a Bach-korszak súlyos éveiben, amikor az Egyesült-Államokban, Jova állam területén földet kaptak a szülőföldjüknel szelídebb mostohát kereső véreink. Új-Buda hamarosan fölépült az újhazában, és népe hamarosan beleolvadt a környező idegenek tengerébe. Ugyane sors várt a világ más-más tájaira vetődött magyarok millióira. Itt-ott egy-egy hűséges lelkész, egy-egy odaadó újságíró dolgozott bátor türelemmel, hogy megmentse a köréje gyűlt kicsi nyáját, vézna előfizetőtáborát, a magyar közösségek. Tanítottak, terjesztették a magyar kultúrát, magyar művészetet, ápolták a magyar öntudatot. Amde Trianonnak kellett bekövetkeznie, hogy ez az elkeseredésében elszánt öntudat mágnessé váljon; mágnessé, mely tömörülésre kényszerítette szétszórt véreinket. És az 1928-as Kossuth-zarándoklatot kellett Amerikába vezetni Perényi őexcellenciájának ahhoz, hogy az egyre szervezkedő magyarságból kiváltsa első amerikai nemzetgyűlése gondolatát.

1929 május 30-án össze is gyűlt Buffalóban az Újvilág magyarságának színe-java; megvitatták nemzetiségük égető problémáit, megértették, hogy szoros kapcsolatban kell élniök az anyaországgal: Így született meg első világgongresszusunk gondolata.

Ezúttal villámgyorsan tett követte az eszmét. Az erre hivatott budapesti körök, (az Országos Magyar Idegenforgalmi társaság és a Székesfevárosi Idegenforgalmi Hivatal) Perényi őexcellenciája és Ripka főpolgármesterrel élükön tíz hét alatt előkészítette az augusztus 22-én már ülésező kongresszust; kidolgozta programját, a főntemlített négy szakosztály elé terjesztendő kérdések sorozatát. Vitára került a második generáció, azaz az idegenben nevelkedő magyar gyermekek nemzeti kultúrájának égető kérdése; vitára kerültek a külföldi magyar könyvtárak, majd a kórházi s egyéb ségélyezés ügyei; a külföldi elhelyezkedés, a ki- és visszavándorlás s még számos fontos kérdés. Végül a szervezeti szakosztályban megtárgyalták a kongresszusban csúcspontosult mozgalom életbentartásának problémáit: Elhatározták, hogy *első tanácskozásukkal nem tekintik műkö-*

désüket befejezettnek; hogy Budapest székhellyel központi bizottságot létesítenek, melynek köteletségévé teszik a kongresszus céljai érdekében szükségesnek mutakozó intézkedések megtételét; továbbá, hogy a budapesti központtal való kapcsolat biztosítására választmányt létesítenek, melyben minden ország magyarsága képviselve lesz. Így is történt.

A MAGYAROK VILÁKGONGRESSZUSÁNAK ÁLLANDÓ SZERVEZETI IRODÁJA közel hét esztendeje folytatja áldásos munkáját Perényi Zsigmond báró őexcellenciája elnöklésével a Magyar nemzeti Szövetség helyiségében (Budapest, V. Géza utca 4). Feladata a *külföldi magyarok tömörítése, szociális, kulturális és gazdasági érdekeinek szemmel tartása és ápolása, a külföldön élő magyarság és az őhaza között minél szorosabb kapcsolatok létesítése.* Feladatát a legnagyobb odaadással és körültekintéssel teljesíti. Számos külföldi magyar újságon és számtalan levelezőjén keresztül állandó figyelemmel kíséri a földkerekség minden pontjára elszéledt honfitársaink életét; köztük és belföldi intézmények s vállalatok közt jótékony közvetítői szerepet folytat. Ellátja magyar könyvvel, tankönyvekkel, hazai újságokkal, pontos és gyors hírszolgálatot a külföldi magyar könyvtárakat, iskolákat lapokat; lehetővé teszi a külföldi magyar gyermekek őhazai nyaraltatását, tanulmányaik kiégésztését az otthoni főiskolákon. Közbenjáró munkájával növeli az ország idegenforgalmát; és céltudatosan készíti elő a második kongresszust. Kitartó, pontos, gyors működésével óriási szolgálatot tesz úgy külföldi véreinknek, mint csonka hazájának.

Testvéreim! Köszönjük meg a lelkes vezetőségnek és odaadó munkatársainak bámulatos, eredményes fáradozását.

Alsó Ilonka

REFLEXIO.

Ne hívd az utolsó pillanatban betegágyhoz a papot. Mihelyt az orvos súlyos betegséget állapított meg, a beteg hozzátartozója hívja el a lelkipásztort, a beteg pedig könnyítse meg a hozzátartozója helyzetét azzal, hogy igényelje a szentségeket. A szentgyónás teherteleníti a beteg lelkét, a szentáldozás erősíti, a szentkenet a testi egészség visszanyeréséhez is hozzásegíti a beteget, ha az lelkének javára válik.

AZ ÖRÖKÖS CSEND OTTHONÁBAN.

LÁTOGATÁS EGY TRAPPISTA ZÁRDÁBAN.

Északfranciaországban, közvetlen a belga határon, Lillétől vagy hatvan kilométerre híres trappista apátság van, amelynek alapos megtekintésére egy délutánt szenteltem. Lillétől Hazebrouck városáig gyorsvonat viszen, onnét pedig vicinális. Tipikus flandriai tájék ez a sík vidék az elmaradhatatlan óriási szélmalomokkal, keresztül-kasul szelt kanálisokkal, gondosan művelt cukorrépa táblákkal, szétszórtan teletűzdelt farmépületekkel. A világháború vihara itt is végigsüvített. Az elkeseredett flandriai harcok itt tomboltak, a német hadállások idáig jutottak. Ahogy a világháborús német katonadal mondja: *In Flandern, in Flandern, da reitet der Tod*; itt Flandriában valóban nagy aratás volt a halálnak. Ahová most töreksem, a trappista apátság épületcsoportja a két ellenséges vonal közé esett és rengeteget szenvedett. Már messziről kivehető a síkságból kiemelkedő dombtetőre épített apátság. Különös neve van a hegynek: *Mont des cats*; macskák hegye. A hegy lábánál elterülő határszéli községnek a neve meg egyenesen kiejthetetlen a magyar nyelv számára: *Godawaersvelde*. Flamand név, amely Isten igaz és kedves földjét jelenti magyarul.

Valóban Isten igaz és kedves földjén járok, a legszigorúbb szemlélődő szerzetesrendnek, a cisztercita rend eredeti szigorú szabályzatát követő trappista rendnek az otthonában. Egész kis külön világot jelent a széles körfalakkal övezett hatalmas épületcsoport, középen az apátsági templommal. A domb egész területe a szerzetesek gondozása alatt áll. Becsengetek a külső kapun, és egy barna csuhába öltözött laikus testvér enged be. Bezárul mögöttem a kapu és velem együtt a világ zaja, talmi csillogása, hiú üres szelleme. Valami kimondhatatlanul jóleső abszolút csend és béke borul az emberre, és fogva tartja, míg a szent falak között jár. A testvér bevezet a vendégfogadó épület városzobájába, és értesíti a vendégeket kalauzoló atyát, aki erre az alkalomra felmentést kap az örökös hallgatás alól. A halkan, szelíden és megfontoltan beszélő atyát fehér köntös fedi és arra elől hátul fekete skapuláré borul. Szeretettel válaszol minden kérdésre és maga is igyekszik mindent megmagyarázni. A fogadó-épület még nem tartozik közvetlenül az apátsági tömbhöz. Ez inkább itt lelki-

gyakorlatot végző papoknak nyújt ideális otthont. Van egész évi rendszeres programjuk, és a jezsuita atyák időről-időre kiszállnak, hogy lelkigyakorlatokat adjanak.

Külön kapun át kell bemenni a tulajdonképeni kolostorba. Esembe jutnak a középkori monostorok képei, beszátsái, amelyeknek itt hú másolatát lehet feltalálni. Távolról a gazdasági épületek, a hatvan trappista szerzetes celláját befogadó épületcsoport, amelynek közepén, mint a szerzetesi élet igazi központja, az apátsági templom áll. A hosszú csúcsíves folyosókon szembetalálkozom egy-egy szerzetessel. Csak meghajtják magukat, de egy szót nem szólnak. Az emberekkel való érintkezés itt a legszűkebb korlátokra szorítkozik, hogy az Istennel való érintkezés a legteljesebb bőségben bontakozzék ki. Azért ez az örökös csend és hallgatás csak a világi élethez szokott ember számára látszik elviselhetetlennek. Aki Istennek szentelte életét, annak a hallgatás nem teher, hanem kívánatos eszköz, mely őt könnyen és biztosan Istenhez emeli. Az egyetlen, akihez a szerzetesek szólhatnak, a ház feje, a család atyja, az apát. Még künn a földeken munka közben is kötelezi őket a hallgatás. Csupán az egyik munkavezető testvér menti föl az apát ez alól. A szerzetesi közösség, mint tökéletes, egységes és szerető család minden külső segítség és beavatkozás nélkül függetlenül és önállóan tartja fenn magát. A mindennapi élet szükségleteit saját maguk állítják elő. Híres sajtélményük, a Port-Salut közismert egész Franciaországban.

A trappista lelki élet jellegzetessége a szemlélődő imádság, a bűnbánat, a Mária-tisztelet és a Szent-székhez való erős ragaszkodás. Mind Szent Bernát öröksége. Valóban penitenciásan kemény a trappisták élete. Naponta, még vasárnap is, éjfél után két órakernek fel. Őt óráig szóbeli, elmélkedő és szemlélődő imát végeznek, majd a közös karimát, a zsolozsmát. A mindennapi zsolozsma mellett elmondják a Boldogságos Szűz Mária zsolozsmáját is. Reggeli nyolc óra lesz, mire a templomban végzett közös imádságokkal és szentmisével végeznek. Ezek után elfogyaszthat az ebédülök reggelijüket és déli 11 óráig testi illetve szellemi munkával foglalkoznak. Következik a zsolozsma, lelkiolvasmány, lelkiismeretvizsgálás és 12 óraker a közös ebéd. Húsfélét és szeszes italt sohasem élveznek. Ebéd alatt az egyik testvér lassan, megfontoltan és szaggatottan felolvast, miatt egymást felváltva kiszolgálják. Az ebédülökben a legnagyobb egyszerűség és igénytelenség uralkodik. Ugyanez jellemzi a cellákat is. Senkinek sincs ké-

nyelmes ágya, hanem közönséges lócája, amelyre teljesen felöltözött fekszik le. Említésre méltó, hogy az egész héten felszolgálók a hét végén, szombat este megható szer-tartás keretében megmossák testvéreik lábát, amint ezt Üd-vözítők az utolsó vacsora után végeztek, és amit minden püspök is nagycsütörtökön hasonlóképpen cselekszik.

A trappisták az ebéd utáni időt négy óráig ismét mun-kában töltik el. Majd lelkiolvasmányt és a zsolozsma Vesper-ását végzik a templomban. Magam is résztvettem azon. A templomi közös imára valamennyien fehér és bő köntöst (cappa) öltönek fel. Mélyen leborulnak az oltár előtt és meghajtják magukat az apát előtt. Megkapó látvány, amint a hatvan szerzetes tiszta fehérben mélységes összeszedett-séggel, lassan és egyöntetűen ejti ki a zsolozsma szavait. Ennél szebben már csak az angyalok dicsérhetik a Terem-tőt. Énekükben megszólal az ősi, hamisítatlan egyházi kor-ális dallam szívhez szóló, fenségesen szép és komoly imád-sága. Nem csodálom, hogy egy Huysmans meg tudott térni az Egyház liturgiájának vonzó szépsége. Ezeknek az igazán Istennek élő szerzeteseknek lélekből előtörő imádságos éneke kell, hogy visszhangot keltsen még a megkeményedett, rideg szívekben is.

A Vesperást rövid kis oszonna (collatio) követi, amely a napi utolsó étkezés. Ezután a közös esti imádság idejéig kiki szabadon végezheti saját magán ájtatosságát, vagy kü-lönösebb elintéznivalóját. Rendesen szentségimádsást tarla-nak, keresztutat járnak, rózsafüzért mondanak. Este fél 7-kor utójára jönnek össze a templomban, hogy a lelkiol-vasmányt meghallgassák, lelkiismeretvizsgálást elvégezzék, és az esti imádságot (Completorium) elmondják. Megható és valóban bensőséges családi kapcsolatot mutat az az utolsó cselekmény, midőn mindenek végzetével a család feje, az apát mindegyik szerzetesnek odanyújtja a szentelt-viztartót. Az utolsó szolgálatot maga az apát végzi. Mire hetet üt az óra valamennyien cellájukban vannak, és nyu-govóra térnek.

Így folyik le a trappista szerzetes napja. A folytonos lemondás, egyszerűség és igénytelenség ellenére is tele van minden nap olyan lelki békével, örömmel, vigasztalással, amelyekről a világ forgatagában és örömeiben élőknek még csak fogalmuk sincsen. Aki már résztvett zárt lelkigyakorlaton, az csupán ízelítőt kapott a szigorú trappista élet ismeretlen szépségéből. Mindennap ugyanaz a napirend van, és az mégsem lesz megszokottá, közönségesé, mert lélekel van megtöltve. Pedig nincs e rendben helyváltoztatás,

hanem egész életre szóló helyhez kötöttség. Aki e kettős kapun belépett, az innét többé ki nem megy. Még a temetés is a falakon belül történik, az apátság külön temető-jében. Holttestet koporsóba nem teszik, hanem lepedőbe takarva adják vissza az anyaföldnek a boldog feltámadásig.

A kalauzoló atya halk magyarázgatással végigkísér az apátságban. Figyelem szavait, arcvonását, tekintetét, moz-dulatait, és mindenből csak arra tudok következtetni, hogy ez a szerzetes nem cserélne a világon senkivel, olyan meg-elégedett, olyan boldog az élete. A viszontlátás reményé-ben búcsúszom el tőle, mert a nyár folyamán szívesen jö-vők ide az egyik lelkigyakorlatos turnusra.

U. A.

HÍREK ÉS KÖZLEMÉNYEK.

Párisi Misszió.

Gyász. Öszinte részvétellel olvastuk a hirt, hogy a kolóniánkban igen nagy megbecsülésnek örvendő Huba Károly montluconi lakosnak edesanyja 67 éves korában, február 8-án Kispesten elhunyt. A megbol-dogultért Párisban március 16-án mutattuk be az engesztelő szentmise-áldozatot. R. I. P.

Üdvözlétüket küldték a Misszió tagjainak Priszter Henrik és családja Budapestről és Fötisztelendő Dr. Bárd János, ki levelének meg-írásakor, március 12-én tüdőgyulladásban feküdt a kalocsai kórházban.

A szokásos nagybójt konferenciákat Dr. Saly Arnulf O. S. B. tartotta a Virágvasárnap előtti hét minden estéjén, március 30-án „Hiszek Uram!” (Márk 9, 23.) Március 31-én „Az örök élet igéi Nálad vannak”. (Ján. 6, 69.) Április 1-én „Ha pedig nekem nem hisztek, higgyetek a tet-teknék!” (Ján. 10, 38.) Április 2-án „Te Péter vagy!” (Máté 16, 18.) Április 3-án „Az ember megszentelődése”. Április 4-én „Sem élet, sem halál, el nem szakíthat minket Isten szeretetétől” (Róm. 8, 38. 39.) címen. Mint e címekből is kiviláglik, a beszédek tárgya szigorúan dogmatikus volt. Mindenki örömmel és nagy figyelemmel hallgatta e beszédeket, hiszen a mai kor emberének, ki megundorodott már a sok elvtelenségtől, kinek elege van a sok anyagi haszonra való beirányítottságból és aki már unos-untig megtapasztalhatta és pedig a saját bőrén a fuvallat szeszélyeinek hódoló, szélkakas embertípusoknak jellemtelenségét hangos a sóhajtozása elvek, dönthetetlen, sziklaszilárd elvek, meggyőződés után. Szent hitünk dog-mái dönthetetlen isteni elvek, annak a valóságnak az átélését adják a róluk való elmélkedések, hogy kösziklän állunk, *Fluctuat, nec mergitur!* Páris városának címerében olvassuk e szavakat. Bár hányódik, el nem

merül! A hívők közössége, az Anyaszentegyház, Szent Péter hajója, bár rengeteg vihart élt át, bár hanyódott, el nem merült és hajótörést soha sem szenvedhet, mert az isteni elvek biztos kompasza után igazodik, mert dogmái vannak s *a dogmákban éppen az a felemelő, éppen az a teljes megnyugvást adó, hogy nem változnak, mint az igazság sem változhatik*, ugyanaz most, mint volt 1900 esztendeje és mint lesz a világ végéig. Gyarló emberi észjárással egyesek éppen ezt, a dogmák „merevségét”, állandóságát szeretnék kifogásolni az Anyaszentegyházban s feledni látszanak azt, hogy *nem Isten igazodik mihozzánk, hanem nekünk kell Istenhez igazodnunk*. Sok lelki haszonnal jártak e konferenciák s azt hiszem, hogy szónokunknak, Főtisztelendő Dr. Saly Arnulf bencés tanárnak az a legnagyobb öröme, hogy hallgatóinak a dogmákra épített öntudatos katolikus meggyőződését fejlesztette és erősítette. A morális rész, a minden körülmények között helyét megálló erkölcsös élet, önként folyik aztán a dogmatikus meggyőződésből, a természetfeletti megszathatatlan hitből. A virágvasárnapi húsvéti közös szentáldozás és a délutáni Áhítat, melyen Lamoss Irén szavalt, az Egyházi Énekharang tagjai pedig Roediger Endre karvezető irányításával sok fáradságos próba után előadták Jeremiás Siralmaikat, a Passiót Szent János evangéliuma szerint és több nagybőjti éneket, felemelő befejezése volt a nagybőjti beszédorozatnak.

Szeretetésvásárunkat és iparművészeti kiállításunkat május 2-án, délután 2 órákor nyitjuk meg a Magyar Ház nagytermében. Ajándékokat előre is köszönettel nyugtázzunk, egyben kérünk a kiállítási anyaghoz minél szebb tárgyakat. Hála a Misszió szakértő művész és iparművész tagjainak és barátainak, bőséges anyagra van kilatásunk, de ez nem jelenti azt, hogy több tárgyra már nem volna szükségünk. Azt hiszem, bizhatom abban is, hogy a Misszió minden tagja valami csekélységgel hozzájárul a szeretetésvásár és kiállítás sikeréhez. A szeretetésvásárhoz ajándék gyanánt köszönettel fogadunk minden tárgyat, aminek használati értéke van, kézimunkákat különösen, a büffé részére pedig magyar cukrászsüteményeket. Csak magyar, illetve magyaros süteményeket szeretnénk francia vendégeinkkel megízleltetni. Hívjunk minél több francia vendéget, hogy megismerjék és megszeressék a magyar ízlést, hogy ezáltal is szolgáljuk hazánkat és támogassuk a Missziót! Franciányelvű meghívókat Húsvétból fogva igényelhetünk a lelkesítő irodában. A szeretetésvásárt és kiállítást május 2-án szombaton délután 2 óratól este 9-ig, vasárnap és hétfőn délután 2-től 9-ig tartjuk. Vasárnap délután 5 órákor könnyű műsort nyújtunk, amelyet francia vendégeink épűgy élvezhetnek, mint a magyarok. Rövid beszélgetés a magyar népművészetről franciául, ének- és zeneszámok.

Első szentáldozás, bérmálás. Párisi magyar gyermekeink Áldozócsüdtörtökön, május 21-én járunk az ünnepélyes első szentáldozáshoz, az Eglise des Etrangersben, bérmálás ezt követő valamelyik vasárnapon lesz. A planmesnil-i St. Charles-plébániatemplomban május 14-én lesz a bérmálás, május 24-én ünnepélyes első szentáldozás.

Liszt-ünnepségek. Május 15-én este 9 órákor a párisi Filharmonikus Kar, melynek szimpatikus titkárnőjét, Sabbatier kisasszonyt Egyházi Énekharang tagjai előnyösen ismerik, a St. Eustache-templomban előadja Liszt Esztergomi-miséjét. Május 22-én este 9 órákor a Sorbonne nagy előadótermében Liszt halálának a 50-ik évfordulójára tervezett nagy ünnepségen Egyházi Énekharang is közreműködik.

Északfranciaország Misszió.

Áprilisi naptár. Első vasárnap szentmise Lensban, második, azaz Húsvétvasárnap Roubaixban, harmadik vasárnap 8 órákor Rouvroyles-Minesben, 11 órákor Lensban, negyedik vasárnap Colmárban. Húsvét-hétfőn szentmise Mouscronban.

Májusi naptár. Első vasárnap szentmise Lensban 10 órákor, második vasárnap Roubaixban, harmadik vasárnap 8 órákor Rouvrolyban, 11 órákor Lensban, negyedik vasárnap Roubaixban, Áldozócsüdtörtökön 21-én, Raimes-Vicogneban, ötödik, azaz Pünkösdvásárnap Roubaixban.

Lelkigyakorlat. Az Árpád-házi Boldog Margit Leánykőr tagjai részére május 17, 18, 19-én zárt lelkigyakorlatot tartunk a lillei Cenakleban (33, rue de Canteleu). A lelkigyakorlat 17-én délután 4 órákor kezdődik és 13-án délután fél 6 órákor végződik. A május első hétfői rendes havi összejövetei elmarad és helyette egész napos kirándulást teszünk Brugesbe és résztvevőnk a híres Szentvér-körmeneten.

Bérmálás Roubaixban. Már most értesítjük a bérmálándókat, hogy az idén a Notre-Dame és Saint Joseph-plébániatemplomokban bérmálkozhatnak május 27-én.

Szinielőadás Roubaixban. A Szent István Kör Húsvétvasárnap délután 6 órai kezdettel szinielőadást rendez, amelyet tánc követ Szalámegváltás 2 frank.

Szinielőadás Lensban. A lенси magyar katolikus házban áprilisi harmadik vasárnapján műsoros előadást tartunk 6 órai kezdettel. Utána tánc lesz. Szalámegváltás 2 frank.

Házasság. Hercz György és Czigler Boriska április 14-én házasságot kötöttek Tourcoingban. A Misszió szívből küldi gratulációját.

Halálozás. Súlyos csapás érte a lенси Balog-családot. Négy éves leánykájuk, Jolánka, március 10-én elhunyt. 12-én temették nagy kísérettel. A mélyen sujtott szülőknek ezúton is őszinte részvétünket fejezzük ki.

A Misszió új háza Lensban. Örömmel adjuk hírel a Missziótagjainak, hogy február havában sikerült a Misszióknak szép, tágas és megfelelő házat kivenni Lensban az ottani magyar katolikus hívek részére. A ház címe: Lens, Fosse 12, Chemin Manot 44. Az épület alkalmazkodik előadások, összejövetelek tartására. A gyermekek, szamszerint 70-en minden csüdtörtökön egész napos patronázsra jönnek össze, még pedig reggel 9-től délután 5-ig. Délben közös ebéden vesznek részt. A serdülő ifjúság részére továbbképző tanfolyamot rendezünk minden szerdán és szombaton este 6-tól 8 óráig.

Patronázs Rouvroy-les-Minesben. Minden héten pénteken 6—7-ig előadásra jönnek a Rouvroy-i gyermekek az ottani patronázs helyiségben.

Március 15. Északfranciaországban. Északfranciaország két legtekintélyesebb magyar telepe, a szénbányavidék lensi, és a gyárvidék roubaixi kolóniája ünnepi fényvel és melegséggel ülte meg március idusát. Ezen a napon nyílt meg ünnepélyes keretek között a magyar katolikus Misszió új lensi háza, amely tágas és szép termeivel az ottani magyarság meghitt otthonává lesz. A Szent Terézke-kápolnában Uhl Antal, északfranciaországi magyar lelkes szentmisét mutatott be, amelynek végeztével a magyar bányászok és családjaik örömtől meghatva vettek részt az új magyar katolikus házban rendezett első hazafias ünnepségen. A műsoron hazafias színdarabok, szavaltatok, ének- és táncszámok szerepeltek, amelyeknek betanítását Nagy Ilona missziósnővér ismert és csodált fáradhatatlan agilitással vezette. A nap kettős eseményét Uhl lelkész ecsetelte ünnepi beszédében.

A roubaixi magyarság március 15-én délután a Szent István Kör helyiségében rendezett ünnepségen emlékezett meg a magyar szabadság születésnapjáról. A kör előadta *A tót honvéd* című hazafias színdarabot, amelyben Buzsik Ferenc, Tárnok Lajos, Hrutka György, Timár Lajos, a Farkas-pár, Prokop Annus, Forró Dezső tehetsége javát nyújtotta. Ritkaság jelenet volt a tizenkét magyarruháas párnak XVII. századból való ősi magyar táncszáma. Mészáros Ilona *A magyar dal* című melodráját szavaltva művészi interpretálással Nagy Ilona missziósnővér zongorakisérete mellett az énekkar közreműködésével. Az ünnepi beszédet a magyar lelkész mondotta. Az ünnepélyen résztvett a legnagyobb liliei katolikus lap a *La Dépêche* szerkesztője is, aki hosszabb cikksorozatot fog közölni lapjában a magyarságról.

Miért szükséges az összetartás a katolikus pap és hívei közt?

Kovács Sándor dr. az Actio Catholica főtítkára, a kitűnő népszónok, így magyarázta meg az összetartás szükségességét:

— Nagy János bácsi vizet húzott a vödörrel a kútból. Egy kicsit mélyebben hajolt bele a kútba vagy talán megsédült — de fejjel beleesék a vízbe. Megüté-e magát vagy a friss hideg víz hozá-e rendbe — nem tudatik — csak annyi bizonyos, hogy amikor kiköpé szájából a vizet, elkezdé kiabálni:

— Emberek! segítség! segítség! húzzatok ki!

Az emberek meghallották a nagy kiabálást és hamarosan hárman-négyen ott toporogtak a kút kávája körül.

— Csak tartsa magát János bácsi, rögtön hozzuk a kötelet és kihúzzuk körösztény szeretettel.

Hozták is a kötelet, Nagy János bácsi derekára kötötte, az atyafiak nekifeszültek és nagyszívesen húzták föl-felé a felebarátot. Mikor már egészen fönn volt az anyaföld magasságában és a sziveskedők meg a kárvallott egymás szeme bogarát láthatták, Nagy János bácsi váratlanul elkezdett röhögni.

A kötelet húzó felebarátoknak szemük-szájuk nyitva maradt a különös látványra. Szinte megdermedének, ők húzzák ki, megmentik az életét, az meg kiröhögi őket. Az egyik oda is löké neki mérgibe:

— Ne röhögjön János bácsi, mert ebben a minutumban visszapotyantjuk a hideg vízbe.

— Ne izéljetez fiam, csak húzzatok ki, majd aztán megmondom, hogy miért röhögtem.

Kihúzták, talpraállították és aztán nézték, hogy csorog ki a bugyogójából a temérdek víz.

Mikor aztán kellőképpen kiszuszogták magukat a nagy erőlködés után, még egyszer megkérdezték:

— Hát miért röhögött János bácsi?

— Hát azt röhögtem édes fiam, hogy amikor rátok néztem és láttam a ti nagy erőlködéseket, az jutott eszembe, mi lenne akkor, ha hirtelen elszakadna a kötél? hogyan esnétek ti hanyatt és mekkorát bukfenecnétek hátrafelé, pont oda a hátatok mögött levő pocsolyába.

— Az igaz, hogy mi hanyatt estünk volna, de maga meg, János bácsi, visszapotyant volna a kút fenekébe.

— Ez igaz — mondá János bácsi.

— Hát így vannak, kedves felebarátaim a mi katolikus testvéreink is a papokkal — voná le a következtetést Kovács Sándor dr. az Actio főtítkára. Ha elszakad a katolikus összetartás kötele, az egyik beleesik a kútba, a másik pedig hanyatt vágja magát a pocsótába. Hogy aztán melyik az egyik és melyik a másik? Ki esik bele a kútba és ki vágja magát hanyatt? az mellékes. Csak egy a bizonyos, hogy a pap is rosszul jár, meg a hívei is. Tehát legyen erős a kötél testvéreim és Isten világaért el ne engedjétek szakadni.

A SZELÍDSÉG fékezi és legyőzi a haragot és egyensúlyban tartja az érzelmi világot: megértő és jóságos mások hibáival szemben, és mert mindenkivel szemben jóakarátú, nem bántódik meg, még kevésbbé tud valakivel haragban lenni. Éppen azért a megőrzött vagy visszaszerzett ártatlanság jele. — mondja Bossuet.

Mártika.

Úgy történt egyszer tavasszal
Fenn a Mennyrországban,
A kis Jézus játszadozott
Angyalok karában. . .

Sok sok színes virágbimbót
Szórtak szét az égre,
A Földről az emberi szem
Sziárványának nézte.

Egy hófehér liljombimbó
Jézuska kezéből
Kihullott és napsugáron
Szállott le az égből. . .

A Kis Jézus mosolyával
Sokáig követte. . .
Mennyei szép virágszálát
Sohasem feledte.

A kis virág érkezését
Itt boldogan várták,
Keresztvízzel megjelölték
S Mártikának hívták.

Báránylevél, kék ég alatt
Nyiladozott kelyhe,
Hogy benne a Kis Jézuska
Csak örömet lelje.

És szállt mint a virágillat
Szerete szerzte. . .
Áhitatos imádsággal
Jézuskát kereste.

Lelke legszebb ékköveit
Jézuskának vitte,
Az oltárnak lépcsőire
Ajándékolta tette.

Tavaszcsempék csilingeltek:
Széled gyöngyvirágok,
Fénylő tiszta valósággá
Váltak az álmok. . .

A Kis Jézus eljött hozzá. . .
Hófehér Szent Teste
Vágyban égő picit szívét
Magához ölelte. . .

Csengtek-bongtak a harangok
Fenn a magas égből
S a Kis Jézus bevonult egy
Tiszta gyermekszívbe.

És Mártika nem értette
Többé 'e világot. . .
A Kis Jézus karjaiba
Egyre visszauagyott.

Angyaloknak égi dala
Zengett a lelkekben.
S a kis Jézus tükröződött
Nagy gyermekszemében.

S hogy a Mennyei országában
Mosolyogjon újra,
Felvette Jézus keresztjét,
Ment a Keresztútra. . .

Harminc nap és harminc éjjel
Vitte a keresztjét. . .
Kín, szenvedés fonyasztotta
Gyenge liljom-testét.

Panaszra nem nyíló ajkkal
Ért a Golgotára. . .
Égig nőtt földi keresztje:
Örök Élet ára.

És miként a liljomillat
Csendes nyári este,
Csillagfényes égből alatt
Elszállt fehér lelke.

Dr. Raduányi Titus.

E bájos verset Lingauer Mártikának, Isten kedves magyar szolgálóleánykájának emlékre írta a költő s különösen a franciaországi magyar gyermekeknek, kis első szent-áldozóinknak figyelmébe ajánlja. Mártikának egyéjüleg leközölt rövid életrajzát a kedves gyermek nagymamája, — ki őt legjobban ismerte, — írta a Tudósító számára.

LINGAUER MÁRTIKA nyolc esztendő szűk keretei közé beékelt rövid kis élete beszédes bizonyítéka a valóban átélt katolikus gondolat csodálatos lélekformáló erejének.

Mártikánk nagy idők előestéjén, 1912 februárjában született. Kivételesen nehezen kezelhető gyermek volt, akinek ellenszegülő hajlamai már a pályában megnyilatkoztak s későbbi években ugyancsak kemény próbára tették egy fiatal emberpár pedagógiai képességét.

Szinte azt mondhatnánk, Mártika elvből mindig az ellenkezőjét tette annak, amit kívántak tőle s büntetésen kívül alig volt mód rá, hogy engedelmessegre kényszerítsék. Egyetlen varázsige volt csak, amely képes volt rá, hogy leszelidítse ennek a kis vadócnaak a rakoncátlanokodását: ha arra figyelmeztették, hogy engedetlenségével megszorítja a Jézuskát. Mintha varázsütés érte volna ilyenkor: hirtelen megtorpant, vonásai megszelidültek és nem egyszer könnybelábadt szemmel fogadkozott, hogy ezután „mindig, de mindig jó kis lány lesz a Mártika.”

A gyermek lelkében mintha két ellentétes hatalom: féltelen ellenkezési vágy és a Jézuska iránt való gyengéd szeretet küzdött volna egymással életre-halálra. Istennek kegyelme és sok könnyes ima eredménye, hogy nem is nagyon sokára elvitathatatlanul Jézuskáé lett a győzelem pályája.

Négy éves korától kezdve már büntetni sem kellett az egykor annyira féltelen gyermeket, hat éves korában végzett első szentáldozása óta meg már annyira a Jézuskába kapcsolódott minden gondolata és ezután már annyira öbenne élt, hogy egyébként vidám, gyermekes játékaiban is valamiképp mindig a Jézuskáé volt a vezető szólam. Ha virágokat szedtek hugocskájával, ezt az ő gyermekes frazeológiájukban így mondták: „Örömet szedünk a Jézuskának.” (A virágok ugyanis kivétel nélkül a Jézuska képe elé kerültek.) Ha babákkal játszott, azokat okvetlenül imádkozni tanította, ha pedig az építészekrény került elő, abból véletlenül sem épült más, mint szép, tornyos istenháza. A tündérmeséket meghallgatva, de látszott rajta, hogy türelmetlenül várja a végüket. Akkor azután elkezdett beszélni ő maga, bejelentve, hogy most valami „egészen, de egészen igaz dologról” lesz szó s mondani kezdte az Úr Jézus szenvedésének történetét. Édesanyja egyszer a szobába lépve, a padlón fekvő, keservesen zokogva találta kislányát. Kérdésére megtudta, hogy a német kisasszony, a gyermek kérésére ötször egymásután beszélte el neki a Golgota nagy drámájának részleteit.

Arra a vágányra volt már akkor beállítva Mártika kis élete, amely Isten közelségének magasságaiba visz s ahová csak a szeretet és az áldozatos önmegtagadás útján jut el a lélek.

És Mártika nemcsak szerette az ő Jézuskáját, de égett is benne a vágy, hogy szeretetét néha apró, néha meg hősiesen nehéz áldozatok árán is kimutassa.

Kedvenc étele került az asztalra, egészen kicsi adagot kért belőle, hogy lemondást gyakorolhasson a Jézuskáért.

A keserű gyógyszert apránként, izelgetve vette be — ez is áldozat a Jézuskáért.

Édesanyja a késői órákban tágra nyitott szemmel találja ágyacskájában. Csodálkozva kérdi: „Nem vagy talán álmos, kicsikém?” Ahly hisz a fülének, mikor a választ hallja: „De igen. Csak meg akarom mutatni a Jézuskának, hogy őt még az alvásnál is jobban szeretem.”

Máskor kényelmetlen helyzetben találja édesanyja az ágyában. Ekkor ő maga kérdi meg: „Ugye anyukám, most már rendesen fekehem? Előbb a Jézuska kívánta, hogy így feküdjem s persze én a viláért sem tagadnám meg a kérését.”

Az egymásbafolyó áldozatok hosszú sora azonban csak lépcső volt, amelynek felső fokai már a Golgota meredekébe torkoltak bele. Egy hosszú betegség zokszó nélkül elviselt gyötrelmei, kínos fulladási rohamai mind, mind odakerültek a hősiesség szeretet áldozati oltárára, hogy váltságdíjai legyenek a lelkek — különösen egy lélek — üdvösségének és az áldozatos istenszeretet ragyogó példaképvé tökéletesítsenek egy nyolc esztendő gyermekét, akinek távolbavészó tekintete régen az égi távlatokat sovárogta már.

Magyar életrajza a Szalézi Atyák kiadásában jelent meg Rákospalotán, gyermekek számára megírt francianyelvű élettörténete pedig most van sajtó alatt Lethielleuxnél (Páris 6. Rue Cassette 10.)

Howyan lehet a gyerekeket elcontani.

„A nevelők tára” c. könyvből vettük át e receptet, de semmi esetre sem azért, hogy a szülők alkalmazzák.

1. Parancsolj gyermekednek olyasmit, amit jónak és helyesnek tartasz. Ha nem teszi meg, ismételd előtte még egyszer; ha ez sem használ, erősebb hangnemben beszélj a fejével; azután fenyegezd különféle büntetésekkel. Ha hosszabb ideig alkalmazod e módszert, biztosan engedetlenek lesznek gyermekeid, akárcsak Héli fiai.

2. Ha gyermeked kér valamit tőled és te nem vagy hajlandó teljesíteni kérését, mondd röviden: Nem. Nem nyugszik meg, tovább rimáncodik, hizeleg. Te rákiáltasz: „Takarodj szemem elől te bitang!” Nem távozik, hanem sírni kezd. Te megszánod és hogy elcsittsid, teljesíted kérését. — Ezzel megtanítottad, hogyan győzhet le és érvényesítheti minden akaratát.

3. Gyermekeid későn jön haza délben, szemei vörösek, látszik, hogy sírt az iskolában. Te okát kérdezed s mikor hallod, hogy a tanító megbüntette, mivel nem készítette el feladatát, szidni kezded a szivtelen tanítót, kinek semmi belátása sincs, goromba, mint a pokróc gyermeked iránt. Jövátételül becézed gyermekedet s hogy büntetését felejtse, jobb ebéddel, sőt valami ajándékkal is kedveskedel neki. Ilyenformán gyermekedből biztosan hanyag, dologkerülő ember lesz.

En a recept százpróbás és biztos hatású.

A szerkesztésért és a kiadásért felel: Dr. Kozma Ferenc.
Don Bosco Nyomda, (Sarkady J. Alajos) Rákospalota Horthy Miklós út 97. szám.

AZ ÉSZAK-FRANCIAORSZÁGI MISSZIÓ

Lelkész neve, címe: *Uhl Antal*, 2, rue Jean-Levasseur, Lille (Nord) — Telefon: 24-85.

A lelkes fogad Roubaixban a Szent István Körben kedd, csütörtök és vasárnap este 6—8 óráig. — Lilleben hétfőn, pénteken délelőtt és szombaton délután 2, rue Jean-Levasseur cím alatt.

Szentmisék Roubaixban a hónap második és negyedik vasárnapján a Carmel templomban (rue Saint-Antonie) fél 11 órakor. A szentmise előtt gyónatás. Minden csütörtökön fél 9 órakor szentmise ugyanott a gyermekek számára. — Lensban szentmise a hónap első vasárnapján a Fosse 14 templomában 10 órakor. A hónap harmadik vasárnapján a többi kisebb kolóniában előzetes értesítés után.

Hitoktatás csütörtökön délelőtt és délután Roubaixban a Szent István Kör helyiségében 59, rue de la Fosse-aux Chènes.

Szent István Kör. Roubaix 59, rue de la Fosse-aux Chènes. Tagsági díj havi 3 frank. Könyvtár óra és hivatalos óra kedd, csütörtök 6—8 óráig és vasárnap délután.

Magyar Leányok Árpádházi Boldog Margit Köre összejövetelét a hónap első hétfőjén délután 3—6-ig tartja a lillei Cénacleban (33, rue Cantelen).

Egyházi Énekkar próbái csütörtökön este 8—9 óráig vannak a roubaixi Körben.

DÉL-FRANCIAORSZÁGI MISSZIÓ

Lelkész neve, címe: *Bernezei Szokolai Alajos*, 198, Cours Jean-Jaurès, Grenoble (Isère).

A lelkes fogad az Echirolles-Viscose-Cité-i magyar patronázsban kedden és szerdán délután, csütörtökön délelőtt és délután.

Szentmise és szentbeszéd vasárnap és kötelező ünnepnapon a Grenoble-Saint Pierre de Rondeau-i kurácia templomban 8 órakor. Időnként az Echirolles-i plébániatemplomban. Gyónatás szentmise előtt és után, szombaton délután, valamint megbeszélésre bármikor.

Hitoktatás csütörtökön a gyermekek 8 órai szentmiseje után a patronázsban délelőtt és délután.

A Grenoblei Magyar Sport Club az ifjúsági football és turista egylet az Alpesek festői vidékeire kirándulásokat rendez és ezáltal ápolja az ifjúság összefogását.

A Grenoblei Magyar Leányok Árpádházi Boldog Margit Köre havi összejöveteleit a Notre Dame de France zárdában szerdán délután tartja.

Az Egyházi Énekkar próbáit kedden este 7—9 óráig végzi a patronázsban.

A beteglátogatást a lelkesek legszentebb kötelességüknek tartják és azért hangsúlyozottan kéri a magyar híveket, hogy jelentsék be azonnal beteg hozzátartozóikat, ismerőseiket, hogy a lelkesi látogatás el ne maradjon.

Szentmisét kell hallgatni :

1. Minden vasárnap.
2. Karácsony napján, december 25.
3. Áldozósüörtőkön, május 21.
4. Nagyboldogasszony napján, augusztus 15.
5. Mindenszentek napján, november 1.

Mi szükséges az egyházi házassághoz ?

Az^o egyházi házassághoz a polgári házasságlevélen (özvegyeknél az elhunyt házastárs halotti bizonyítványán) kívül csupán csak a vőlegénynek és menyasszonynak keresztlevele kell (legfeljebb 3 hónappal az egyházi házasság előtt kiállított legyen). Akik a keresztlevelet beszerezni nem tudják, forduljanak a magyar lelkészekhez, készséggel elintézik az ügyet.

**Ne halaszd gyermeked keresztelését későre!
Gondoskods-e legfontosabb szülői kötelességed teljesítéséről, gyermeked valláserkölcsei neveléséről?
Küldöd-e őt hitoktatásra?**

Levélbeli megkeresés esetén a lelkészek válaszbélyeg csatolását kéri.

Imakönyvek, naptárak, rózsafüzérek és egyéb kegytárgyak kaphatók a lelkészeknél.

A *Tudósító* ez évi előfizetési díját, 10 frankot megfizetted-e már ?

Minden franciaországi magyar katolikus család asztalán ott legyen a katolikus misszió *Szent Mihály Naptára* és a *Párisi Katolikus Tudósító!*

PÁRISI KATOLIKUS TUDÓSÍTÓ

A FRANCIAORSZÁGI MAGYAR KAT. MISSZIÓK HIVATALOS HAVI ÉRTESTÍTŐJE
(BULLEIN MENSUEL DE LA MISSION CATH. HONGROISE DE FRANCE)

REDACTION ET ADMINISTRATION : MISSION CATH. HONGROISE, 9,
SQUARE DE VERGENNES, PARIS-XVe. — TELEFON : VAUGIRARD 08—57.

V. évf. 4. sz.

Április 1936.

TARTALOMJEGYZÉK: A győzelem ünnepe. — A hiszekegyről. — Magyarok Világkongresszusa. — Reflexio. — Az örökös csend otthonában. — Hírek és közlemények. — Miért szükséges az összetartás a katolikus pap és hívei közt? — A szelídség. — Mártika. — Hogyan lehet a gyermeket elrontani.

A Franciaországi Magyar Katolikus Missziók évi tagsági díja 10 frank, pártoló tagok részére 20 frank. — A tagok a *Párisi Katolikus Tudósítót* díjtalanul kapják. — A magyarországi előfizetéseket Martineum R. T. könyvkereskedés, Szombathely, címre kérjük.

Szentmisét kell hallgatni :

1. Minden vasárnap.
2. Karácsony napján, december 25.
3. Áldozósütyűtörtökön, május 30.
4. Nagyboldogasszony napján, augusztus 15.
5. Mindenszentek napján, november 1.

Mi szükséges az egyházi házassághoz ?

Az egyházi házassághoz a polgári házasságlevélen (özvegyeknél az elhunyt házastárs halotti bizonyítványán) kívül csupán csak a vőlegénynek és menyasszonynak keresztlevele kell (legfeljebb 3 hónappal az egyházi házasság előtt kiállított legyen). Akik a keresztlevelet beszerezni nem tudják, forduljanak a magyar lelkészekhez, készséggel elintézik az ügyet.

Ne halaszd gyermeked keresztelését későre!

Gondoskodsz-e legfontosabb szülői kötelességed teljesítéséről, gyermeked valláserkölcsi neveléséről?

Küldöd-e őt hitoktatásra ?

Levélbeli megkeresés esetén a lelkészek válaszbélyeg csatolását kérik.

* *

Imakönyvek, naptárak, rózsafüzérek és egyéb kegytárgyak kaphatók a lelkészeknél.

* *

A *Tudósító* ez évi előfizetési díját, 10 frankot megfizetted-e már?

.....
Minden franciaországi magyar katolikus család asztalán ott legyen a katolikus misszió *Szent Mihály Naptára* és a *Párisi Katolikus Tudósító*!

PÁRISI KATOLIKUS TUDÓSÍTÓ

A FRANCIAORSZÁGI MAGYAR KAT. MISSZIÓK HIVATALOS HAVI ÉRTESÍTŐJE
(BULLETIN MENSUEL DE LA MISSION CATH. HONGROISE DE FRANCE)

Rédaction et Administration :

Mission Cath. Hongroise, 9, square de Vergennes, Paris-XV*. — Tél. : Vaug. 08-57

V. évfolyam
5.—11. szám

Május—November
1936.

Lelkészek : Abbé KOZMA, 9, Square de Vergennes, Paris-XV*
Abbé UHL, 2, rue Jean-Levasseur, Lille (Nord) — Tél. 24-85
Abbé SZOKOLYI DE BERNECZE, 198, Cour Jean-Jaurès, Grenoble (Isère)

A Franciaországi Magyar Katolikus Missziók évi tagsági díja 10 fr., pártoló tagok részére 20 fr. — A tagok a *Párisi Katolikus Tudósítót* díjtalanul kapják.
A magyarországi előfizetéseket Martineum R. T. könyvkereskedés, Szombathely, címre kérjük.

CIMEK ÉS TUDNIVALÓK

A PÁRISI MISSZIÓ

A Misszió szive és központja az Eglise diocésaine des étran-gers (Idegenek temploma) 33, rue de Sèvres. Métro : Sèvres-Babylon.

Lelkészi iroda : Magyar Ház, 279, rue de Vaugirard (9, square de Vergennes), Paris-XV. — Métro : Vaugirard. — Telefon : Vaugirard 08-57.

A lelkész legbiztosabban irodájában található csütörtök és vasárnap kivételével délelőtt.

Szentmisék. Vasárnap és Franciaországban is kötelező ünne-ponon szentbeszéddel az Eglise Diocésaine des Etrangersban fél 11-kor. Hétköznap 7 órakor az Apostolat de la Prière kápolnában 1, rue Gerbert, Paris-XV. — Csütörtökön ugyanott 9 órakor a magyar gyer-mekek részére.

Gyóntatás az idegenek templomában a 9. számú magyar gyón-tatószékben szombaton és a kötelező ünnepek vigiliáján délután 4–7-ig, valamint a vasárnapi szentmisék előtt. Egyébkor az Eglise Saint Lambert-ban, lehetőleg előre való értesítésre.

Hitoktatás a magyar Patronázsban csütörtökön a 9 órai szentmise után váltakozó csoportok számára délelőtt és délután folyik.

A Párisi Magyar Leányok Árpádházi Boldog Margit Köre összejöveteleit minden hónap első keddjén délután 3–6-ig tartja a « Protection de la Jeune Fille » 70, rue Denfert-Rochereau alatti otthonában.

Missziós könyvtár csütörtökön este van nyitva.

A Franciaországi Magyar Katolikus Akadémikusok Köre havonként egyszer tart összejövetelt.

A párisi magyar királyi követség címe : *Légation Royale de Hongrie, 15, rue de Berri, Paris-VIII.*

✱

Magyar orvosi rendelő, könyvtár, betegsegélyző, jogi tanácsadó iroda, pénzügytálalási iroda a Magyar Házban, 279, rue de Vaugirard (9, square de Vergennes, XV). — Telefon : Vaugirard 08-57.

**

Magyar Tanulmányi Központ : 18, rue Pierre-Curie, Paris-V. Igaz-gatója : Dr. Molnos-Müller Lipót.

Séta a temetőben

A temetőben sétálgattam és lecsuklott a fejem az őszi hangulat súlya alatt, meg azoktól a bús gondolatoktól, amelyeket a novem-beri sápadt napsugár árasztott reám.

Nem vagyok megverve azzal a szomorú képességgel, amely híressé tett egy falusi asszonyt, akiről azt rebesgették, hogy min-denkinek a halottját látja; valami különös és borzalmas tehetséggel áthatott a látása a sír hantjain, s amikor nem is akarta, be kellett pillantania az elmúlás rettenes műhelyébe.

Engem nem üldöz ilyen látás. De ma mégis a virágok és gyökerek alá furakodott a lelkem tekintete, csontokon és halálfőkön akadt meg a szemem, s elem döbrent a hánú karriérje. A test életsora. A porhüvely életútja, amely az anyaölből indul el s az anyaföldbe torkollik, miután nőtt, fejlődött, kiteljesedett, elgyengült és halálra vált.

A fáradt napsütés, az őszi avar, az ökörnyálon útrakelő pókok csak ennyit mondtak el nekem. A test pályafutásának másik részét pedig a szentkeresztek légiója vallotta meg, amelyet a halhatatlan-ságba kapaszkodó emberi remény ültetett el a sírok fölé.

A test karriérjének ugyanis van egy láthatatlan vonalvezetése is, s ezt a láthatatlan írást a hívő lélek melege varázsolja elő. (Hiszen azt a citromtintával írt fehér írást is, amelyet a világégés éveiben hadifoglyok küldöztek haza, a tűzhely melegére tettük, s így varázsoltuk elő a láthatatlan írást!)

Az én "fehér" írásmról a szívem tüzén egy dráma tünt elem : egy "divina commoedia", vagyis boldog kimenetelű isteni színjáték : *a test drámája*.

Ennek az isteni színjátéknak három felvonása van.

Az *elsőben* földünk a szintér, s az történik rajta, hogy Isten beleleheli halhatatlan lelkét az agyagba, a sárba.

Ez a test első, még kezdetleges átszellemlése.

Már itt elszakad az anyagi világtól. A lélek lakásává válik, ellátva ablakkal és ajtókkal, — érzékszervekkel — amelyek által ismeret özönlik be a lélekbe. A sáredényt beragyogja a bennelévő aranykincs, amelynek lélek a neve.

Már ezen a fokon meg kell értenünk, hogy jobban rokonunk nekünk a láthatatlan lélek, mint a föld sarából vett, tehetetlen test.

A második felvonásban ez a lélek mindinkább uralomra jut a

test fölött. Valósággal átparázslík, áttüzesedik rajta. „Lelkesülünk” — szoktuk is mondani, s méltán. Mert a lélek az ő szempontjával, az ő értékelésével és törekvésével penetrálja, át- meg áthatja a testi életet, s mindegyre felsőbb régiókba segíti.

Ez természetesen nem egyszerre megy végbe. De meg kell történnie. Mindegyre a cél felé kell tartanunk, mert csaták és győzelmek, munka és teljesítmények nélkül úgy mulik el az életünk, mint az üres felhők.

Mint földregéses területen, amelyben kétféle elem vegyült össze: úgy reng a mi hányatott életünk is, mert test és lélek vegyültek el benne békétlenül. Aki uralja teszi testének törvénye fölött a lélek törvényét, annak öregén is, összetörtén is, megszépül a teste, mert a lélek átragyog rajta, kítündöklík a szemeiből, s előkészít a harmadik állomásra.

A harmadik ponton ugyanis, a harmadik felvonásban, a földbe magként vetett test újra kinő, a rothadásban elföldelt test rothadatlanságban ébred fel újra, a halandó test halhatatlanságba öltözik.

Az üdvözült test végleg győz az anyag fölött. A lélek, amelynek szolgált a test, most hatalmába veszi végleg, s úgy süt át rajta, mint napsugár a kristályüvegen. Könnyű lesz és lenge. Nem nyugóskodik többé a léleknek, telhetetlen és rendezetlen igényeivel. Akkor ugrál a sánta, mint a szarvas és feloldatik a némák nyelve. A bénák botjából kormánypálca lesz, s uralkodni fognak Isten országában.

Ezt mondták el nekem a temetőben a sírkeresztek.

Fejem fölemeltem, az arcomra nem az őszi napfény küldte a ragyogását. Egy benső gondolat. A hit az Irás ígérétében, hogy a temető az utolsó felvonás, nem a végkifejlet. A hit az ígérletben, hogy a temető Isten veteményes kertje, amelyben megmozdulnak egyszer az elszórt csontok, hogy halhatatlanságba és örök világosságba öltözködjének.

Dr. Székely László

Sorsok

Az elhagyott kastély romjainál megáll két vándor. Megcsodálják a kökerítés repedésében gyökeret vert rózsát. — «Beh, kár e gyönyörű virágért, valami pompás kertet volna igazi helye» — mond az egyik. «Ellenkezőleg, mily jó, hogy ép itt nő és a pusztulás ridegségét enyhíti» — véli a másik.

Nincs így az életben is? — A jó Isten sokszor egy gyönyörű, áldozatos lélekkel díszíti fel egy széthulló család, vagy egy kapzsi üzlet tisztkős romjait.

Cottolengo Szt. József—Benedek

Olaszország Pauli Szt. Vincéje

1786 május 3-án született Brà városban (Piemont, Olaszország) jámbor szülöktől. Már 8 éves korában azon kezdett gondolkodni, hogyan segíthetne a betegeknek. 1811-ben szentelték pappá és Cornegliano lelkésze lett. Turinban megszerezte teológiából a doktori címet, majd a Szent Háromság-templomban lett kanonok ugyanott.

Turinban 1828-ban megalapította a *Piccola Casa della divina Provvidenzá-t**, amelyet 1831-ben Valdocco elővárosba helyezett át, hogy a szegények, a betegek és a gyámolatlanok otthon legyenek benne. Ma 7.000 beteget gondoznak itt. Méltán nevezte Cottolengo e művét IX. Pius pápa a „csoda házának”, amelynek minden testi-lelki tehetségét szentelte, hogy a betegek, a nyomorgók, különösen akiket máshonnan elutasítottak, itt menedéket találjanak. E ház alapítására valami nyomorúságos, mindenkitől elhagyott asszonynak leírhatatlan állapota adott alkalmat; így kívánta fogadalmát is teljesíteni a Szüzanya segítségével, akit mindig a legbensőségesebben tisztelt.

Mindenkinek mindene lett, hogy mindenkit Jézushoz segíthessen. Összegyűjtötte a különféle betegeket, táplálta és gondozta őket, hogy lelküket is megmenthesse. 14 férfi és női vallásos és karitatív társulatot létesített, u. m. a vincentinieket (Szent Vincentvéreket) és az Olaszországban igen elterjedt (2.000) cottolenghinákat (Szent Vince-nővéreket), akik a betegeket ápolják és a gyermekeket gondozzák; a szent olvasóról nevezett remetét, akik Szent Romuáld szabályai szerint élnek, a Szent Háromságról nevezett papokat, a kármeli nővéreket stb. Szent életével és csodálatos alapítáisaival kiérdemelte az *olasz Pauli Szent Vince nevet*. Ő valóban a 19. század irtalmasszívű apostola, aki kiválik Istenben vetett bizalmával, az embereket áldozatosan szereti, és a szíveket bámulatosan ismeri, azonkívül a gyakorlati életben rendkívüli vállalkozó szellem és szervező képesség jellemzi. Ezek a tulajdonságai értékik meg velünk bámulatos alkotásait.

Mint *Szent Ferenc Atyánk harmadik rendjének tagja* őszintén igyekezett a terciárius szellemet életében megvalósítani. Különösen az Oltáriszentség és Jézus Krisztus kinszenvedése iránt viseltett lángoló szeretettel, amit másokban is törekedett fölbresztetni és szüntelenül ápolni. A gúnyolódást és a gyalázkodásokat egykedvűen viselte el; lelki ereje különleges szívbéli derével párosult, amely éppen a kellemetlenségek közepette nyilatkozott meg legvonzóbban.

Erényekben és érdemekben gazdag életét Chieriben (Piemont, Olaszország) fejezte be 1842 április 30-án 56 éves korában. Isten csodákkal dicsőítette meg. Sírja a turini *Piccola Casa della divina Provvidenzában* van. 1917 április 8-án XV. Benedek pápa boldoggá, XI. Pius pápa pedig szenttéavatta a megváltás 19. százados jubileumán 1934 márc. 19-én. Példája büzdítson bennünket is az irtalmasság műveinek gyakorlására.

*) Magyarul : Az Isteni Gondviselés kicsi háza.

Harangok viszhangja

Muzsikál az élet, zenél, dobol a szív, vergődik, kalapál... Meddig? Miért? Mint mikor egy hegyre mászol erősebben mindig erősebben ver a szíved. Dolgozó, kinlódó fáradt édes Testvérem, ily ütemben gyorsul a szívverésed! — Megállsz, felsóhajtasz, kimerült vagy, de hajrá! Hajszol a munka; az élet kiméletlenül fásztót robotszekerek járma. S Te vonszolod az igát, mert kell! Bárhogy is ver a szíved. Fel-feltör lelked mélyéről a sóhaj: Istenem, hát miért? Istenem, hát meddig?

Óh, hallgasd meg ilyenkor a harangok szavát! A lelked te lesz ünnepi, áhítatos meleg érzésekkel és meglátod lélekben a Célt. A harangok kongásával a legszebb muzsika szólal meg lelked rejtékén. Röpös benne más zeneszó is; de látod, ez az igazi muzsika, ez a zsongó, bongó, csilingelő, megnyugvást adó, életerőre erősítő harangszó s az ami nyomán fakad lelkedből. Hát valóban nincs cél, hát valóban a halál a határ? s aztán jön a semmi? Elmélkedj egy kicsit és emelkedj fel a hanglétra felé s keresd feljebb, a célt. Emeld égre a tekinteted. Este van. Feljöttek a csillagok s mirriád égő kis gyémántszemek — megszámlálhatatlan világok! — szípközvára csillognak feletted. Reménysugarak. Játszi fényű, hol elalvó, hol fellobbanó fénnel rád hunyorgatnak, rád nevetnek! Légy erős! Biztató fényűk adjon erőt, hogy megismerd robotod célját. Földi utad, göröngyös mesgyéd felfelé vezet s züggölés nélkül kell azon menned. Hívnak a magasságok! Felfelé! Közben viszhangozzék szíved a harangok zsolozmájától. Az élet nem céltalan semmisség, nem robotszékér húzása, hanem Isten-dicséret, mint az eszharang kongása.

Istent kell dicsérnem életemmel, cselekedeteimmel, kötelesség- teljesítemmel, szavaimmal, lemondásommal. Az élet célja nem földi kincsek gyűjtése. Általmenendően vagyunk csak e földön. Egy napon mindent, mindenkit itt hagyunk; kineset, munkánk fáradságos, verejtékcséppes kinos gyümölcsét. Az aranykinc nines-telen értéke csak akkor világosodik meg előttünk. Uristen, mily értékdevalváció lesz akkor! Elhagyjuk a szenvedést, a könnyet, bánatot, örömeiket is. Istent kell dicsérnem lelked megszentelésével. Csak egy cél lebegjen előtted, csak egy út legyen előtted: légy azon, hogy lelked hófehéren menjen ezen az uton, melynek végén nines fáradság, nines gyötrelme, nines megaláztatás, nines fájdalmas sírás, csak örömteljes szent megtisztulás és örök béke.

Még mindig szólnak az Elizabethville-i harangok. Óh, sokat szeretnék vallani, mert oly erős a viszhangjuk a lelkemben. Az én lelkem...? Olyan mint egy öreg, ütött-kopott hegedű. Sokat szenvedett, sokat vétkezett is, de most alázatban, bűnbánatban az Úr lába elé térdel s csodálatos, most érzem csak igazán, hogy nagy kincs az én lelkem. Isten dicséretének, bűnbánatomnak a legszebb zsoltraírt kíséri az érzelmek lágy húrjain. E hang viszhangja a harangoknak és én megbékéltem gondolok életemoromra. Csillog szemmel, bizakodva tekintek a holnap és holnapután elé, mert ott zsong a lelkemben a harangok viszhangja: van értelme életemnek!

Elizabethville, 1936 július 21.

Czeiner Margit

A roubaixi Szent István Kör tizéves jubileumára

Szokás ilyenkor mondani, hogy tiz esztendő a történelemben nem nagy idő. Valóban így is van, Egy nemzet életében, egy család évszázados tradícióiban tiz esztendő röpke periódus, mely néha alig hagy észrevehető nyomokat. Minden társaság életében nagy és jelentős kor azonban az *első tiz esztendő*. Az alapítás, a növekedés és formálódás ideje a hőskor, melytől a társaság jövője függ. A roubaixi Szent István Kör életében is igen fontosnak tartjuk azt a tiz esztendőt, mely alapításától, 1926 augusztus 20.-tól máig eltelt. Tiz esztendő a Kör hőskora, talán legfontosabb korszaka, mely irányt vágott az északfranciaországi magyarság életében. Ez a tiz év nem volt mentes a harcoktól, a surlódásoktól. Sok megpróbáltatás tüzkereztségén kellett átesnie a Körnek és mivel mindig erősebben, izmosodva tudott a megpróbáltatásokból újra továbbindulni tapasztalatokban gazdagodva, jelentőségben, taglétszámban is évről-évre erősödött és kitűzött célját is mind hathatósabban tudta megvalósítani.

Mi a Szent István Kör célja? Hasznos társadalmi, kulturális munkára, valláserkölési életre összehívni azt a keresztény és nemzeti érzésű magyarságot, mely a háboru után oly tömegesen vándorolt ki Magyarországból az északfranciaországi iparvidékre. Ezt a célkitűzést mozdítják elő a kölesönkönyvtár, olvasószoza, a heti összejövetelek, ünnepélyek, színelőadások, kirándulások, csütörtöki patronázs, jogi tanácsadás, kölcsönös segélyezés stb. A Kör tizéves jubileuma alkalmával megállíthatjuk, hogy ezen esztendőök okos felhasználásával a roubaixi Szent István Kör valóban rengeteg jót tett az északfranciaországi magyarság érdekében s ha tiz esztendő elért eredményeire visszatekintünk a köszönet meleg szavaival fordulunk elsősorban a Kör alapítóihoz, Derville kisasszonyhoz, Beller Ipoly György premontrai kanonok urhoz, a Kör jelenlegi igazgató-lelkészéhez, Uhl Antal főtisztelendő úrhoz, Nagy Ilona missziós hölgyhöz, a Kör egykori és jelenlegi Vezetőihöz és tagjaihoz. Gratulálunk munkájukhoz. A jövőbe előretekintve pedig szívvel azt kívánjuk, hogy a Roubaixi Szent István Kör éljen, virágozzék és tegyen sok jót az északfranciaországi magyar testvérek érdekében mindaddig, amíg az utolsó magyar testvér is hazatérhet Nagymagyarországba.

K. F.

A Szűz Anya lábainál

Hányszor halljuk halkabb vagy hangosabb sóhaj alakjában: De kár, hogy nőnek születtem! — Éva vétktét mily gyakran szemünkre vetik. Szervezetünk gyöngébb, a testi-lelki szenvedés állandó tanyája vagyunk s a sok „nem szabad” és „nem illik” bástyái mögött elégedetlen és irigykedő sóhajtozással igyekszünk sorunkon enyhíteni. Van rá okunk valójában?

A paradicsomban Ádámnak mindene megvolt, s mégis maga a Teremtő, a szívek ismerője, vallja be róla, hogy *nem jó* az embernek *eggedül lennie*. A boldogsághoz hiányzott valami s ép ezt a hiányzó részt adta meg Éva személyében. — Az emberiség életé-

ben a legnagyobb cselekmény a megváltás műve. S ki az, ki megindítja? Egy názáreti egyszerű Szűz a: „Legyen nekem a Te igéd szerint” — szavával. — Az Isten Fia körüljárt három évig, tanított, gyógyított, intett, sőt láttuk kezében az ostort is szuhogni, de a nők számára csak irgalmas, felemelő, sőt dicsérő szavai voltak: Mária Magdolna, a samariai asszony, a házasságtörő, a kanaanei anya, a hosszú betegségben sínylődő nő, a templomban alalmazni adó szegény asszony esete mind erről tanúskodik. Lejátszódik a passio, a legszörnyűbb tragédia, mely a történelmet feke-titi. A legádázabb gyűlölet, mely az Isten Fiának vérere szomjazik, a júdasi árulás, gyáva barátok hűtlensége, pilátusi emberfelelem, a hóhérok embertelensége — egyetlen női szereplő nélkül. Sőt itt csődöt mond a híres — cherchez la femme — elv is. Pilátus mögött ott látjuk feleségét, Claudia Proclét, de ép ellenkezőleg működik, meg akarja menteni Jézust. — Említsem-e a keresztút anygylait: Szűz Anyát, Veronikát, Magdolnát, a jeruzsálemi asszonyokat? Halála után is kik keresik a Megváltót a leghivebben? Kik-kel üzen bujkáló apostolainak? — Nemde a jámbor asszonyokkal?

De papjává mégsem választotta őket — halljuk a választ. — Ha betekintünk vasárnap a templomainkba szent mise alatt, meghalljuk rá az Ur Jézus fájdalom feleletét. — „A hivatalokkal a férfiakat kellett kitüntetnem, különben még ez a pár hívem sem volna közülök, de tirólatok tudtam, hogy kitüntetés nélkül is hűsegesek lesztek hozzám”.

Fűzöm még tovább? — Kik csatlakoztak elsőnek a pogányok közül Krisztus táborához? A feljegyzések szerint a nők. — Később a misztikus szentek egész sora került ki az áldozatos, mély női lelkek közül. — S miért van az, hogy Franciaországban, hol az „egyenlőség, szabadság” eszméinek bölcsője ringott, még most sincs a nőknek választó joguk? — Mert a sötétség szolgálai félnek, hogy a nők Isten felé vezetnék az országot.

Van tehát okunk a panaszra? — S ha Szűz Márián kívül egyetlen egy női szentünk sem volna, még akkor is túlboldogoknak kellene magunkat vallanunk, mert ő egymaga elárasztja teljesen lelke és Isten-anyaságának fényével az egész női nemet.

Szépítelen Fogantatás, dicsőségünk, reményünk, hogy köszönjünk meg Téged Istennek?!

Napraforgó

Szerkesztő megjegyzése. Talán mondani sem kell, hogy a fenti cikk egy olyan öntudatos, áldozatoséletű női lélek megnyilatkozása, ki mélységes hittel hisz a nők magasatos élethivatásában: a szeretel szertesugárzásában. Szívesen vennők azonban, ha a cikknek különösen arra a kitételére, mely a férfiaknak a vallásos meggyőződéséről és hithűségéről mintha kissé túlsótét képet adna, férfiolvasóink közül valaki rövid, de vigasztaló választ adna a jövő számban.

XI. Pius mondja a korlátlan szabadversenyről: ... nem is végződhetik másként, mint az erősebbnek s többnyire az erőszakosabbnak és lelkiismeretlenebbnek a győzelmével.

Hírek és közlemények

Általános

Felvétel a közszegi missziós szemináriumba. Az Isteni Ige Társasága missziós szerzetes rend (a Szent Mihály Missziós Naptár, Világposta és Kis Hitterjesztő kiadója), közszegi missziós szemináriumába növendékei közé felvesz a gimnázium mind a nyolc osztályára olyan jó, jól tanuló és egészséges fiúkat, akik missziós papok akarnak lenni. Érettségivel jelentkezöket azonnal a noviciátusba vesz fel. A felvétel feltételeiről bővebb felvilágítást nyujt a Szent Imre Missziós Szeminárium rektora, Kőszeg.

Magyarország szentföldi biztosi hivatala arról értesít bennünket, hogy a Budapest, I., Heinrich István-út 5. sz. alatt újonnan alakult szentföldi ferencrendi zárdával kapcsolatban *szentföldi múzeumot* állítanak fel. Sorozatosan igyekeznek felépíteni a *szentföldi szentélyeket*: betlehemi barlangot, Kálváriát, Szentsírt stb., hogy akik nem mehetnek el a Szentföldre, azok legalább így láthassák ezeket a szentélyeket és imádkozhassanak bennük. Az építéshez téglák kellene, melyek a fenti cimen válthatók meg; egy *szentföldi téglá 6 fillér*.

Ne dobjuk el a használt bélyegeket! Nem is olyan régen Londonban 7.500 livre-t, francia pénzben akkor 559.000 frankot kínáltak egy bélyegért (brit guinéai 1 centes bélyegért). Tulajdosoda keveselte ezt az összeget s nemsokára egész gyűjteményét 280.000 livre-ért, vagyis a devalváció előtti ártértékében 21 millió frankért vették meg. A bélyeg is érték! Ha nem vagyunk bélyeggyűjtők akkor se dobjuk el, hanem vágjuk széles borítékdarabbal és szerezzünk vele örömet bélyeggyűjtő barátainknak vagy adjuk oda a pogány missziók számára.

Budavára visszafoglalásának emlékünnepe. 250 esztendeje annak, hogy 1686. szeptember 2-án az egyesült keresztény seregek 145 évi török megszállás után visszafoglalták Budavárát XI. Ince pápa hathatos segítségével. Ezt az emlékünnepet az egész kereszténység, de főleg a magyar nemzet magáénak vallja s a 250. jubileum és Ince pápának Budán felállított szobra nemcsak emlék, hanem emlékeztető és égis erő felkiáltójel is számunkra, mely hitet, reményt önt belénk. A 145 évig tartó török megszállás után újra hangos lett Budavára a magyar szótól ép a szent kereszt segítségével, mely elfoglalta méltó helyét a török félhold fölött. Mint a magyar cimernek is lényeges eleme a kereszt, ugy a magyar nemzet is a kereszténységben élhet és kaphat új erőre és szétdarabolt hazánknak a kereszt fogja megadni az egységet és a jobb jövőndöt.

Pári Misszió

Keresztelés. Július 5-én kereszteltük Sibrik György Imrét a Saint-Lambert plébániatemplomban.

Első szentáldozáshoz járultak áldozócsüörtökön Jani István, Kovács Gyula, Kovály Imre, Tamássy Béla, Gyula Éva, Hegedűs G. Margit, Héberger Margit, Nagy Irén, Pécsi Klári. A szentáldozás után reggeli volt a M. H.-ban, majd családias meghittséggel együtt maradtak szülők és gyermekek egész nap folyamán. A szép nap befejező ünnepege délután a keresztiségi fogadalom megújítása volt az Imaapostolság kápolnájában.

Bérmálás. Nagyméltóságú és főtisztelendő Chaptal Emmanuel, a párisi idegenek püspöke június 28-án reggel a kivilágított Montmartre-i Szent Szív bazilikában valóban felejtethetlen ünnepélyeséggel bérmálta meg első áldozóinkat és 9 felnőtt magyar hívót. A szertartást főpásztori intelmeivel fejezte be a főpásztor. Ezen a vasárnapon tartottuk gyermekeink évszáró Te Deum-át is az Imaapostolság kápolnájában, hol gyermekeink elvégezték évvégi szentáldozásukat és utána közös reggelin vettek részt az Imaapostolság szalonjában. Ez alkalommal mondottunk köszönetet a ház főnöknőjének, Madame Bonduel-nek azért, hogy immár két éve minden csüörtökön megnyitja házuk ajtaját a magyar gyermekek előtt, akik így fűtött kápolnához jutnak, mit vasárnap és a nagybőjtben más alkalmakkor felnőtt magyarjaink is igénybe vesznek.

Az iskolaév végén tartott hittanvizsgán, melyen nagy számban jelentek meg a kedves szülők is, Dr. Saly Arnulf, községi bencés gimnázium igazgató és Dr. Müller Lipót, a párisi Magyar Tanulmányi Központ igazgatója elnököltek.

Iparművészeti kiállítással kapcsolatos szeretetvásárunk, melyet május első napjaiban rendeztünk, a látogatóknak és a rendezőknek is teljes meglepedésre szolgált. A látogatók örültek a gazdag és változatos iparművészeti anyagnak, miből bőven választhattak és vásároltak is, a rendezők pedig örültek annak, hogy fáradságos előkészületük nem volt hiabavaló. Szent István országának néprajzi tagoltóságát kitűnően szemléltették iparművészeink, kik részben a saját, részben az adományokból összejött vagy vásárolt anyagot ügyesen csoportosították. Az erdélyi varottas, a buzsaí, hővei himzés, a kapuári hurkolás, a hőmezővásárhelyi finom fehér kézimunka, a kalotaszegi, a matyi ruhák, rengeteg csipke, igen szép magyaros bőrdíszmű-árak, fagaragások, jelmezek, a búcsús mézeskalács-sátor, herendi, pécsi porcellánok, lámpák, fémvirágok izéles elhelyezésükkel és a díszítéssel nagyban hozzájárultak a vásár sikeréhez. A kiállításon több Párisban élő magyar iparművész vett részt: Bayer Ilona, Blattner házaspár, Egry, Fuzsly és Barton cég, Günther házaspár, Haraszthy Mária, Huszár István, Makk Béla, Dr. Szabó Andorék, Szalay, Vitális Ilonka. Nagy sikere volt a göcseji saroknak a zalaegerszegi cserkészek fagaragásaival, valamint Serényi Árpádnak hét világgkiállításon díjakat nyert brómolaj nyomataival és fényképeivel. A kiállításon felállított büfében csak magyar gyártmányok, Stühmerbonbonok, szalámi, tokaji borok stb. voltak kaphatók. A szeretetvásár

keretében a magyar népművészetet ismertette francia előadásban Alsó Ilonka, Varga Albert és Rødiger Endre pedig székely és dunántúli népdalainkból adtak izelítőt. Látogatóink és vásárlóink között üdvözölhettük Chaptal püspök urat, gróf Khuen-Héderváry Sándornét, Ambró Ferencnét, Quénet püspöki helynököt, Abel Lefrancot és Paul Hazard-t, a Collège de France tanárait, Antoine Redier író feleségét, Comtesse de Mussac-ot, Comte d'Izarny-ékat stb. És mit mondjak azokról, akik a vásárt megrendezték, azokról, akik adományokat küldtek, készítettek? Nem sorolom fel nevüket, mert szerénységük előre tiltakozott ellene. Ily összefogás, ily fáradhatatlan munkakedv, ekkora lelkesedés szinte páratlanul áll missziókn történetében. Ha azt mondom most, hogy «Isten fizesse meg!» az a legbensőbb meggyőződés, hogy a legjobbat kívántam nekik. A szép bevételből juttattunk gyermekeink nyaralattási akciójára, segítettünk több bajba jutott honfitársunkon, gazdagítottuk könyvtárunkat új könyvekkel.

A nagybőjti konferenciákat ezidén Dr. Saly Arnulf bencés gimn. igazgató tartotta március 30-tól április 4-ig estenként az Apostolat de la Prière kápolnában, befejező ünnepegeül ezidén is megtartottuk a *Virágvasárnap* *Ahitató*, melyet *Rødiger Endre* kezeltő irányításával *Egyházi Énekkarunk tagjai* sok áldozatot igénylő fáradozással készítettek elő. Hálás köszönettel adozunk ugy nekik, mint a közreműködőknek. Mindnyájunk nevében köszönetet mondok Saly főtisztelendő úrnak a lélektisztító beszédekért, melyeknek legszebb eredménye a virágvasárnap közös szentáldozás volt.

Június első vasárnapján kolóniánk nagy öröme a szentmisét a Taorminából gyógyultat visszatérő gróf Mikes János püspök úr tartotta, ki a szentmise után főpásztori szavakat intézett a párisi magyar hívekhez és áldását adta reájuk.

Szent István király ünnepi szentbeszédét ezidén Dr. Bagaméri P. jezsuita tanár tartotta. A szentmise alatt M. Jean Pesneaud, a Saint-Louis-d'Antin kórus vezetője játszott orgonán. A szentmisén megjelent Köhler atya, a magyar lazarista tartomány főnöke is.

Az aradi vértunúkról megemlékező szentmisét és szentbeszédet október 11-én Dr. Jámor Mike bencés tanár tartotta. Ez alkalommal vettek búcsút az Egyházi Énekkar tagjai karvezetőjüktől, Rødiger Endrétől.

Zsitványfaisi Nyáry Ernő gróf november 1-én teszi le szerzetesi örökfogadalmát Lilleben a Sarutlan kármeliták templomában. Ezen ünnepélyes aktusban imádságunk és legjobb kívánatunk kíséri fogadalmat tevő szavait. Isten árássa el őt kegyelmével a szerzetesi élet minden terhében, tervében, percében és munkájában. Reméljük, hogy júniusban a párisi magyarok között fogja tartani új miséjét.

Dr. Radványi Titusz 10 darab újszövetségi szentírást, 40 drb. hittankönyvet adományozott. Hálás köszönet érte!

.....
1937. évi Szent Mihály missziós naptár 4 frankért kapható a Misszióknál.

Gyermeklelki gyakorlatok. Tavasszal 14 magyar fiú végzett zárt lelki gyakorlatot a Mours-i jezsuiták lelki gyakorlatos házában; 16 magyar kisleány pedig Domaine de Tigery-ben a Cénacle-apácáknál. Mindkét helyen hatalmas park övezi a lelki gyakorlatos házat s gyermekeinknek bőven állt rendelkezésre idő és alkalom arra, hogy imádság és elmélkedés mellett vidáman játszanak és fizikailag is fel-frissüljenek. Közös kívánságra e gyermeklelki gyakorlatokat ezidén meg fogjuk ismételni. Ezzel kapcsolatban felvetődött a gondolat, hogy a felnőtt férfiak és nők számára is rendezzünk ezidén külön-külön kisebb csoportokban zárt lelki gyakorlatokat. A «Tudósító» következő számaiban adhatunk erre vonatkozólag bővebb felvilágosítást is. A mindennapi élet és kötelességteljesítés ezer gondja között elfárad a test és megfásul a lélek és az a pár napos elvonulás, kikapcsolódás egyaránt jót tesz testnek és léleknek, különösen olyan Isten-áldotta szép helyeken mint Mours vagy Domaine de Tigny erdős vidéke!

Búcsúvétel. Rødiger Endrét, ki két éven át vezette a Párisi Katolikus Egyházi Énekkart, Bécsbe helyezték az ittenihez hasonló működési területre. Legelső sorban azt mondjuk neki, hogy nehezünkre esik a búcsúvétel, mert két év elég hosszú idő volt ahhoz, hogy megismerjük, megszokjuk és megszeressük személyét. Tiszteltük egyenességét, értékeltük nagy zenei tehetségét, szeretttük őszinteségéért, készségéért. Az Egyházi Énekkar második vezetőjét veszíti el benne. Megköszönjük neki mindazt, amit Isten dicsőségére az Egyházi Énekkar keretében tett. És kívánjuk neki, hogy jól érezze magát Bécsben és sok öröme legyen az ottani énekesekben!

Északfranciaországi Misszió

Házasság. Benkő Béla és Vègh Mária május 3-án házasságot kötöttek Raimes-Vicoigne-ban. Szívvel gratulálunk nekik.

Abbé Puppinc halála. Bizonyára sok roubaixi magyar szerzetessel emlékezik a roubaixi Fraternité kórház jóságos francia lelkészére, aki temetési szertartás végzése alatt április 21-én hirtelen meghalt. Az elhunyt szelidlelkű, mindig mosolygó kórházi lelkész sok-sok beteg magyarnak szerzett vigasztalást. Nem volt az a nap, hogy meg nem látogatta volna őket. Halála előtt való napon is kedvesen elbeszélgetett a magyar betegekkel. Emléke legyen áldott. Nyugodjék békében!

Születés-keresztelés. Klausz Lilián, ki január 14-én született, május 3-án lett megkeresztelve Loos-en-Gohelleben. Ugyanezen a napon Lensban részesült a kereszttség szentségében Szabó Anna Viktória, ki április 18-án született.

Húsvéti előadás Roubaixban. Húsvétvasárnap a Szent István Kör műsoros előadást rendezett, amely alkalommal színre került «Az adóhivatal» és «Bálint bá irni tanul» című vigjáték. Az egybegyűlt közönség igen jól mulatott mindkét színdarabon, melyet a műkedvelő gárda kitűnően rutinorozott tagjaival adott elő. Műsor után hajnali két óráig igazi magyaros jó hangulatban folyt a tánc.

Folytatása a 63. oldalon

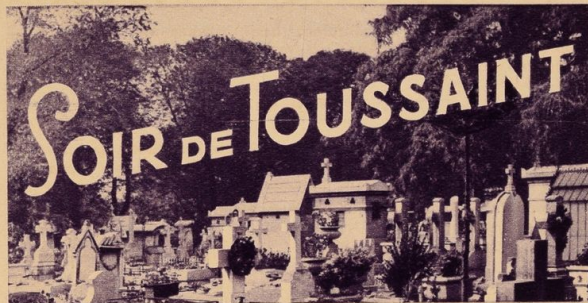

Photo Fulgur.

La vieille femme rangea son modeste ménage.

La Toussaint mourait, dehors, dans une nuit pluvieuse.

Derrière le mur, on entendit une voix de jeune fille crier :

— Ah ! zut ! dire que demain ça va être les Morts ! Vivement que ça finisse, tous ces sales jours à cafard !

La vieille femme soupira. Il lui sembla que ces mots donnaient une forme à sa tristesse. Des jours à cafard, oh ! oui. Irrémédiablement chargés de toutes les peines, de tous les deuils de la pauvre humanité.

Ayant enfermé dans le placard sa chétive vaisselle, la femme s'assit. Le poêle gardait un reste de feu dont elle voulait profiter.

Dans la courette, deux femmes vidaient leurs boîtes à ordures avec un grand fracas métallique :

— Dites-donc, vous avez vu la gerbe que Mme Mazieux a fait porter sur la tombe de son mari ? Il y en avait pour quarante-cinq francs, au bas mot.

— Et la couronne de la petite Lussac pour ses parents ? Elle est un peu légère, cette fille-là : mais faut pas dire, elle a bien honoré ses morts...

Les épaules de la vieille femme se courbèrent. Toutes ses voisines avaient dignement fleuri les tombes de leurs défunts. Elle seule n'avait pu. Retrouver ses disparus représentait un coûteux voyage. Ils avaient été mal fêtés. Et, de n'avoir pas eu de fleurs, ils souffraient peut-être dans l'autre monde.

Elle sortit de sa poche son vieux chapelet de bois noir, cacha son visage dans ses mains. C'étaient des mains noueuses et lasses, dont

Photo Fulgur.

les veines saillantes racontaient une histoire de labeur et de douleur. Une gerbe d'Ave, au moins, à ses morts, puisqu'elle était trop déshéritée pour leur offrir des couronnes.

Tout en priant, elle revoyait l'église toute brasillante de lumières, telle qu'elle l'avait vue, cet après-midi aux vèpres. Les chapes d'or étincelaient. L'encens fumait, doucement bleu...

Soudain, il lui sembla que les murs s'élargissaient, s'amplifiaient. Jusqu'à devenir infinis.

Et entre ces murs se mouvait, radieusement, une foule couronnée.

... Des apôtres aux barbes neigeuses, portant entre les mains les instruments de leur supplice, gemmés et étincelants.

... Des évangélistes, serrant dans les plis de leur manteau rouge ou bleu, les feuillets d'or du Livre de Vie.

... Des jeunes martyres en robes blanches, balançant leurs palmes. Agnès et son agneau, Cécile et sa harpe, Catherine et sa roue. Des vierges aux visages irradiés. Des papes à la tiare orfèvrée de lumière. Saint François d'Assise entouré d'oiseaux. Jeanne d'Arc, son oriflamme à la main. Saint Louis, en manteau d'hermine, couronne en tête. La petite Thérèse de Lisieux effeuillant des roses...

Et tous chantant d'un seul cœur, d'une seule voix : « Sanctus, Sanctus, Sanctus ! »

C'était le Ciel.

Comment pouvait-on trouver triste cette Toussaint, la fête de tous les Saints, le magnifique et glorieux peuplement du Ciel?...

Dehors, une horloge lointaine sonna minuit.

Tout à coup, il sembla à la vieille femme que la scène changeait.

Le parvis se remplissait d'une foule énorme, anonyme. Ceux-ci n'avaient pas d'histoire. Ils n'avaient pas accompli d'actions d'éclat, prêché, fondé, souffert le martyre. Ils s'étaient contentés, vivants, d'accomplir leur destin de chrétiens. Quelques-uns,

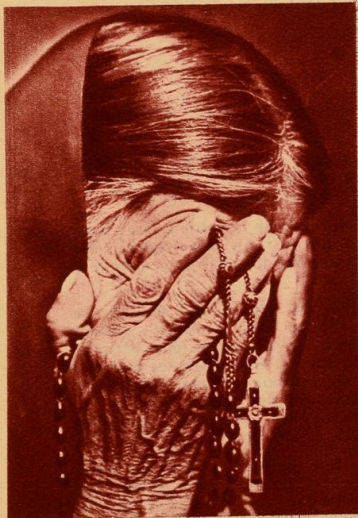

Photo Lemus (30° Salon Phot.)

même, ne s'étaient tournés vers Dieu qu'à la dernière minute : et Dieu leur avait donné le Paradis en partage...

Très douces, derrière eux, montaient des voix, venues d'un Purgatoire invisible.

— Nous attendons, nous expions nos fautes. Nous souffrons, mais nous sommes heureux. Nous sommes sauvés, pardonnés. Bientôt nous entrerons au Ciel...

Et voici que, dans cette immense foule qui marchait, extasiée, la vieille femme croyait reconnaître des visages.

Ceux, lointains, de ses parents, unis, illuminés par la jeunesse. Celui de son mari, si bon, si calme, sans ces colères qui le défiguraient parfois. Celui du tout-petit, mort voici bien longtemps, et qui ressemblait à un petit ange. Celui de sa fille, de sa pauvre fille, guérie, blanche et radieuse. Tous les visages enfouis dans la terre et qui avaient repris clarté, douceur et vie...

Les yeux lui souriaient au passage. Les bouches lui murmuraient : « C'est notre fête. Sois heureuse. Nous t'aimons encore. Nous t'attendons... »

Et quelques-uns lui disaient : « Les fleurs se fanent sur les tombes : c'est par tes prières que nous sommes-là... »

... « Une couronne de quarante-cinq francs... »

— Ah ! zut ! encore ces sales jours de cafard... »

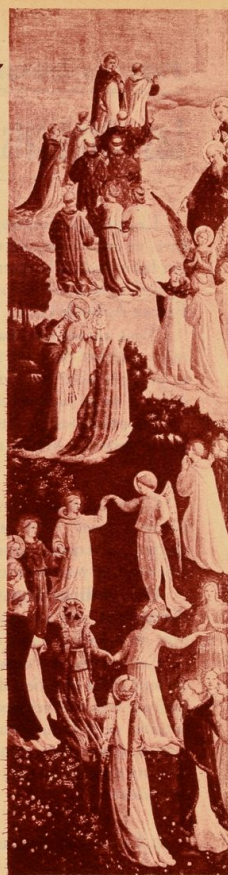

La femme décroisa ses mains. Elle avait compris. C'est l'orgueil et l'opacité des hommes qui changent ces jours de Toussaint et des Morts en étalage de vanité, qui les embuent d'écrasante, de déprimante tristesse.

Elle avait compris.

Pour elle maintenant, ils ne parleraient plus que de lumière, de joie, d'espérances éternelles...

Marguerite BOURCET.

FRA ANGELICO
Le Paradis.

Photo Braun.

Le crois à la vie éternelle...

« Non ! les âmes ne rencontrent pas dans ces ténèbres (de la mort) cette captivité effroyable, cette affreuse chaîne qu'on appelle le néant... »

« Non !... je ne me laisserai pas de le répéter, non, ce n'est pas la nuit, c'est la lumière ! Ce n'est pas la fin, c'est le commencement ! Ce n'est pas le néant, c'est l'éternité ! »

« Tout commence ici-bas, et tout finit ailleurs... »

Victor Hugo.

Les Syndicats Libres d'Ouvriers agricoles

Les grèves récentes, qui de l'industrie se sont étendues à l'agriculture, et dans certaines régions, ont provoqué les incidents que l'on sait, ont fait ressortir l'urgente nécessité de la création de syndicats d'ouvriers agricoles, réclamée depuis longtemps déjà par l'Union Catholique de la France Agricole (U. C. F. A.).

Tout autant que les travailleurs de l'industrie, les travailleurs de la terre, surtout dans les régions de culture industrialisée, ont le droit de se grouper pour défendre leurs intérêts professionnels. Et si leur groupement ne se fait pas au sein d'une organisation professionnelle, basée sur les principes chrétiens, il est clair qu'ils seront fatalement embriagés dans des organismes de lutte de classes.

C'est pourquoi, sans perdre de temps, il faut que les hommes de bonne volonté — et ils sont nombreux encore dans nos villages — se mettent au travail pour créer pour les ouvriers et ouvrières agricoles, et généralement pour tous les salariés du monde agricole :

Un syndicat départemental, ou mieux des syndicats d'arrondissement, qui pourront par la suite avoir des sections locales, sous le titre de Syndicat Libre des Travailleurs de la Terre.

Ces syndicats, forts du nombre de leurs adhérents, et plus encore de leur idéal chrétien de justice, de charité, de vraie fraternité, contribueront très efficacement à améliorer le sort matériel des travailleurs de la terre, de la famille rurale, en même temps qu'ils intensifieront la formation d'une élite rurale, et assureront à tous les salariés agricoles les moyens de sauvegarder leurs intérêts spirituels, de réussir leur destinée providentielle.

L'Union Catholique de la France Agricole (U. C. F. A.), la Jeunesse Agricole Chrétienne (J. A. C.) et la Jeunesse Agricole Chrétienne Féminine (J. A. C. F.) ont donné tout leur appui à la

Fédération des Syndicats Libres des Travailleurs de la Terre, 24, rue de la Pépinière, Paris (8e), qui groupe tous les syndicats d'ouvriers agricoles. Cette Fédération qui a pour secrétaire général M. Jules ZIRNHELD, édite un organe fédéral mensuel :

L'Ouvrier agricole.

Photo N. Y. T.

Calendrier liturgique

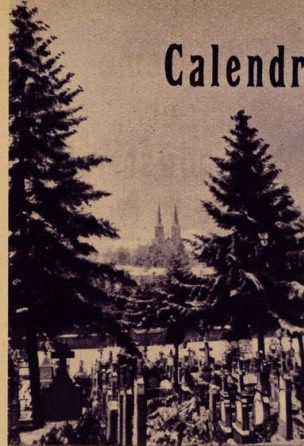

Photo J. Matillon.

Dimanche 1er : Toussaint. — Notre civilisation matérialiste a condamné les hommes à vivre le nez collé à la terre, préoccupés uniquement de leur bien-être matériel. Les Saints que nous fêtons aujourd'hui — et c'est en cela que consiste la sainteté — n'ont pas consenti à n'avoir d'autre idéal sur la terre que le maximum de bien-être. Ils ont compris la leçon de bonheur vrai, donnée par le Christ sur la montagne, leçon toujours actuelle que l'Evangile de ce jour rappelle à l'humanité. Et c'est pour cela que le Royaume de Dieu est à eux.

Lundi 2 : Commémoraison de tous les fidèles défunts. — Mois

des morts, mois des âmes du Purgatoire, âmes que nous avons connues, aimées, et qui peut-être attendent de nous, mieux qu'un bouquet de fleurs, mais la charité d'une prière, la charité d'une Messe, pour que s'achève leur purification dans le sang rédempteur du Christ, et qu'ainsi leur soit ouverte la porte de la maison de famille, où tous nous nous retrouverons, heureux à jamais, près de Dieu.

Dimanche 8 : 23e après la Pentecôte. — « Pardonnez, nous vous en supplions, Seigneur, les offenses de vos peuples. » (Oraison de la Messe). A côté des péchés des individus : égoïsme, orgueil, sensualité, injustice, indifférence religieuse, il y a les péchés des nations, péchés de ces gouvernements qui par des lois antireligieuses, prétendent bannir Dieu de la vie de la cité. Et les nations expérimentent aujourd'hui, tragiquement, que justice, fraternité, liberté, paix, ne sont que des mots, quand Dieu, mis au ban de la société, n'est plus là pour inscrire ces mots-là au plus intime des consciences.

Dimanche 15 : 24e après la Pentecôte. — *Evangile* : Il y a 20 siècles, le Christ a semé dans quelques âmes généreuses le bon grain de sa doctrine. Un tout petit livre, l'Evangile, la contient toute. Aujourd'hui encore, cette doctrine, identiquement la même, est une règle de vie pour des millions et des millions d'âmes.

Dimanche 22 : 25e et dernier après la Pentecôte. — *Evangile* : Ruine de Jérusalem et fin du monde, deux actes d'un même drame divin, qui furent prédits ensemble par le Christ. Le premier événement a eu lieu, en 70, quelques années après la mort du Sauveur, et le terrible châtement qui frappa les Juifs est la figure de celui qui atteindra, pour l'éternité, ceux qui auront rejeté le Christ.

Dimanche 29 : 1er Dimanche de l'Avent. — Avec ce dimanche commence l'année liturgique. Quatre semaines encore avant Noël, nous rappelant la longue attente du Rédempteur, promis à Adam et à Eve après leur faute. Le monde aujourd'hui encore attend anxieusement un Sauveur. Préparons nos cœurs à la venue du Christ : c'est Lui et Lui seul qui peut encore nous sauver.

Lundi 30 : Saint André, apôtre. — Frère de Simon-Pierre, choisi avec lui par le Christ pour être « pêcheur d'hommes ». Il évangélisa la Scythie, l'Epire et la Thrace. Il mourut martyr à Patras, crucifié sur cette croix de forme spéciale que l'on appelle de son nom : « Croix de Saint André ».

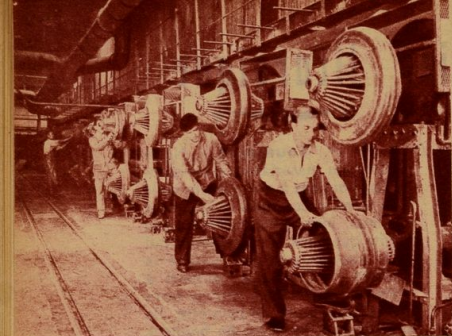

Photo Keystone

Baptême et Vie industrielle

Ah ! cette pierre sacrée, à peine visible dans le renforcement obscur du porche, elle tient peu de place au regard des vastes domaines où s'alignent les docks et les chantiers, les bureaux et les banques. Mais... la présence de cette cuve liturgique à l'entrée de nos temples transforme la physio-

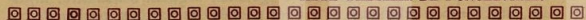
nomie de nos sociétés chrétiennes et de leurs ateliers.

Là, le nouveau-né, l'apprenti de demain, a reçu un sacrement qui a mis une empreinte indélébile sur son existence encore toute chétive, vouée, sans doute, à rester humainement toute humble. Jadis on marquait l'esclave à l'épaule d'un fer rouge, comme d'un stigmate de déchéance qui permettait de traiter sans pitié ce paria sans droits. Le candidat au royaume des cieux est marqué, au contraire, du signe sanctifiant qui l'impose au respect de tous.

Mais quand sa robe blanche de baptisé sera remplacée par la salopette aux taches grasses, l'Eglise... suivra du regard ce dépositaire de la grâce dans la fourmillière industrielle, sur le chemin de l'atelier où il vient chercher son gagne-pain... Dans le temps même où il s'initie à la science de son métier, il est tenu à continuer son apprentissage de la vie éternelle, et on doit lui en assurer le moyen...

Au milieu des installations les plus grandioses, mais qui toutes tomberont finalement en poussière, l'Eglise songe tout bas : « Comment sont traités ici les êtres humains que j'ai commencé d'associer à l'être de Dieu ? ».

ABBÉ THELLIER DE PONCEVILLE.

Ce que c'est qu'un enfant ?

Un petit être de chair, auquel les parents ont donné un corps, qui durera 30, 50, 80 ans peut-être, et qui tombera en poussière un jour, certainement.

Est-ce tout ? Non. Dieu qui a voulu, pour former le corps, la collaboration toute d'amour d'un père et d'une mère, est le seul créateur du principe de vie qui anime le corps, et que l'on appelle l'âme. Et comme le corps de l'enfant est à l'image et à la ressemblance de ses parents, son âme est créée pour être à l'image et à la ressemblance de Dieu. Et pour cela, elle doit vivre d'une vie qui ne finira pas, vie de la grâce qui lui est communiquée au baptême.

Ce que c'est qu'un enfant ? Un dépôt sacré, « une fleur... où pour le paradis germe une âme » (Fr. Jammes).

Le premier soin des parents doit donc être de faire baptiser au plus tôt leurs nouveau-nés.

Élever un enfant ne consiste pas seulement à lui procurer ce qui est nécessaire à la vie du corps, mais aussi et surtout à pourvoir à la vie de son âme, par une éducation chrétienne.

Quelle responsabilité ? L'amour chrétien, seul, peut la faire comprendre pleinement aux parents, et les aider à garder fidèlement à Dieu le dépôt qu'ils ont reçu de ses mains.

Ce que c'est qu'un enfant ? Un petit être frêle, délicat, oui ; mais, bien grand déjà, puisqu' « il contient Dieu » !

Les Sacrements

L'eau qui efface les péchés

— Alors, c'est pour demain ?

— Oui ! Ça sera une belle fête de famille : un baptême, ça donne toujours l'occasion de se retrouver tous ensemble.

— N'oubliez pas l'essentiel : c'est que ton mioche va devenir un petit chrétien, un enfant du Bon Dieu, quand l'eau du baptême effacera le péché originel et lui donnera la grâce.

— Bien sûr ! C'est tout de même un peu extraordinaire qu'un peu d'eau fasse tout cela !

— Extraordinaire ? D'accord !
sang du Christ, versé pour
applique les grâces méritées

— Je comprends bien
Seigneur nous mérite le
pourquoi de l'eau pour
si le Bon Dieu ne pouvait
sans cela !

— Le Bon Dieu
sommes : des
qui entendent, qui
besoin de signes
accorde sa grâce
qu'on sache qu'il
la joint à un signe
lave-t-on ?

— Avec de l'eau,

— Jésus a donc
baptême comme
cation de nos âmes,
grâce, de l'amitié

— Au fond, ça
signe, ça n'y fait

— Pardon, c'est
et qui sauve.
condamné à mort
au Président de la République.

— Quand la demande est signée par le Président.

— Voilà ! Sans cette signature, sans ce signe, pas de grâce... avec lui le salut, la vie. Pourquoi ? C'est réglé comme cela. Eh bien ! le Bon Dieu a choisi l'eau du baptême pour nous donner sa grâce : sans ce signe, pas de grâce... avec lui, le salut, la vie, la vie éternelle.

Mais cette eau a la vertu du
nos péchés, elle nous
par Notre-Seigneur.

que la mort de Notre-
pardon des péchés. Mais
effacer le péché ? Comme
pas donner sa grâce

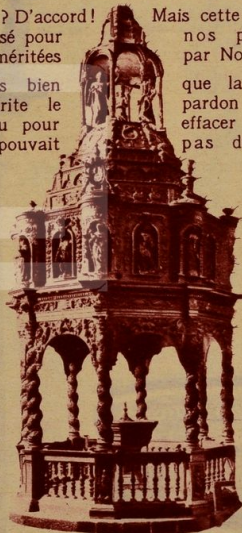
sait ce que nous
hommes qui voient,
sentent, qui ont
sensibles. Il nous
invisible et pour
nous l'a donnée, il
sensible. Avec quoi

parbleu !

choisi l'eau du
signe de la purifi-
comme signe de la
de Dieu.

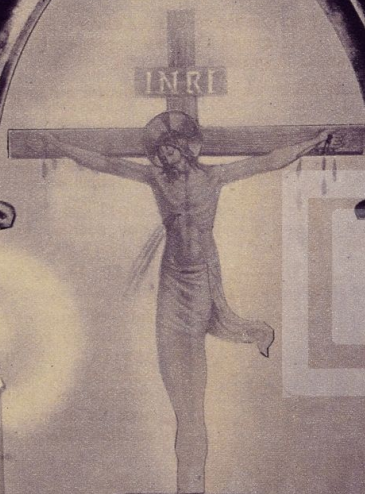
n'est jamais qu'un
rien !

un signe qui agit
Un exemple : un
demande sa grâce

Baptistère de GIUMILLAU

Le Baptême

Baptistère d'Agnetz (Olse)
(Arch. Phot. Art et Hist.)

D'après
van der Werff

Palmezzano da Ferli

Afin de nous rendre l'amitié divine,
Perdue par le péché d'Adam et d'Eve,
Pour nous tous, pour chacun de nous,
Le Christ est mort sur la croix.

Nul n'entrera au Royaume de Dieu,
S'il n'est purifié dans son sang.

Le Baptême opère cette purification,
Et fait de nous des enfants de Dieu.

Photomontage "Peuple de France"

Photos
Braun

Renard (Emile)

Réparer ses torts...

Les plumes courent sur le papier...

— Plus qu'un quart d'heure, mes enfants !

La voix du maître tombe dans un silence laborieux : c'est la composition de géographie décisive, celle qui va classer définitivement les élèves, en vue de la distribution des prix. La lutte est chaude entre André Torel et Raymond Dupré, et les chances sont sensiblement égales ; cependant Raymond conserve, des compositions précédentes, une avance de quelques points...

André n'est pas un mauvais petit garçon, mais un excès d'orgueil lui fait désirer à tout prix un succès, même s'il n'est pas entièrement mérité... Raymond est content de lui, cela se voit ; Raymond aura le prix de géographie, et tous les compliments, et toute la gloire...

Comment faire ? Un léger brouillard voile la conscience d'André. Plus que dix minutes, plus que cinq minutes... l'impossibilité de recommencer un devoir gâché !... Or, l'encrier de Raymond est en équilibre instable, le moindre mouvement peut provoquer un désastre... Ce serait très mal, il ne faut pas... mais le geste sournais accompagne la dernière protestation de l'honnêteté. Personne n'a rien vu : un fleuve noirâtre inonde maintenant la copie de Raymond.

C'est l'instant où le maître s'approche pour relever toutes les compositions. Le pauvre Raymond sanglote, il ne comprend pas... Absorbé par son travail, il ne s'est pas rendu compte... il ignore si le geste maladroit est venu d'André ou de lui-même.

Mais le devoir est inutilisable. Sur ce papier détrempe d'encre, l'écriture apparaît à peine. Le maître plaint le bon élève, il ne peut davantage... André sera le premier de la classe pour la composition de géographie.

Et huit jours plus tard, apparemment heureux et fier, André an-

nonce chez lui sa victoire ; mais une telle vilaine action ne va pas sans remords, et l'enfant n'est pas aussi endurci dans le mal qu'il parvienne à dissimuler son inquiétude... On ne peut d'ailleurs prononcer le nom de Raymond sans accentuer le trouble d'André.

— Qu'a donc fait ton camarade ? je croyais que vous vous suiviez de si près ?... questionne M. Torel.

Et l'enfant, la voix mal assurée, tente d'expliquer :

— Je ne sais pas... il a renversé son encrier sur son cahier... on n'a pas pu le classer.

Le père se garde d'insister, il connaît son fils, il a peur d'avoir compris... Une heure plus tard, il se borne à raconter :

— Figure-toi que tout à l'heure, ta petite sœur Paulette, par colère, a cassé la poupée de Jeanine Lestoc, mais elle sait déjà qu'il faut toujours réparer ses torts... elle vient d'aller porter sa propre poupée à la petite Jeanine.

Réparer ses torts... voilà désormais trois mots qui poursuivent André, Réparer ses torts... Avouer ? Faire annuler la composition ? Il n'a pas encore eu le courage de prendre une décision, que voici la composition d'histoire. En histoire, André est incontestablement le plus fort... Dès l'énoncé du sujet, l'enfant se rend compte que son camarade le traitera moins bien que lui... qu'à cela ne tienne, André volontairement oubliera quelques dates importantes, il intervertira l'ordre des batailles...

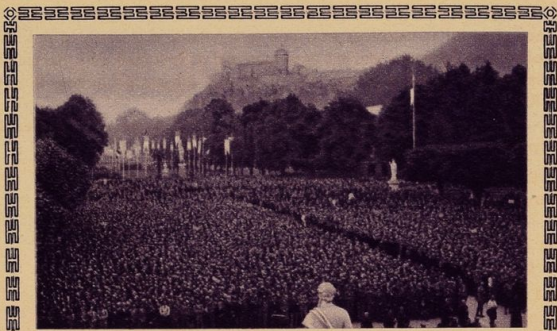
— Premier en histoire : Raymond Dupré, proclama le maître quelques jours plus tard, puis il ajouta :

— Mon pauvre André ! cette fois c'était piteux, vous n'avez vraiment pas été à la hauteur !

Mais André sait bien, lui, que parce qu'il a un bon papa qui lui a évité l'humiliation cruelle, mais lui a donné, par contre, le sens de la responsabilité, André sait bien que cette fois seulement au contraire, il a su être "à la hauteur !".

Elisabeth
DUPEYRAT.

Le pèlerinage des anciens combattants à Lourdes.

De la guerre, délivrez-nous, Seigneur!

C'est la prière officielle de l'Eglise, prière que 100.000 anciens combattants catholiques, venus de seize pays, sont allés redire à Lourdes, au mois de septembre dernier, demandant à la Vierge de Massabielle d'appuyer, auprès de Dieu, leur ardente supplication.

Huit jours auparavant, se tenait à Bruxelles un Rassemblement international pour la paix, où l'on votait des résolutions contre la guerre.

Tout le monde veut la paix! Personne au monde — et les catholiques moins que personne — n'accepte l'éventualité d'une nouvelle « boucherie ».

« Plus de guerre, désarmement, sécurité collective, assistance mutuelle », a-t-on clamé à Bruxelles. Mais certains de ceux qui s'y trouvaient, voudraient, sur le plan international, endiguer définitivement les haines nationales, alors que, sur le plan national, ils attisent les haines sociales. Comme si, tout à la fois, le cœur humain pouvait, par-dessus les frontières, aimer toute l'humanité et, à l'intérieur des frontières, haïr une partie de cette humanité!

« De la guerre, délivrez-nous, Seigneur! » a-t-on prié à Lourdes. Le temps n'est plus de se battre, ni entre peuples, ni entre classes. Il faut arracher du cœur de l'homme la haine qui dresse le frère contre son frère, qu'il soit en deçà ou au delà des frontières.

Plus de guerre! Oui! mais alors, plus de haine!

Plus de haine! Oui, mais alors il faut autre chose que des prédicateurs de désarmement, il faut des réalisateurs d'amour.

Or, le cœur du chrétien contient, sans alliage, et l'amour de sa patrie, et l'amour de l'humanité, parce qu'il possède en lui le plus puissant ferment de concorde internationale et nationale, la Charité du Christ.

Lourdes! Bruxelles! On a dit ici et là qu'on voulait la paix. Mais c'est là surtout où s'est tenu le Rassemblement international de prière pour la paix que l'on a travaillé, le plus efficacement, pour la paix du monde, parce que c'est là que les cœurs ont tué la haine, afin de tuer la guerre.

Les quatre petits gars

Nouvelle inédite de M. PRENTOUT.

Quatre petits gars étaient assis sur l'herbe d'un pré. Malgré les chansons des oiseaux et celles du ruisseau, sans un regard pour les marguerites dressées sur leurs longues tiges, les jeunes garçons restaient inactifs et songeurs. Ils étaient malheureux, parce que la veille, ils avaient terminé leur temps d'école!... Oui! Le père de Tiennot, celui de Toinot, celui de Jeannot, et aussi celui de Louisot, n'avaient-ils pas tenu ce discours à chacun :

« Mon garçon, tu es le plus jeune de ma nichée; hélas! pour « tes bras, il n'y a pas d'ouvrage sous mon toit; pas de pain, si tu « ne le gagnes; il te faut nous quitter pour apprendre un métier. « Réfléchis et demain soir, dis-nous où te portent tes goûts. »

Et chacun des pères avait essuyé une larme du revers de sa main.

Il fallait se décider et aucun des jeunes garçons n'avait la moindre idée du métier qui lui conviendrait le mieux.

Enfin, Jeannot, un petit blond, déluré et rieur, proposa :

— Jetons nos bonnets le plus haut que nous le pourrons, l'endroit où ils retomberont nous donnera une indication.

Otant son bonnet bleu, le petit gars le lança de toutes ses forces. Il tournoya en l'air, la durée de quelques secondes avant de choir dans le ruisseau qui s'empara de la coiffure, pour la mener à la rivière.

— Je serai marin! s'exclama Jeannot, triomphant; à la pointe des mâts, je me balancerai, libre et léger comme une mouette. Que de pays verront ma vareuse rayée et mon béret à pompon rouge!

— A mon tour de jeter mon bonnet, s'écria Toinot que grisaient les rêves du futur matelot.

Il prit un gros caillou pour alourdir son bonnet blanc et le projeter plus loin, et voilà qu'il l'envoya casser le carreau d'un moulin au flanc de la colline.

— Eh ! tu seras meunier !... Ton moulin va trop vite, ton moulin va trop fort ! chantèrent ses camarades, en riant de tout leur cœur.

— Entendu, acquiesça Toinot, j'aurai bientôt des écus sous nombreux que les perles du ruisseau sous la roue, quand elle tourne... A toi, Louisot !

Louisot tailla une baguette de coudrier, en coiffa son bérêt de laine pourpre qui le fit tourner longtemps, puis il donna un coup de baguette ; bientôt, on vit parmi les feuilles du grand chêne, à la lisière de la forêt, un point rouge qui se balançait.

— Tu seras bûcheron, disait l'un.

— Mais non, charpentier ! criait l'autre.

— Pourquoi pas sabotier ? lança le troisième.

Louisot secoua la tête : « Je serai musicien et chanterai de façon plus merveilleuse que le vent dans les feuilles, que le merle sur la branche. A la capitale, on m'applaudira ; j'y ferai venir mes parents... comme ils seront fiers de leur dernier-né ! »

— En attendant, avança Tiennot, le gros moineau du chêne pourrait bien faire son nid dans ton bonnet. Pour moi, mes amis, je ne rêve ni la liberté, ni les richesses, ni la gloire. Que va donc me répondre le petit bonnet de laine noire, tout usé, que me tricota ma mère-grand, en récitant pour moi tant de prières ?

La coiffure de Tiennot, à peine lancée, passa une hirondelle qui l'attrapa au vol, dans son bec, et partit à tire-d'ailes.

Les quatre petits gars, le nez en l'air, le cœur battant, suivirent longtemps des yeux le vol de l'oiseau. Celui-ci devenu un tout petit point, finit par se poser au large de la plaine, sur le coq de l'église.

Toinot, Louisot et Jeannot se regardèrent interdits... Tiennot murmura :

— Dans cette contrée, sans doute, jusqu'à ma mort, je vivrai. Mes vêtements seront souvent plus usés que mon bonnet, mais sans avoir ton talent, Louisot, de tout cœur avec les merles, je chanterai la gloire du Seigneur ; mes petits gars, je serai prêtre !

Le soir venu, les mamans pleurèrent dans leurs tabliers de toile bleue... Celle de Tiennot pleurait aussi à chaudes larmes, mais elle n'oubliait pas qu'un grand honneur

lui était fait ; pour elle la joie et la peine se mêlaient. Grand'maman a bien prié, pensait-elle !

A l'automne, les petits gars partirent, qui au moulin, qui sur un bateau, le troisième à la ville pour y étudier. Quant à Louisot, on l'envoya débiter des planches à la fabrique du bourg. Très vite, il avait dû renoncer à la gloire, car il chantait toujours un ton au-dessus ou au-dessous. Maintenant, tout le long du jour, il entendait le bruit monotone de la scierie, loin des mélodies des oiseaux.

— Ah ! bonnet rouge, pourquoi t'es-tu accroché aux branches qui bougent ?...

Sur son grand bateau, Jeannot a fort à faire. D'aventures, point. Le quartier-maître n'aime pas ce petit paysan qui, n'étant pas né sur les côtes, ne connaît rien aux cordages et aux vergues.

— Ah ! joli bonnet bleu flottant sur le ruisseau du pré, pourquoi prédire la joyeuse liberté ?...

Et voilà que Toinot doit quitter le moulin ! Autant que la roue tourne, boit le meunier, l'enfant reçoit plus de taloches que de pièces d'argent. Il aidera le forgeron du village à soulever les sabots des chevaux, à attiser le feu de l'enclume ; mais ne dit-on pas que le forgeron va céder la place à un garagiste, puis, le patron achètera une machine électrique et fera fi de ses bras.

Pauvre Toinot qui se croyait riche !... Ah ! petit bonnet blanc qui le faisait opulent, pourquoi as-tu cassé le carreau du meunier ?

Quant à Tiennot, il sait plus de latin que n'en contient le livre de messe de sa grand'mère, il chante à la chapelle, et devient chaque jour plus savant, plus sage et plus heureux.

Trente années se sont écoulées. Tiennot, depuis longtemps curé de campagne, ne tient plus à rien sur terre ; pourtant, il y a un objet dont il ne consent pas à se défaire : c'est le bérêt de laine que jadis on fit choir à grand-peine, alors qu'il était juché sur le coq de l'église. Aux grandes fêtes, s'il a une minute de loisir, tout ému, il ouvre le tiroir où est serré le précieux souvenir, et il murmure :

— Ah ! cher petit bonnet noir, tu n'as pas trompé mon espoir !

RÉCRÉATIONS

Charade

Mon premier porte un prénom royal
Et mon second lui intime un ordre
Que n'aime pas les gens pressés.
Mon tout est un personnage bavard
Et souvent peu recommandable.

Mots en triangle

- ***** Où roulent les astres.
***** Se met sur la table.
***** Quand l'enfant n'a pas obéi.
*** Fruit à pépins.
** Démonstratif.
* Voyelle.

Devinettes

- Qu'est-ce qu'on met sur la table, que l'on coupe, que l'on distribue et pourtant que l'on ne mange pas?
- Quelle différence y a-t-il entre un caissier, un voleur, un grain de blé et la politique?
- Que font tous les hommes ensemble?

SOLUTIONS D'OCTOBRE

Charade

ROUGET DE L'ISLE (Rouge-Aide-L'île).

Devinettes

- La Tour Eiffel fait monter ; le cigare fait des cendres (descendre).
- C'est la lettre I (la laiterie).
- Les vitriers, parce qu'ils ont toujours le verre en main.

Enigmes

Je suis : LA ROUTE
Je suis : L'AIGUILLE

Métagramme

J'ai quatre pieds, et mon dernier
A la fin se transforme
Héritaire ou non, c'est un vice
Elle vérifie le poids des marchan- (dise)
Quelque peu avancé dans le temps.

Logogriphe

Sur mes sept pieds, j'apporte la souffrance (france)
Mon chef à bas, j'apporte l'évidence.

Monsieur Plume a perdu sa clé.
Où est-elle ?

Carré syllabique

DE	SU	ET
SU	MAT	RA
ET	RA	VE

Mots en triangle

A L I C A N T E
L U C I F E R
I C A R I E
C I R O N
A F I N
N E E
T R
E

Előadás Lensban. A lensei Magyar Katolikus Házban május 3-án volt az első műsoros előadás és táncmulatság. Ez alkalommal adtuk át hivatásának a csinos új színpadot, melyet Illés József készített önzetlenül és kitünő kivitelben. Színrre került «Tulokék örökölnék» című vígjáték, melyet Illésné és a lensei magyar leányok adtak elő máris kitünő betanulásban és alakításban. Az összegyűlt magyarság zajos tapsokkal honorálta a mindenkit megnevettető előadást. A fiúk ugyancsak mulatságos többnyelvű énekkart mutattak be. Dijanics Jánosné « Miss Bürgözd Petyege » című monológot szavalta meg-megújuló nevetés között, míg Forró László cigánymonológót adott elő hasonló kitünő sikerrel. Befejezésül 10 magyar ruhás pár magyaros táncokot lejtett. Az előadás után tánc volt éjfélig. Örömmel kell írunk, hogy a lensei új Magyar Ház máris megfelel szép hivatásának, kedvelt otthona lett az ottani hazafias gondolkozású magyaroknak.

Kirándulás a brugesi Szent-Vér körmenetre. A lillie Boldog Margit Kör csoportos kirándulást vezetett autokáron Brugesbe május 4-én és megható lelki épüléssel nézte végig a világon egyedül álló Szent-Vér körmenetet, amelyben meglevenedtek az ő és újszövetségi bibliai jelenetek kezdve az összlőkölő Krisztus Urunk kijszövetségéig. Az elvonuló bibliai személyek megrendítő élethűséggel mutatták be a bibliai eseményeket. Az Üdvözítő Szent-Vér ereklyéjét két püspök hordozta. A körmenet megtekintése után hangulatos csolnakkiránduláson vettek részt a leányok. Bruges városa a romantikusan szép kanálisokkal kis Velencének nevezhető és egyes részletei legszebb festői tájképeknek kínálkoznak.

Mère Cordonnier aranyjubileuma. Május 9-én tartotta 50-éves szerzetesnői jubileumát a lillie Cénacle aranyos szívű apácája, Mère Cordonnier. Ő a magyar leányok szeretve tisztelt nagy jötevője, ki számtalan esetben szerzett nekik állást francia családoknál és ő nevén szereplő zárdában havonként jönnek össze a Boldog Margit Kör tagjai litániára és teára. Az ünnepségre, amelyen maga a lillie biboros-püspök elnökölt, szép számmal jöttek el a magyar leányok. A Magyar Katolikus Misszió nevében az északi lelkész üdvözölte az ünnepelet, míg a Boldog Margit Leánykör nevében Benedek Valéria fejtezte ki a magyar leányok szerencsekívánatait.

Lelkigyakorlat a Cénákulumban. A Boldog Margit Kör május 17-19-én tartotta évi zárt lelkigyakorlatát a lillie Cénákulumban, amelyen a tagok szép számmal és buzgósággal vettek részt. Ez alkalommal körünkben üdvözölhetők Dr. Kozma Ferenc párisi magyar lelkész. A lelkigyakorlaton jelen voltak a következők : Andrejkovics Mária, Bajkó Erzsébet, Bartók Erzsébet, Bauer Klári, Birmann Mária, Bozi Irén, Bozi Sárolta, Benedek Valéria, Egyed Magdolna, Farago Ida, Haász Gizella, Habján Margit, Kerekes Anna, Kertész Erzsébet, Kertész Matild, Kirmayer Mária, Kozák Emilia, Hochberger Margit, Major Anna, Meleg Emilia, Maráci Mária, Német Anna, Német Ilona, Pákozdi Anna, Povožán Eugénia, Roboz Margit, Sebők Ilona,

Stranszky Katalin, Uhl Ilona, Valkányi Alice, Vogel Erzsébet. A lelkipályorkolat mindenki számára lelki elmélyülést, megerősödést és felejtethetelen szép órákat szerzett.

Szentáldozások. Roubaixban ünnepélyes szentáldozáshoz járult Könyai Emil a Notre-Dame plébánia templomban, május 21-én, Birmann Mária a lillei Cénakulumban május 19-én, Leforestben Takács Erzsébet 21-én, Rouvroy-les-Minesben Regénye Irén, Szeibl Irma, Szabó Róza, Horvát Róza 21-én, Lensban Andrejkovics Ilona, Odeknál Vanda, Schwarcz Mária, Szabó Mária, Vass Erzsébet, Pünkösdkor.

Keresztelés. Seres István családjában május 12-én fiúgyermek született, aki a roubaixi Saint-Jean-Baptiste pléb. templomban 21-én történt kereszteléskor Jenő, Domonkos, Ferenc neveket kapta.

A francia egyetemi hallgatók kongresszusa április 17—19-én volt Lilleban és azon a lillei katolikus egyetemre beiratkozott és oda szorgalmasan eljáró magyar diáklányok is részt vettek. A 18-án rendezett fényes fogadáson magyar ének- és táncszámokkal szerepeltek és azokkal általános nagy sikert arattak.

Egyetemi záró teadélután. A lillei katolikus egyetem hallgató-nőinek szokásos havi teadélutánját május havában 26-án a magyar leányok rendezték, amely egyben a tanév utolsó záró teadélutánja volt. Ott láthattuk az egyetem rektorát, Monseigneur Lesnet, több egyetemi tanárt és az összes egyetemi hallgatókat. A magyar leányok Nagy Ilona missziós nővér vezetésével hangulatos műsorral kedveskedtek a megjelenteknek. A kitűnően fegyelmzett énekkar magyar dalokat adott elő nagyszerű sikerrel, Mészáros Ilona «A magyar dal» című melódrámát szavalta mély átérzéssel Nagy Ilona zongorakiséréttel és az énekkar közreműködésével, majd magyar táncokat lejtektek mek-megújuló tapsok között.

Haász Gizella, az új missziós nővér kinevezését örömmel közöljük a «Tudósító» olvasóival. A missziós munka és szociális tevékenység annyira felhalmozódott a még mindig tekintélyes számú északi kolóniákon, hogy Nagy Ilona missziós nővér mellé szükség volt egy kiegészítő erőre és azt Haász Gizella okleveles tanítónő személyében kaptuk meg. Szívvel kívánjuk, hogy közismert megnyerő modorával és tevékeny buzgóságával sok jó tudjon cselekedni magyar testvéreink között.

Pünkösdi előadás Roubaixban. A Szent István Kör Pünkösdvasárnap este műsoros előadást rendezett, amely egyszersmind az anyák köszöntése is volt. Szinre került a vigalmi gárda kitűnő rendezésében a «Hajnalban» és «Hun az eszed sógor» című bohózat. Az északi lelkész az édesanyjáról tartott ünnepi beszédet. Az előadás után tánc volt éjfél után 2 óráig, amely a legjobb hangulatban zajlott le.

Látogatás. Binder Károly párisi m. k. főkonzul, Dobay Székely Andor, a párisi Magyar Ház elnöke és Ujváry Dezső követségi titkár a pünkösdi ünnepek alatt meglátogatták az északi missziót. Megtekintették a lensi magyar házat és a roubaixi Szent István Kört, ahol a tiszteletükre összegyűlt magyarság szeretettel köszöntötte őket. Ugyan-

csak látogatást tett július 10—13-ig Beller Ipoly György premtontrei kanonok, a Szent István Kör alapító diszelnöke is.

Első szent áldozás Lensban. Június 21-én első szent áldozáshoz járult Lensban Klausz József, Klausz Mária és Német Teréz.

Anyák napja Lensban. A misszió június 21-én délután a lensi Magyar Házban anyák napját rendezett, arra eljöttek a Rouvroy-i szülők és gyermekek is. A gyermekek énekekkel, szavalatokkal, táncszámokkal kedveskedtek az édesanyáknak, majd bájos szindarabokat játszottak és azokkal sok mosolyt csaltak elő a jelenlevőkbe. A Rouvroy-i gyermekek előadták a «Vendégvárás» az «Anyák kívánsága» és «Anyák köszöntése» című darabokat, a lensiak «Sári néni» és «Bizonnyitvány» című szindarabokat. A lelkész az anyai szeretetről és az anyai hivatásról beszélt.

A Szent István Kör 10 éves jubileuma.

Az alapításának 10 éves jubileumát ülő Szent István Kör augusztus 23-án tartotta fényes keretek között a jubilárius ünnepséget. A hálaadó szentmisét a kör alapító diszelnöke, Beller Ipoly György kanonok mondotta és alatta könnyekig megható szép szentbeszédet mondott. Az ezen alkalomra újjalakított és feldíszített körhelyiségben délután 5 órakor kezdődött meg az ünnepi műsor. A Himnusz eléneklése után az északi lelkész üdvözölte a megjelent vendégeket és a roubaixi valamint a bányavidékről jött nagyszámú magyarságot és felolvasta a Kört üdvözölő táviratot, melyet a Magyarok Világkongresszusa elnöke báró Perényi Zsigmond küldött, és az üdvözölő leveleket. A magyar királyi követség és a Franciaországi Magyar Szövetség nevében Dobay Székely Andor magyar és francia nyelven köszöntötte a jubiláló kört és a jelenlevő egyik alapítóját, Louise Derville kisasszonyt. Dubravszky Róbert a Párisi Kölcsonősen Segélyző Egylet, Kiss Zoltán ref. lelkész a református magyarok, Forró László a bányavidéki magyarok, Schwarcz Ilona a B. Margit leánykör üdvözlését tolmácsolta. Előadásra került a Bujdosók című hazafias szindarab, melyet a Kör műkedvelő gárdája adott elő nagy sikerrel és azon Prokop Annus, Hrutka Györgyné, Buzsik Ferenc, Barsi János, Tárnok Lajos és Forró Dezső tehetsége javát nyújtotta. Peisz Rezső és Ottó a roubaixi Konzervatórium növendékei hegedűn és gordonkán Bach, Rimsky-Korsakoff, Massenet és Karjinszki-darabot valamint magyar táncdal betéteket játszottak művészi interpretálással. A magas szárnyalású ünnepi beszédet Beller Ipoly György kanonok, diszelnök mondotta és abban gyönyörűen fejtegette a kör alapításának célját és magas sztos hivatását. Tárnok Lajos és Buzsik Ferenc szép magyar dalokat énekeltek, Illés Gyuláné és Odeknál Edit a Tavasz című énekes jelenetet játszották meghatóan, majd Dömény Margit, Odeknál Edit és Szabó János Ég a negyedik emelet című vidám jelenetet adták elő, amellyel vidám hangulatot keltek. Az ünnepség a Szózáttal ért véget. A francia lapok tudósítót és fotóriportert küldöttek ki, és az ünnepélyről képekkel illusztrált meleg hangú közleményt hoztak. A magyar rádió aznap kétszer is megemlékezett a körről, és a budapesti lapok hosszabb cikkben ismertették a jubilárius ünnepséget.

Kirándulás a phalempini erdőbe. A roubaixi magyarok június 28-án egész napos kirándulást rendeztek a lilleiek kedvenc kiránduló helyére a phalempini erdőbe. Reggel fél 7 órakor közös szent misét hallgattak Lilleben a Saint-Maurice templomban és utána vonatra szálltak. Fél kilenckor már vígan barangoltak az erdőben és élvezték az ózondús erdei levegőt, amely igazi felüdülést jelentett az egészségtelen gyárvidék lakóinak. A társasjátékok és futóversenyek sok kedélyességet hoztak. Mindenki a legjobb hangulatban, egy jól töltött nap emlékével tért haza.

Kirándulás Notre-Dame-de-Lorettera. A Lens és környéki magyarok július 5-én egész napra kirándultak a világháború egyik legnagyobb francia katonatemetőjébe, Loretteba. A gyönyörű új bazilikában szent misét hallgattak, megtekintették az óriási nagy temetőt, a világító tornyot. Ugyanekkor egy francia pap első szentmiséjét mutatta be a bazilikában, akinek az édesatyja ott elesett és e temetőben pihen.

Decembri program

3-án délután 5 órakor Mikulás ünnepély Rouvroiban.

6-án reggel 8 órakor szent mise Rouvroiban; fél 11-kor szent mise Lensban utána Mikulás ünnepség; délután 6-kor Mikulás ünnepély Roubaixban.

13-án fél 11-kor szent mise Roubaixban.

20-án 11-kor szent mise Lensban.

24-én 3—6-ig leányok karácsonyi összejövetele a roubaixi Szent István körben; este 7-kor karácsonyfaünnepély a roubaixi gyermekek részére, utána közösen megyünk éjfélj misére.

25-én 11-kor szent mise Lensban; délután 3-kor Karácsonyfaünnepély.

26-án 11-kor szent mise Rouvroiban, utána karácsonyfaünnepély.

27-én fél 11-kor szent mise Roubaixban.

31-én Szilveszteri bál Roubaixban.

Szeptember 6-án a roubaixi műkedvelők közreműködésével műsoros előadást rendeztünk Lensban, színr kerültek: «A tavasz», «Ég a negyedik emelet», «Vén leányok táncláza», «Az előkelő utas» és «Mög van tiltva a szerelem». Előadták: Illés Gyuláné, Odeknál Edith, Dömény Margit, Weingartner Annus, Szabó János, Schwarcz Ilonka, Szabó Mancsi, Dömény Mariska, Odeknál Vanda, Barsi János, Buzsik Ferenc, Tárnok Lajos, Prokop Anna, Dancs Ignác, Forró Dezső, Hrutka Györgyné.

Szept. 26-án műsoros szüreti bált rendeztünk Roubaixban, amelyen magyar táncok, «Komégyások Piripócson», «Matyó Jankó baka lesz» c. szindarabok szerepeltek.

Október 11-én műsoros szüreti bál volt Lensban, előadásra kerültek: «A babaiskola», «Vera álma», «Pártaláz», «Igyunk egyet, sógor», «Ki viseli a nadrágot» a következő szereplőkkel: Schwarcz Mancsi, Tuni, Bús Vilma, Illés Nusi, Elek Mancsi, Hajnóczki Tercsi, Balog Mariska és András, Szabó Ilus, Vass Erzsike, Ilonka, Németh Terus, Odeknál Vanda, Dömény Mariska, Klausz Mancsi, Illés Gyuláné,

Schwarcz Ilonka, Odeknál Edith, Weingartner Annus, Szabó Mancsi, Klausz György, Juhász Andrásné, Klausz Dódi, Földi József, Dömény Jani, Szabó József és János.

Gyermekek!

Most mikor e sorokat írom, sok-sok mosolygó gyermekarcot látok magam előtt. Ajándékba adott és irásztalomra kitett fényképekről mosolyognak rám, de nem csak onnan. Bármerre tekintek most, emlékeztem és képzeletem egyszerre megelevenedik és minden felől buksi gyermekfejek integetnek felém. Ugy érzem, hogy itt vagytok mind, kedves gyermekeim, kikkel a Gondviselés összehozott, hogy itt zajongtok, belenyúltok fiókomba, kotorásztok, mint szoktatok, kacagtok irógépemen, kiültök szobám erkélyére a virágok közé, énekeltek és jókedvűen mindig mosolyogtok. Én visszamosolygok rátok, de nemcsak én, hanem mindenki, aki találkozik veletek. Tudjátok-e miért? Mert mindenki szeret benneteket! Ti vagytok a felnőttek napsugara, madárdala, ti vagytok a virág, az illat, a jövő reménye, ti vagytok a kedvesség, a tisztaság! Ezért szeret benneteket mindenki.

De, kedves gyermekeim, ugye nincs szomorúbb látvány, mint a hervadó virág, a kettétört remény, a bemooskolt fehér ruha, az igazgyöngy a porcsolyában. És higgyétek el nincsen szomorúbb éleménye egy felnőttnek, mint a hazudozó, nem őszinte gyermekkel való találkozás, mint a koravén gyermek, aki ismeri és kedveli a rosszat, aki nem imádkozik... Egyszer hallottam, hogy gyermekek egy püpos embert csúfoltak, s azt is láttam, hogy haszontalan apróságok mint vesznek kövekkel célba egy csontvázra lesóványodott öreg kecskét a réten. Mily csunya látvány volt ez gyerekek! — Ugye, tudjátok, hogy mit akarok mondani nektek? Kérni akarlak benneteket, hogy őriztétek lelketek tisztaságát, legyetek őszinték, legyetek mindig jók, jószívűek, engedelmesek, hogy szeressetek imádkozni, mert az Isten Isten szépségét tükrözi rajtatok! Szeressétek és a világért se mulasszátok el a vasárnapi szentmisét, mert az az áldás mit a templomból magatokkal hoztok, az segít benneteket mindig gyermeklelketeknek megmaradni, vagyis ártatlannak mint a hó, szépnek, kedvesnek mint a madárdal és napsugár, illatosnak mint a róza. És figyeljétek csak meg, mindenki szeretni fog benneteket és örülni fog, ha veletek találkozik és visszamosolyoghat rátok.

Proletárok Megváltása

E cím alatt *Dr. Közi-Horváth József* 48 oldalas könyvecskében világosan, érthetően és népiesen mutatja be és magyarázza meg *XI. Piusz pápa* világhírű szociális tárgyú körlevelét a *Quadragesimo Anno*-t, amely a mai, oly annyira zilált társadalmi kérdésnek egyetlen és biztos megoldását tartalmazza. A magyarázó könyvecske immár 400 ezer példányban forog közközeen Magyararszágban, amilyen nagy számban még nem jelent

meg magyar könyv. Az elolvasásra mindenkinek nagyon ajánlatos könyvcsekből hozzuk a következő szemelvényt:

A liberális gazdasági és társadalmi rendnek következménye az a sötét szakadék, amely ma a kevésszámú túlgazdag és a vagyontalanok belátatlan tömege között tátog. Ezt a kiuzsorázott tömeget proletárságnak szokás nevezni. Proletárnak nevezüzz az olyan embert, aki minden vagyon nélkül, két keze munkájának árubabocsátásából tengeti a maga és családja életét. *Kétféle proletártömeg van: ipari és mezőgazdasági.* A proletárság sorsának megjavítása lebegett már XIII. Leó szemei előtt, amikor a «*Rerum novarum*» című körlevelet kiadta. Ugyancsak a proletár tömegek sanyarú életét indította XI. Pius pápát is arra, hogy a «*Quadragesimo anno*»-ban megismételje és bővebben kifejtse az Evangélium szociális tanítását. «*A proletárok megoáltása az a cél, — olvassuk a Qu. a.-ban — amelyet a Mi Elődünk, mint parancsoló szükségét kitérített.* Most annál inkább kell ezt hangsúlyoznunk és sürgetnünk, mert a pápa üdvös intelméi bizony gyakran feledésbe mentek, mert vagy szándékosan agyonhallgatták, vagy keresztülvihetetleneknek tartották, pedig igenis keresztülvihetők, sőt a megvalósításuk egyenesen szükséges.»

Kemény bírálat ez az elmult negyven esztendőről, de jogos. Ha ezalatt a négy évtized alatt iparkodtak volna megvalósítani a «*Rerum novarum*» szociális tanításait, akkor nem lenne gazdasági válság ilyen borzalmas méretekben, nem lenne bolszevizmus és nem lenne ez a sok újfajta, bizonytalan jövőjű gazdasági és társadalmi kísérletezés.

A «*Proletárok Megváltása*» könyvcsekét és más szociális tárgyi kiadványokat bárkinek portómegtérítés fejében ingyen küldi a Misszió.

Szerkesztői üzenetek.

Krausz Béla, Budapest, VII. ker. Gyulai Pál-u. 13. Igen köszönöm kedves levelét, melynek részletét közlöm is, mert többeknek hasznára válhatik: «*Ha bármelyik honfitársunkat a kényszer hazaszólitáná, örömmel üdvözlöljük a keresztény községi pártban, melynek ifjúsági csoportjában hozzáfogtam a régi módszerem szerint újonnan beállított könyvtár rendezéséhez úgyszintén tagok szervezéséhez. Kérem Ft. urat, hogy méltóztassék átadni üdvözlömetet a Katolikus Misszió összes tagjainak azzal a megjegyzéssel, hogy ha valaki hazavándorol, keresse fel pártunkat, minden törekvésem a legmesszebbmenően odairányul, hogy lesegítsem vállalairól az elhelyezkedési gondokat.*»

L. A., Besançon. Valójában sokkal intelligensebb ön, sem hogy ilyen vádaskodást komolyan vegyen. Miről is van szó? Önnek azt mondták, hogy a katolikusokat akadályozzák a szabad kutatásban a dogmák. Hát adja rá azt a választ, hogy a mélység felett elvezetést út korlátja nem annyira a menetelben akadályoz mint inkább az alázuhanástól óv meg. A dogmák nem a gondolat szabadságának, hanem a tévedés könnyű lehetőségének akadályai. Olyan a dogma az ember

hitéletében mint a világitótorony a tengeren. Jó a hajósnépnek ahhoz irányodni! De a dogmák elévültek? Hm. $A \times 2 = 4$ nem évil el, mert módosítani nem lehet az igazságot. Ezzel arra a vádra is megfeleltünk, hogy a dogmák merevek; az örök igazságok ugyanis változást nem szenvedhetnek. «*Jézus Krisztus ugyanaz tegnap, ma és mindörökké*» (zsid. 13, 8). Egyébként érdemes megjegyezni az upsalai egyetem feliratát: «*Szép dolog szabadon gondolkozni, de jobb dolog helyesen gondolkozni.*»

Regöczi Jenő, Budapest. Te ugyanis tudod, hogy legalább oly készséggel jártunk utána elvesztettnek vélt tárgyainknak, mint amily bátorsággal, lelkesedéssel, férfias erőmegfeszítéssel indultatok el több-ezerkilométeres kerékpárutatokra, hogy magatoknak tapasztalatokat, hazánknak értékeket gyűjtsetek. A küldött szép kézimunkát jövő évi szeretetvásárunk anyagába soroztuk. Jó munkát!

Neumann Irma. Eljegyzéséhez szeretettel gratulálunk! Rákospalotán vannak francia apácák is, «*Les petites sœurs des pauvres*», látogatásának örülni fognak.

C. M., Páris. Ugy találom, hogy túlságosan elsiette azt a kijelentését: ne tegyünk különbséget vallások között, mert egy az Isten! Nem gondolja, hogy ép azért, mert egy az Isten, csak egy az igazság? Az igazság ellentétese mindig hazugság vagy tévedés, tehát mindenképpen eltérés az igazságtól. Már pedig az ember természeténél fogva az igazság felé törekszik s nem lehet neki közömbös sohasem az igazság. Embertársait is az igazság felé kell vinnie, hogy lássanak, hogy boldogabbak legyenek. Ha katolikus hitéről mint igazságról — Krisztus az Út, Igazság és Élet — meg van győződve, akkor már is különbséget tett vallás és vallás között a katolikus vallás javára.

Ez természetesen nem jelenti azt, hogy a tévedésben leledzőket gyűlölni kell. Szeresse őket, mert szükségük van a Fény gyermekeinek a szeretetére, hogy megvilágosodjanak, de — az Ég szerelmére kérem — őrizze meg a még égő hit mécesését és óvja jobban mint bármitől a vallási semlegesség, közömbösség kódétól és útvesztőjétől, mert aki mindent, tehát ellentétes dolgokat hisz, voltaképpen semmit sem hisz.

Tisztelettel köszöntöm és kérem, hogy a Szentlélek Úristen adja meg Önnek hét ajándékát, a bölcsességet, az értelmet, a tudást, a tanácsot, az istenességet, az erősséget és az istenfélelmet.

Bodor Antal (Bpest, I. Attila-körút 19). Nem is hiszed, mily jól esett a találkozás. Üdvözlöketek átadtam. Mindenki élénken érdeklődik hogylétetek felől és rengeteg viszontüdvözlöletet küldenek. Katalin napján sokan imádkoznak Nagyságos Asszonyért. Isten éltesse!

Heisz Kálmán (Székesfehérvár, Pálya-u. 32). «*Sokat gondolok a párisi szép napokra, minél távolabb jutok tőle, annál kedvesebbek az emlékek! Ezelőtt négy évvel én voltam az «evangélista» Párisban. Most ki volt? Tán már senkit sem ismerek Söröcsikén kívül (ha még ott van?)*» — S. ugyan nincs Párisban, de régi ismerősökkel talál

koznál azért, ha idetoppannál, akik a régi szeretettel fogadnának. Egyenlőre üdvözlőket küldök.

Dr. Pfeiffer János bécsi magyar lelkész úrnak (Collégium Hungaricum, Museumstrasse 7, Wien-VII) köszönetet mondunk a Misszióknak részére küldött üdvözléért, viszonzzuk! de külön is megemlékezünk róla és szándékairól imáinkban, hogy sok lelki öröme legyen az ottani lelkipásztori munkában.

Blédy Géza (Aradul-nou, Calea Banatului, Románia) kézsorítást küld Markovicséknak, Veresséknak, Gyurkity komájának, Pubeíknak, a Ház orvosainak, Szoc. hölgyeknek. — «Boissy milyen mesze van!» így mereng. Azonközben én arra gondolok, hogy mily közel van doktorátusa, melynek komolyan nekilendült és amely ünnepélyes akushoz mindnyájan szeretettel gratulálunk! Az «Erdélyi Iskola» pontosan jár. Köszönjük.

Cesány J. (Bpest IX., Tagló-u. 6, I. 4). Oly jól esett kedves lapjait olvasni! Természetesen átadom az üdvözlőket. Hogy van egészségre? Sokan érdeklődnek hogyléte felől. Mi van Zsozsóval? Üdvözlöm kedves Mindnyájukat!

Dr. Jankovics Ferenc (Bpest). A véletlen találkozást — sajnálom, hogy nem követte másik. Gondolunk rád! Üdv!

Dr. Saly Arnulf közegi bencés gimn. igazgató üdvözlését küldi, az Árpádházi Boldog Margit Leánykör tagjainak külön is. Mindenki szívből viszonzja és hálával emlékezik meg a kapott szép szent-beszédekről.

Gerely Jolán ironőnek, a leányok Jolán néniének ezúton is köszönetet mondunk legújabb könyvéért, melyet szorgalmasan olvasnak a leányok. A «Ki vagyok én» valóban nagyszerű folytatása a «Munka vagy robot?», az «Élet útja», «Add nekem szívedet» sorozatnak. A sok áldás, ami könyvei nyomán fakad, legyen Jolán néni legnagyobb öröme!

Dr. Martonyi János (Bpest XIV., Szugló-u. 74). Sok szívélyes üdvözlöt a Misszió tagjaitól! Mikor jössz errefelé?

Dr. ifj. Pintér István (Csorna). Újból és újból hálás szívvél köszönjék kedves családnak a szeretetvásárunkra küldött gazdag adományát. Isten fizesse meg!

Egy volt ösztöndíjas barátunk írja: «Nem is hiszed, mennyit gondolok rád és a misszióra! Anyyira szeretnék köztetek lenni ismét, olyan jó volt ott. Párisnak utcái, az összes kedves ismerősök és barátok, talán nincsen nap, hogy eszembe ne jutnának, sokszor imáimban is. Vajjon milyen most a könyvtárunk? S miért stagnál az Akadémikus Kör? Ha átéreznék a fiatalok, akik nem állandóan, hanem tapasztalatszerzés végett vannak ott. kinn, hogy mennyire fontos volna élményeiket közösen átélmélni, bizonyára nem snyilódnék a Kör. Két év és 1500 km. távolából én is más szemmel s talán nagyobb látókörben nézem a dolgot. Talán csak pillanatnyi ötlet a részemről, de talán értékesebb magot is találhatsz benne, hogy a Kat. Ak. Körének

Párisban nem, vagy nem csak az lehetne programja, amit két éve összeállítottunk, hanem közösen, vagy kinek-kinek ízlése szerint külön-külön meg kellene ismernie a francia katolikusok politikai, szociális, liturgiai, tanügyi stb. problémáit, mozgalmait, eredményeit, ezeket aztán a Kör összejevitelén közösen meg lehetne beszélni, egymás tapasztalait kiegészíteni, magunk számára tanulságot belőle levonni. Milyen jó volna pl. nekem most, ha annak időjén foglalkoztam volna a «Revue des Jeunes», a «Sept», az «Ordre Nouveau» stb. mozgalmával, célkitűzéseivel. Itthon: sem idő, sem pénz nincs rá.» Az idézett részben valamint leveled folytatásában csupa gyakorlatias ötletet és megszívlelendő jó tanácsot adsz. Ha te, aki oly kitűnően, lelkiismeretesen felhasználod párisi tartózkodásodat, tapasztalatszerzésre, ismeretkörüred bővítésére, azt írod, hogy még többet még jobban lehetett volna ismereteket gazdagítani, mit mondjanak azok, akik igazán haszontalanul elfecsérlék idejüket, pedig égető problémák megoldását kísérő műhelyekbe nyerhetnének itt betekintést. Oly sok alkalom volna rá és oly rengeteg megoldatlan probléma kinozza különösen a mai fiatalságot. Mennyit lehetne, mennyit kellene innét meríteni, a jó forrásokból, hogy gazdagabbak legyünk azzal, ami értéket összeszedhetünk. Levélváltásunk óta már találkoztunk is és részletebben tájékoztattalak a kérdezett dolgok felől s megbeszéljük azt, amiről leveledben irtál, most azért közlöm e levélrészletet, hogy mások is gondolkozzanak rajta. Öllelek.

Colmári magyar. Uhl főtisztelendő úr felolvasását, melyet a budapesti rádióban tartott a «Franciaországi Magyar Telepekről» október 29-én este, a legtöbb magyar telepen jól, tisztán foghatták, különösen a Pas-de-Calais-i bányavidéken. Mély megilletődéssel hallgatták a kinnél magyarok az előadás utolsó mondatát, az édes magyar haza szeretetéről, mellyel ezt a kitűnően sikerült, megható előadást Uhl főtisztelendő úr befejezte.

Szigvárd, Pajzsszeg. Kedves levélkéket megkaptam és hogy olvasóink megismerjék, itt közöljük:

Kedves Tisztelendő Ur!

Nagyon megörültünk a képeknek. Kedves Tisztelendő úr, hogy vannak a párisi magyar gyermekek? Sokat fogunk a párisi magyar gyermekekért imádkozni, hogy jó katolikusok legyenek és az idegen helyen is hűk maradjanak a magyar hazához. Igen szépen tiszteljük a párisi magyar gyermekeket.

Pajzsszeg, 1936. november 19-én.

Vas László és Török Teréz, gárdakapitányok
a fiú és leánygárdisták nevében

Köszönet az üdvözléért. A párisi magyar gyermekek részéről is sok viszontüdvözlöt.

Minden olvasónak. Különböféle akadályok gördültek lapunknak Magyarországon való nyomtatása és szállítása elé, azért újból visszavertünk Párisba a Polgár nyomdához. Köszönetet mondunk azonban a rákospalotai Szalézi Művek nyomdájának szép, izléses és igen gondos munkájáért.

K. F.

HALÁL UTÁN

Eljött az óram s vándorútra keltem.
Szép csillagzatra költözött a lelkem.

Ott jó sorom lett. Mégis szárnyat öltve
Bolyongtam néha, úgy vágytam a földre.

S jött, jött a föld. Mint méla arany bárka
Suhant az ürben, az éjt ketté vágta.

Bús füstpántlikák lebegtek utána:
Szívek felszálló sóhaja, siráma,

ködös harag, káromlás, öklös átok,
és tömjénfelhős, könnyes imádságok.

És ott, ahol szelte az éj karéját,
halk muzsikával fogadták a szférák.

A nap — bár éj volt akkor szanaszerte —
fényt dobott rá és szinte ünnepelte.

Szép lett a föld, merengő aranyárga,
s más világoknak boldog népe várta.

Tán sejtettek valami nagyot, szentet:
a rozzant földnek mind élébe mentek.

Láttam a Tejut testetlen lakóit,
ugy zengtek bongtak boldog hallihóik.

A Marslakók is döbbenettel lesték
a bolygót, melyen őrzik — Krisztus testét!

Székely László

Le Gérant: J. POLGAR

AZ ÉSZAKFRANCIAORSZÁGI MISSZIÓ

A Ielkész fogad Roubaixban a Szent István Körben kedd, csütörtök és vasárnap este 6—8 óráig. — Lilleben hétfőn, pénteken délelőtt és szombaton délután 2, rue Jean-Levasseur cím alatt.

Szentmisék Roubaixban a hónap második és negyedik vasárnapján a Carmel templomban (rue Saint-Antoine) fél 11 órakor. A szentmise előtt gyóntatás. Minden csütörtökön fél 9 órakor szentmise ugyanott a gyermekek számára. — Lensban szentmise a hónap első vasárnapján a Fosse 14 templomban 10 órakor. A hónap harmadik vasárnapján a többi kisebb kolóniában előzetes értesítés után.

Hitoktatás csütörtökön délelőtt és délután Roubaixban a Szent István Kör helyiségében 59, rue de la Fosse-aux-Chênes.

Szent István Kör. Roubaix 59, rue de la Fosse-aux-Chênes. Tagsági díj havi 3 frank. Könyvtárára és hivatalos óra kedd, csütörtök 6—8 óráig és vasárnap délután.

Magyar Leányok Árpádházi Boldog Margit Köre összefüvetelét a hónap első hétfőjén délután 3—6-ig tartja a lillei Cénacleban (33, rue Cantelen).

Egyházi Énekkar próbái csütörtökön este 8—9 óráig vannak a roubaixi Körben.

DÉLFRANCIAORSZÁGI MISSZIÓ

A Ielkész fogad az Echirolles-Viscose-Cité-i magyar patronázsban kedden és szerdán délután, csütörtökön délelőtt és délután.

Szentmise és szentbeszéd vasárnap és kötelező ünnepnapon a Grenoble-Saint Pierre de Rondeau-i kurácia templomban 8 órakor. Időnként az Echirollesi plébániatemplomban. Gyóntatás szentmise előtt és után, szombaton délután, valamint megbeszélésre bármikor.

Hitoktatás csütörtökön a gyermekek 8 órai szentmiséje után a patronázsban délelőtt és délután.

A Grenoblei Magyar Sport Club az ifjúsági futsal és turista egylet az Alpesek festői vidékeire kirándulásokat rendez és ezáltal ápolja az ifjúság összefogását.

A Grenoblei Magyar Leányok Árpádházi Boldog Margit Köre havi összefüveteleit a Notre Dame de France zárdában szerdán délután tartja.

Az Egyházi Énekkar próbáit kedden este 7—9 óráig végzi a patronázsban.

A beteglátogatást a Ielkészek legszentebb kötelességüknek tartják és azért hangsúlyozottan kérik a magyar hiveket, hogy jelentsék be azonnal beteg hozzátartozóikat, ismerőseiket, hogy a Ielkész látogatás el ne maradjon.

Minden olvasónak. Különféle akadályok gördültek lapunknak Magyarországon való nyomtatása és szállítása elé, azért újból visszatértünk Párisba a Polgár nyomdához. Köszönetet mondunk azonban a rákospalotai Szalézi Művek nyomdájának szép, izléses és igen gondos munkájáért.

K. F.

HALÁL UTÁN

Eljött az óram s vándorútra keltem.
Szép csillagzatra költözött a lelkem.

Ott jó sorom lett. Mégis szárnyat öltve
Bolyongtam néha, úgy vágytam a földre.

S jött, jött a föld. Mint méla arany bárka
Suhant az űrben, az éjt ketté vágta.

Bús füstpántlikák lebegtek utána :
Szívek felszálló sóhaja, siráma,

ködös harag, káromlás, öklös átok,
és tömjénfelhős, könnyes imádságok.

És ott, ahol szelte az éj karéját,
halk muzsikával fogadták a szférák.

A nap — bár éj volt akkor szanaszerte —
fényt dobott rá és szinte ünnepelte.

Szép lett a föld, merengő aranyárga,
s más világoknak boldog népe várta.
Tán sejtettek valami nagyot, szentet :
a rozzant földnek mind elébe mentek.

Láttam a Tejut testetlen lakóit,
ugy zengtek bongtak boldog hallihóik.

A Marslakók is döbbenettel lesték
a bolygót, melyen őrzik — Krisztus testét !

Székely László

Le Gérant : J. POLGAR

Imprimerie Centrale Espérantiste (J. POLGAR), 33, rue Lacépède, Paris

Most jelent meg

MÉTHODE PAULGARD

FRANCIA TANFOLYAM

HATVAN LECKÉBEN

MAGÁNTANULÁSRA

E tankönyv a francia nyelv összes szabályait tartalmazza. Kezdek és haladók számára egyaránt alkalmas. Segítségével a tanuló minden nehézség nélkül elsajátíthatja a francia nyelv legkényesebb finomságait is. Fonetikai kiejtéssel. Minden leckéhez külön « Kulcs », ami lehetővé teszi, hogy a tanuló ellenőrizhesse magát és kijavíthassa hibáit.

FRANCIA-MAGYAR
ÉS
MAGYAR-FRANCIA

SZÓTÁRRAL

HÁROMEZER SZÓ

Csinos vászonkötéssel

Propaganda ára **40 frank**

Kapható a Párisi Magyar Katolikus Misszióban
9, square de Vergennes - Paris-15^e

Szentmisét kell hallgatni :

1. Minden vasárnap.
2. Karácsony napján, december 25.
3. Áldozcsüdtörtökön, május 30.
4. Nagyboldogasszony napján, augusztus 15.
5. Mindenszentek napján, november 1.

Mi szükséges az egyházi házassághoz ?

Az egyházi házassághoz a polgári házasságlevélen (özvegyeknél az elhunyt házastárs halotti bizonyítványán) kívül csupán csak a vőlegénynek és menyasszonynak keresztlevele kell (legfeljebb 3 hónappal az egyházi házasság előtt kiállított legyen). Akik a keresztlevelet beszerezni nem tudják, forduljanak a magyar lelkészekhez, készséggel elintézik az ügyet.

Ne halaszd gyermeked keresztelését későre !

Gondoskods-e legfontosabb szülői kötelességed teljesítéséről, gyermeked vallásferkölcsi neveléséről ?

Küldöd-e őt hitoktatásra ?

Levélbeli megkeresés esetén a lelkészek válaszbélyeg csatolását kériik.

* *

Imakönyvek, naptárak, rózsafüzérek és egyéb kegytárgyak kaphatók a lelkészeknél.

* *

A *Tudósító* ez évi előfizetési díját, 10 frankot megfizetted-e már ?

Minden franciaországi magyar katolikus család asztalán ott legyen a katolikus misszió *Szent Mihály Naptára* és a *Párisi Katolikus Tudósító* !

PÁRISI KATOLIKUS TUDÓSÍTÓ

A FRANCOORSZÁGI MAGYAR KAT. MISSZIÓK HIVATALOS HAVI ÉRTESÍTŐJE
(BULLEIN MENSUEL DE LA MISSION CATH. HONGROISE DE FRANCE)

Rédaction et Administration :

Mission Cath. Hongroise, 9, square de Vergennes, Paris-XV°. — Tél. : Vaug. 08-57

V. évfolyam
5.—11. szám

Május—November
1936.

Lelkészek : Abbé KOZMA, 9, Square de Vergennes, Paris-XV°

Abbé UHL, 2, rue Jean-Levasseur, Lille (Nord) — Tél. 24-85

Abbé SZOKOLYI DE BERNECZE, 198, Cour Jean-Jaurés, Grenoble (Isère)

A Franciaországi Magyar Katolikus Missziók évi tagsági díja 10 fr., pártoló tagok részére 20 fr. — A tagok a *Párisi Katolikus Tudósító*t díjtalanul kapják.

A magyarországi előfizetéseket Martineum R. T. könyvkereskedés, Szombathely, címre kérjük.